

Univerzita Hradec Králové

Pedagogická fakulta

Hudební katedra

Dechová hudba na území mikroregionu Hlinecko

Bakalářská práce

Autor: **Dominik Adámek**
Studijní program: B7507 / Specializace v pedagogice (Bc. učitelství)
Studijní obor: 7507R079 / Základy techniky se zaměřením na vzdělávání
7507R / Bc. učitelství - všeobecný základ
7507R029 / Hudební kultura se zaměřením na vzdělávání
Vedoucí práce: Kateřina Andršová, Mgr.

Hradec Králové

2018

Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta
Akademický rok: 2015/2016

Studijní program: Specializace v pedagogice (Bc. učitelství)

Forma: Prezenční

Obor/komb.: Hudební kultura se zaměřením na vzdělávání -
Základy techniky se zaměřením na vzdělávání (HVB-ZTB)

Obor v rámci kterého má být VŠKP vypracována: Bc. učitelství - všeobecný základ

Podklad pro zadání BAKALÁŘSKÉ práce studenta

PŘEDKLÁDÁ:	ADRESA	OSOBNÍ ČÍSLO
Adámek Dominik	Mrákotín 19, Mrákotín	P131090

TÉMA ČESKY:

Dechová hudba na území mikroregionu Hlinecko

TÉMA ANGLICKY:

Brass band music on the micro-region Hlinecko

VEDOUCÍ PRÁCE:

Mgr. Kateřina Andršová - HUDK

ZÁSADY PRO VYPRACOVÁNÍ:

Bakalářská práce s názvem Dechové hudba na území mikroregionu Hlinecko zpracovává téma dechové hudby. Teoretická část se zabývá pojmem dechová hudba, stručným vývojem dechové hudby, nástrojovým obsazením dechové hudby a repertoárem dechové hudby. V praktické části zmiňuje dechovou hudbu Hlinečanku, Šeucovskou muziku a dechovou hudbu Mrákotinku. Dále pak v praktické části popisuje kulturní akce, při kterých vystupuje dechová hudba v mikroregionu Hlinecko. Praktická část obsahuje významnou sondu. Jejím cílem je zjištění, zda obyvatelé Hlinecka mají povědomí o dechové hudbě.

SEZNAM DOPORUČENÉ LITERATURY:

KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2,
MICHELS, Ulrich. Encyklopedický atlas hudby. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2000. ISBN 80-7106-238-3,
HANÁKOVÁ, Jitka. Dechová hudba a možnosti jejího využití v hudební výchově. Brno, 2013. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy. Vedoucí práce doc. Mgr. Vladimír Richter, SVEJKOVSKÝ, Josef. Pastýřské vytrubování na Podbrdsku. Praha: Etnologický ústav Akademie věd České republiky, 2007. ISBN 80-85010-03-3.
KAPUSTA, Jan. Dechové kapely, pochod a František Kmoch. Praha: Supraphon, 1974. VOJANCOVÁ, Ilona. Masopust na Hlinecku. Na Sychrově: Národní památkový ústav, územní památková správa, 2014. ISBN 978-80-905871-0-6. ČERNÝ, Jaromír. Hudba v českých dějinách: od středověku do nové doby. 2., dopl. vyd. Praha: Supraphon, 1989. HANÁKOVÁ, Jitka. Dechová hudba a možnosti jejího využití v hudební výchově. Brno, 2013. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy. Vedoucí práce Doc. Mgr. Vladimír Richter, BAJGAROVÁ, Jitka, ed. Vojenská hudba v kultuře a historii českých zemí: [sborník ze stejnojmenné mezinárodní konference konané 28. -30. dubna 2005 v Praze]. Praha: Etnologický ústav Akademie věd České republiky, 2007. ISBN 978-80-87112-00-7., VIČAROVÁ, Eva. Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002. ISBN 80-244-0401-X.
LANGHAMMEROVÁ, Jiřina. Lidové zvyky. Praha: Lidové noviny, 2004. ISBN 80-7106-525-0.

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval samostatně, (s pomocí mé vedoucí bakalářské práce), a že jsem uvedl všechny použité prameny a literaturu.

V Mrákovíně dne 6. 5. 2018

Poděkování

Chtěl bych poděkovat své vedoucí bakalářské práce Mgr. Kateřině Andršové, za odborné vedení, pomoc a rady při zpracování této práce.

Anotace

ADÁMEK, Dominik. *Dechová hudba na území mikroregionu Hlinecko*. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2018. 109 s. Bakalářská práce.

Bakalářská práce se zaměřuje na stručnou historii dechové hudby, dále se zabývá vybranými současnými dechovými kapelami. V praktické části se bakalářská práce věnuje dechovým kapelám působících při různých příležitostech na Hlinecku a zjišťuje povědomí lidí o dechové hudbě na tomto území.

Klíčová slova: dechová hudba, mikroregion Hlinecko, hornické kapely, ostrostřelci, hornické kapely, sokolské kapely, hasičské kapely, Hudba hradní stráže a Policie ČR, Ústřední hudba AČR, dechová hudba Moravanka, dechová hudba Gloria, Kumpánovi muzikanti, dechová hudba Šeucovanka, dechová hudba Hlinečanka, dechová hudba Mrákotinka, masopustní obchůzka, kácení máje, smuteční hudba

Annotation

ADÁMEK, Dominik. *Brass band music on the micro-region Hlinecko*. Hradec Králové: The University of Hradec Králové, Faculty of Education, 2018. 109 pp. Bachelor Thesis.

The bachelor thesis is focused on the brief history of wind music. It also deals with some selected contemporary brass bands, but also tries to map the wind music in the Hlinecko microregion. In the practical part, the bachelor thesis deals with local brass bands operation on various occasions and also identifies people's awareness of brass music in this territory.

Keywords: brass band, microregion Hlinecko, sharpshooters, mining bands, Sokol bands, fire bands, Czech Republic castle guard and police music, Czech army music, brass music Moravanka, brass music Gloria, Kumpán's musicians, brass music Šeucovanka, brass music Hlinečanka, brass music Mrákotinka, a carnival procession, Maytree cutting down, funeral music

1 Obsah

Úvod	10
2 Teoretická část	11
2.1 Definice dechové hudby	11
2.2 Obsazení dechového orchestru	12
2.3 Repertoár	13
2.4 Historický exkurz	16
2.5 Hudba 19. století	21
2.5.1 Ostrošťelci	23
2.5.2 Hornické kapely	23
2.5.3 Sokolské kapely	24
2.5.4 Hasičské kapely	25
2.5.5 Vojenské hudby	25
2.5.5.1 Ústřední hudba AČR	26
2.5.5.2 Hudba Hradní stráže a Policie ČR	27
2.6 Vývoj civilní dechové hudby po 1. sv. válce	29
2.7 Nejvýznamnější současné civilní dechové hudby v České republice	30
2.7.1 Moravanka	30
2.7.2 Dechová hudba Gloria	32
2.7.3 Kumpánovi muzikanti	33
3 Praktická část	35
3.1 Mikroregion Hlinecko	35
3.1.1 Dechová hudba Hlinečanka	35
3.1.2 Malá východočeská hasičská dechovka Šeucovská muzika	36
3.1.3 Dechová hudba Mrákotinka	37
3.2 Uplatnění dechové hudby v mikroregionu Hlinecko	38
3.2.1 Masopustní obchůzky	38
3.2.2 Kácení máje	41
3.2.3 Smuteční hudba	42
3.3 Zázemí a vybavení dechové hudby	43
3.3.1 Zvuková aparatura	43
3.3.2 Zkušebny a zázemí hudby	46
3.4 Dotazníkové šetření	46

3.4.1	Realizace výzkumu	47
3.4.2	Závěrečný výsledek výzkumu	71
4	Závěr	72
5	Seznam použitých zdrojů	73
6	Přílohy č. 1 - fotografie	76
7	Příloha č. 2 - dotazník	79
8	Příloha č. 3 – repertoár Ústřední hudby AČR	82
9	Příloha č. 4 – repertoár Hudby Hradní stráže	84
10	Příloha č. 5 – repertoár dechové hudby Hlinečanka	103
11	Příloha č. 6 – repertoár Šeucovské muziky	103
12	Příloha č. 7 – repertoár dechové hudby Mrákotinka	106

Úvod

Ve své bakalářské práci se zabývám historií a přítomností dechové hudby především v oblasti mikroregionu Hlinecko. Dechová hudba neboli dechovka, je hudební žánr spojený s žesťovými a bicími nástroji. Velkou tradici mají dechové hudby v jižních Čechách, na jižní Moravě nebo v západních Čechách. Jde o spojení klasické a lidové hudby. Tento hudební žánr je typický pro pochodovou, smuteční, taneční a koncertní hudbu. Výběh tohoto tématu byl pro mě jasný.

Už od mládí se pohybuji kolem dechové hudby a sám jsem zakladatelem jedné z nich. Snažím se udržet tradiční dechovou hudbu, složenou pouze z akustických nástrojů a spolupracuji se studenty hudebních konzervatoří a vysokých hudebních škol. V posledních letech je dechová hudba brána spíše jako nemoderní hudební styl určený pouze pro seniory. Tomu příliš nepomohlo ani spuštění televize Šlágr v roce 2012, kde vystupují „pseudodechovky“, které se dostaly do povědomí, a bohužel tak až na výjimky likvidují a zesměšňují pravou kvalitní českou „dechovku“ známou po celém světě. Z mého pohledu je dechová hudba forma, jež je v naší historii i současnosti nenahraditelnou, a která se nikdy nevytratí z našeho společenského života. Je nedílnou součástí české národní kultury.

V teoretické části charakterizuji definici dechové hudby, její obsazení, repertoár a historii. Zaměřím se na výběr nejznámějších civilních dechových hudeb v České republice.

V úvodu praktické části se věnuji kapelám působícím na území mikroregionu Hlinecko. Zabývám se praktickým popisem masopustních obchůzek, které jsou na Hlinecku proslulé. Dále pak staročeským zvykem kácení máje a na závěr popisuji dechovou kapelu při smutečním obřadu.

Cílem této práce je provést výzkum, při kterém zjišťuji, jaké mají lidé povědomí o dechové hudbě na Hlinecku.

2 Teoretická část

2.1 Definice dechové hudby

Termínem dechová hudba se v odborné české literatuře rozumí veškerá hudba provozovaná na dechové nástroje a dechovka je brána jako druh repertoáru. Rozdílný pohled mají Němci, kteří užívají dva termíny označující tuto hudební formu. Prvním je *Blasmusik*, jde o populárnější označení na rozdíl od druhého termínu *Blasermusik*, kde se jedná spíše o komornější tvorbu s dechovým obsazením. V anglicky mluvících zemích se setkáváme s termíny *wind*, což označuje komorní hru a *brass band*, čímž se míní soubor hrající na žesťové nástroje.¹

Názory na pojem dechová hudba se v odborné literatuře různí. Milan Koukal píše: „*Hudební teoretici dosud jednoznačně nevymezili pojem dechová hudba. Někteří odborníci tam zahrnují i lidovou hudbu, folklór, ačkoli u lidové hudby jde na rozdíl od dechovky spíše o kolektivní a anonymní tvorbu.*“² a dodává: „*Pro pravou dechovou hudbu je typický jasný zvuk, který slyšíme daleko od místa, kde dechový orchestr vyhrává. Charakteristické je i to, že orchestr může hrát mimo uzavřený prostor, dokonce i při pohybu, třeba v průvodu.*“³ V Encyklopedickém atlasu hudby od Michelse Ulricha je dechový orchestr popsán takto: „*Tvoří pevnou součást jak vojenské, tak civilní hudby. Jeho obsazení vzešlo ze staré dechové harmonie 18. století se dřevy (hoboj, klarinet, fagot) a žesti (trubka, lesní roh, pozoun), ke které se na konci 18. století připojila janičářská hudba s velkým bubnem, činely, trianglem (nebo zvonkohrou) a malým bubnem. Později se dechové skupiny dále rozšiřovaly, ke standardizaci došlo kolem poloviny 19. století. Civilní kapely městských a vesnických korporací a spolků jsou shodné s vojenskými hudbami.*“⁴

V dnešní době je velkou výhodou dechové hudby to, že není akutně zapotřebí pro její hudební produkci použití zesilovačů a audio techniky. Pro vyšší kvalitu a pohodlnost hudebníků a posluchačů se audio technika samozřejmě používá, ale není nutností. Další výhodou, proč dechová hudba stále žije, je velká operativnost celé kapely. Z vlastní zkušenosti vím, že má a

---

¹ MACEK, Petr, ed. Slovník české hudební kultury. Praha: Supraphon, 1997. ISBN 80-7058-462-9, s. 141.

² KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 20.

³ Tamtéž.

⁴ MICHELS, Ulrich. Encyklopedický atlas hudby. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2000. ISBN 80-7106-238-3, s. 509.

bude mít stálé místo například při průvodech, ostatecích, pietních a jiných akcích, kde je nereálné použít elektrifikovanou a reprodukovanou hudbu.

2.2 Obsazení dechového orchestru

Současná sestava dechového tělesa je tvořena zpravidla dvěma mužskými a dvěma ženskými hlasy, může to však být i jinak. Nástrojové obsazení začíná po pravé straně dirigenta. Ten bývá nejčastěji součástí studentských uskupení, u poloprofesionálních a profesionálních těles se s dirigentem zpravidla nesetkáváme.

V první řadě je to obligátní trubka, jež hraje tzv. „štosy“. Jde o charakteristickou rytmickou výplň typizující tento hudební styl – zpravidla jednotaktový slet osminových a šestnáctinových notových hodnot ve staccatovém stylu. Často ohraničuje jednotlivé sloky. V některých částech zdvojuje (dubluje) první hlas. Po její pravé ruce je první hlas, první křídlovka. Tento hlas je „lídrem“ celé kapely. V partech první křídlovky jsou první hlasy skladby, jde o náročný instrumentální part. Hlas se pohybuje většinou nad dvoučárkované c, a proto hráč, který hraje tento hlas, musí mít dostatečný rozsah, zvládnutou techniku hry a dostatečný „nátlkový fond“. To je spojeno s tělesnou připraveností hráče, trénovaností svalů kolem úst i zvládnutím bráničního dýchání. Dalším hlasem je druhá křídlovka, jež hraje k melodii druhý hlas. Je posazena níže, proto je méně náročná na interpretaci, oproti předešlým dvěma hlasům. O oktávu níže posazenými nástroji jsou baryton a tenor. Oproti barytonu je tenor posazený výše. Na rozdíl od křídlovek mají tyto nástroje širší a jemnější tón. Jedinými dechovými dřevěnými nástroji v kapele jsou klarinety. Konkrétně se jedná o dva klarinety v B ladění a jeden klarinet v Es ladění, jenž oproti B klarinetu dosahuje vyšších tónů. V nižších polohách zní klarinet temně, ve střední poloze má pak sytou barvu tónu. V nejvyšších polohách zní ostře, zvuk bych připodobnil zvuku trubky.

V druhé řadě kapely sedí doprovodné trubky. V některých kapelách, převážně na Moravě, se setkáváme i s melafony. Můžeme je slyšet v dechových kapelách jako je Mistříňanka či Stříbrňanka. Barva tónu je specifická tím, že je průrazná jako trubka, temná jako lesní roh a silná jako trombon. Tyto nástroje hrají příznávkový doprovod „es-ta“ v dvoudobé hudební formě, například v polce, a „es-ta-ta“ v třídobé formě, například ve valčíku. Další složku doprovodu tvoří bastrubka nebo trombon. Tento hlas kopíruje basovou linku o oktávu výš, hraje na těžkou dobu a v některých částech hraje třetí hlasy k barytonu a tenoru. Posledním a největším žesťovým dechovým nástrojem v kapele je tuba. Hraje na těžkou dobu. Tuba má více ladění, ale v dechovce převládá ladění B, jež má mohutnější a plnější tón.

Poslední součástí kapely tvoří bicí souprava. Je často přirovnávána k motoru celé kapely. Obsahuje velký buben, „kopák“, který udává těžkou dobu; dále malý bubínek, slangově nazývaný „virbl, šroťák, rytmíčák, céčko nebo rachťák“. Má na spodní bláně součást zvanou „strunění“, díky kterému vzniká charakteristický vířivý zvuk. Obsazení nástrojů se může lišit vlivem místa působiště kapely. Jak už jsem zmínil, na jižní Moravě se setkáváme například s melafony či trombonem. Oproti tomu v jižních Čechách převládá bastrubka a doprovodné trubky. Nemusí to ale být pravidlem.

2.3 Repertoár

Repertoár dechové hudby se specifikuje především díky zvukové průraznosti nástrojů a uplatnění hry i v otevřeném prostoru; (při průvodu hrajícího tělesa).⁵

Repertoár v období národního obrození se obměnil díky zvukově průraznějším a barevně odlišným nástrojům z koncertně poslechových, dechových, komorních, či orchestrálních sestav na soubory žesťového žánru.⁶ Repertoár byl úzce spjat s vojenskou hudbou, ale také i s vlastenectvím. „Otcem“ dechovky, který skládal převážně pochody s hlavní částí „trio“, kde vkládal české texty, byl kolínský učitel František Kmoch. Mezi jeho nejvýznamnější skladby patří například skladby „Andulko Šafářová, Muziky, muziky, Ještě já se podívám, Pod našima okny, Zelení hájové“ nebo pochod „Kolíně, Kolíně“, který se stal hymnou v Kolíně. Celkový počet skladeb není známý. Podle dcery Anny složil Kmoch okolo 300 skladeb.⁷ V této době lze rozdělit orchestry na dvě skupiny. První skupinu zastupují profesionální a poloprofesionální armádní orchestry hrající při státních aktech a promenádních koncertech. Pro tyto orchestry se komponoval tzv. „vyšší populár“, který obsahoval operní a operetní úpravy overtur, úpravy populárních árií, duet, sborů z žánru hudebního divadla a lidové písně. Druhou skupinou byly menší skupiny hrající jednodušší repertoár „lidovku“, který se utvářel spolu se zráním svobodné československé společnosti od 20. let 20. století. Lidovka se

---

⁵ MACEK, Petr, ed. Slovník české hudební kultury. Praha: Supraphon, 1997. ISBN 80-7058-462-9, s. 141.

⁶ Tamtéž

⁷ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 42.

žánrově inspirovala z pochodů, valčíků, polek, mazurek, latinskoamerických tanců, tang i folkloru.⁸

Za první republiky dosáhlo působení dechových orchestrů vrcholu, ačkoli se repertoár a styl příliš neměnil. Hrávali se operní a operetní přede hry, různé árie, písňové směsi, tance a pro dechovou hudbu typické pochody.⁹

Od počátku 30. let 20. století s velkou oblibou vstupovala lidová hudba i do repertoárů vážnějších dechových orchestrů. „*Lidovka*“ textově vstupovala i do politicko-společenské situace. V tehdejší Československu probíhala hospodářská krize, která se také podepisovala na textu v lidové hudbě. Příkladem je píseň „*Dětičky, jděte už spát!*“, kterou roku 1935 složil muzikant František Blahník. V ní popisuje život dělníka, který bezvýsledně hledá práci a po večerech hraje v hospodách na harmoniku, aby uživil své hladové děti. V této době vznikají i tramské písně. Měly velmi blízko k lidovce díky skladatelům, kteří tyto na první pohled rozdílné hudební formy, spojovali. Důkazem je Eduarda Ingriš, který složil v roce 1931 písničku o Niagaře, ale také v té době byl velmi oblíbený autor „*lidovek*“. Dále pak Karel Vacek, který složil písně „*Táboráku, plápolej*“ nebo „*Pojď, kamaráde...*“

Po roce 1948 bylo zakázáno hrát písně autorů, kteří po únorových událostech roku 1948 emigrovali do zahraničí. Cenzoři v textech těchto autorů účelně hledali protipolitický kontext, který tam většinou ani nebyl.¹⁰ Podle tehdejší vlády byla lidová píseň, opereta, tramská píseň a jiné obdobné žánry vzniklé v kapitalismu přežitkem. Masově byly prosazovány budovatelské písně. Mezi hlavní autory této doby patří Radim Drejsl a písně „*Armádě zdar!, Za Gottwalda vpřed!, Sláva tankům!*“. Avšak nově vznikající skladby nemohly konkurovat skladbám Karla Vacka, Jaromíra Vejvody, Josefa Poncara, Karla Valdaufa nebo Antonína Borovičky.¹¹ Na venkově a ve městech si muzikanti nenechali tuto původní lidovku vzít a v polovině padesátých let se tato tvorba vrátila. Dobře to popisuje Jiří Majer a Jiří Zapletal: „*O něčem podobném nemohlo být v poválečných letech ani řeči. Naopak, dechovka se dostávala stále více na okraj*

---

⁸ SCHNIERER, Miloš. Přehled vývoje populární hudby. Brno: Janáčkova akademie múzických umění v Brně, 2013. ISBN 978-80-7460-047-0, s. 108 - 109.

⁹ BROUČEK, Stanislav a Richard JEŘÁBEK, ed. Lidová kultura: národopisná encyklopedie Čech, Moravy a Slezska. Praha: Etnologický ústav Akademie věd České republiky v Praze a Ústav evropské etnologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně v nakl. Mladá fronta, 2007. ISBN 978-80-204-1712-1. s. 497 - 498.

¹⁰ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 170.

¹¹ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 152.

hudebního i společenského dění. Nejprve ji zastínily budovatelské masové písně, z tanečních produkcí ji úspěšně vytlačovala moderní taneční hudba a swing, z lidových slavností nová vlna folklorizmu, posluchačsky byly posléze stále přitažlivější písničky malých divadel, reprezentované tvorbou třeba Jiřího Šlitra. Dechovkám v této situaci zůstával stále užší prostor. Forma klasické lidovky byla namnoze již uzavřena, nové skladby tohoto druhu vznikaly jen sporadicky, s výjimkou několika málo oficiálních státních oslav zanikla i potřeba hudby do pochodu. Na této situaci nic nemění ani existence několika vyspělých velkých dechových orchestrů, které sice vyhrávaly jednu domácí i zahraniční soutěž za druhou, nicméně k většímu rozšíření souborů tohoto typu nepřispěly“¹²

S 60. léty 20. století přichází vzestup populární hudby. Oba hudební žánry se navzájem doplňovaly, a to především po vpádu armád Varšavské smlouvy 21. srpna 1968. Příkladem tohoto propojení je taneční a swingový orchestr Karla Vlacha, který vedle swingu, populární taneční hudby a pop music hrál i dechovku.¹³ Vznikl ve 2. polovině 20. století. Orchestr vycházel především ze swingu. Vývoj českého a slovenského jazzu nijak neovlivnil, kromě vložení saxofonové sekce inspirované Glennem Millerem. Karel Vlach postupně uplatňoval jazz v celém velkém orchestru.¹⁴

Objevoval se i odpor proti okupaci a tehdejšímu režimu. Příkladem je i zastánce lidovky Jaromír Vodička, který složil píseň s textem *“Běž domů Ivane, čeká tě Nataša, běž domů, Ivane. A už se nevracej - nikdy!”*. Tu pak, pokud nehrozilo udání, hrály některé dechové kapely i veřejně. V období normalizace sílila kontrola repertoáru kapel. Bylo zakázané hrát skladby autorů, kteří byli pro tehdejší politické představitele nevhodní, nebo jejich texty byly dvojsmyslné. I přesto dechová hudba neupadala, spíše naopak. Byla součástí prvomájových oslav, vyznamenání, předávání rudých praporů práce, dožinek a dalších podobných společenských akcí, kde repertoár dechové kapely byl jediným možným hudebním doprovodem.¹⁵

V 2. polovině 70. let, vzniká dechová hudba Moravanka. *„Moravanka je virtuózní orchestr dechové hudby, zaměřený na interpretaci moravských (zejména slováckých) lidových písní ve stylizovaných aranžích jejího kapelníka Jana Slabáka. Kromě úprav lidových*

---

¹² MAJER, Jiří. ZAPLETAL, Jiří. Jan Slabák, Můj osud je Moravanka, Thalia, Praha, 1997, s. 7.

¹³ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 169.

¹⁴ DORŮŽKA, Lubomír a Miloslav DUCHÁČ. Karel Vlach: 50 let života s hudbou. Praha: Ekopress, 2003. ISBN 80-86119-63-7.

¹⁵ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 170.

*písni tvoří velkou část repertoáru Moravanky také vlastní Slabákovy skladby na lidově-populární notu s přesahem do swingu.*¹⁶ Díky její popularitě, vznikají i nové kapely, které čerpají z repertoáru Moravanky. Mezi nejznámější skladby Moravanky patří: *“Morava - krásná zem, V tej Milotskej bažantnici, Měl jsem frajárečku, Svatoborské širé pole, Letochova hospůdečka, Morava je jako Čechy, Nebola jsem veselá, Břeclavská kasárna, Pod májů, Už je šohajíček odvedený, Měl jsem frajárku, Okolo Hradíšťa, Javorinka šedivá, Vrychtárovej studni, Pověz mě, mamko, Kúpala sa Katarína, Dobrú noc, milko má, Lučka, lučina, Chodila Maryša, Na hodech muzika vyhrávala, Napij sa ty, šohajku vína, Nedaleko od Trenčina, V tem Kyjově na rohu, Vydala ma mamka.*”¹⁷

V současnosti se repertoár nijak zvlášť neobměňuje. Je dost skladatelů a v mnoha případech zároveň kapelníků, kteří skládají dechovku. Dechovka má stále své posluchače.

2.4 Historický exkurz

Přesný vznik hudby se nedá s jistotou určit. Patrně nejdelsí historii mají předchůdci bicích nástrojů přibližně v období paleolitu, tedy starší době kamenné. Při výrobě se používalo nejjednodušších materiálů, které lidé nalézali ve svém okolí, zejména kosti, kameny a dřevo. Postupem času lidé zdokonalovali své nástroje například použitím dutých kmenů, které potáhli kůží, podobně jako u dnešních tamtamů a tamburín. Zvuky těchto prvních nástrojů byly součástí rituálních tanců před bojem nebo lovem.

V mladší době kamenné, zhruba v období 8000 - 5000 let před naším letopočtem, lidé používali jednoduché nástroje, které rozeznívali dechem. Byly to například kamenné, dřevěné, či kostěné nástroje s dírkami. Vznikla také pastýřská píšťala, což je lidový dechový nástroj, s nímž se můžeme setkat v pastýřských kulturách dodnes.¹⁸

Značný posun kupředu přineslo objevení nových materiálů mědi a bronzu v době bronzové a železné. Vznikají tak trubky a kovové rohy různých tvarů. *„Zástupci kovových rohů jsou severské lury, které byly často nalezeny v páru (stejně jako jsou zvířecí rohy) a jsou*

---

¹⁶ Český hudební slovník. Český hudební slovník [online]. Copyright © [cit. 05. 04. 2018]. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1003310

¹⁷ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 178.

¹⁸ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 13.

zdobené v roztrubu. (Mezi nejstarší kovové hudební nástroje patří také židovský šofar a chazozreth.).“¹⁹

Ve středověku na hradech působí potulní umělci z Francie. V 11. století na jihu Provence působí trubadúři a o století později na severu Francie vystupují truvéři. Ve 12. a 13. století se objevují v jižním Německu tzv. minnesängři. Tito potulní muzikanti hráli na liry, loutny, píšťaly, trubky, tromby mariny a další. Dále pak zaznívaly lovecké nebo válečné signály a fanfáry. Při těchto společenských událostech si vrchnost zvala místní či potulné hudebníky, od kterých vyžadovala improvizovaný hudební doprovod. V té době byla oblíbeným nástrojem trubka. Prvoplánově plnila funkci vojenskou, ale později se stala reprezentativním hudebním nástrojem.

Od 13. století vznikala sdružení pištců a trubačů. Měli za úkol chránit své okolí od potulných amatérských muzikantů. Vrchnost jim poskytovala listiny s výsadami, jako bylo vykonávat hudební produkci za úplatu, vyučovat nebo vymezovat oblasti, kde nemohl žádný jiný hudec vyhrávat. Na oplátku museli členové společenstva hudebně doprovázet společenské události vrchnosti.

Důležitým obdobím pro pozdější vznik dechové hudby byla vláda Karla IV., kdy se dařilo jednohlasým písním. Kolem roku 1360 sloužili u dvora Karla IV. dva trubači. Jejich roční mzda byla 20 kop grošů, což se tenkrát rovnalo ceně velkého domu.²⁰ Trubačství bylo v té době vážené řemeslo, u vojska, v civilu při městech i v kláštorech. Významné postavení měli tzv. „věžní trubači“. Jejich pracovní náplní bylo hlídání města před požárem, což bylo důležité, protože většina domů byla postavena z hořlavých materiálů. Věžní trubači fungovali jako živnostníci, najímali si učně a tovaryše. S městy uzavírali smlouvy. V Brně se objevili tzv. zemští trubači, pracovali také jako poslové. Byli mnohem operativnější než ostatní hudebníci, proto měli různé výsady i výrazně vyšší odměnu. Trubači polní, věžní a dvorní později utvářeli městské nebo stavovské spolky. Častým jevem byla spolupráce mezi polními a dvorními trubači s tympanisty. Taková uskupení hrávala v kostelech, ale i na zábavách, čímž dávala základ dechovým kapelám ve městech.²¹

---

¹⁹ HANÁKOVÁ, Jitka. Dechová hudba a možnosti jejího využití v hudební výchově. Brno, 2013. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy. Vedoucí práce doc. Mgr. Vladimír Richter, s. 12.

²⁰ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 16.

²¹ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 19-21.

V renesanci měla zásluhu na formování dechové hudby armáda. Hudební tělesa byla využívána před bojem, v jeho průběhu a také i po něm. V této době došlo ke zdokonalení „pozounu“. Rokem 1420 začíná v Českých zemích téměř stoletá izolace české společnosti od evropské kultury v důsledku husitství a krize feudalismu v Evropě. Tato izolace neznamenal jen přerušování vývoje ve všech sférách života, ale také zbrzdění hudebního dění.²²

Od 15. století se hudba v podobě troubení, bubnování a zpěvu využívala často. Ustálil se tvar dnešní trubky.²³ Evropská vojenská hudba se inspirovala tureckou janičářskou hudbou, s kterou se seznámila při obléhání Vídně mezi lety 1788 – 1791. Šlo o část profesionální osmanské armády formované od 14. století, která sloužila k osobní ochraně sultána. Janičáři vzbuzovali v protivníkovi strach hlasitou hudbou, která upřednostňovala rytmus před melodií. Janičáři hráli na šalmaje, trumpety, malé tympany, zvonky, činely a velké bubny, které měly v průměru až 140 centimetrů. Hraní bylo využíváno z psychologického hlediska. Tento účinek je znám z dochovaných maleb už z dob antických civilizací, z tažení keltských a germánských kmenů, či při dobývání Jericha zmíněné ve Starém zákoně (Kniha Jozue, kapitola 6, verš 13 a 20). Šlo také o taktický prvek v boji s nepřítelem, pomocí zvukových signálů nástrojů si armáda předávala rozkazy.²⁴

V polovině 16. století vznikaly zámecké orchestry. Mezi první stálou šlechtickou zámeckou kapelou byla kapela spravovaná rodem Rožmberků. „*Prvenství mezi stálými šlechtickými kapelami získal proslulý rod Rožmberků.*“²⁵ Složení umělců bylo převážně české nebo německé. Ne každý zámecký či hradní dvůr si však mohl dovolit vlastní hudební těleso, proto se často stávalo, že kapela hostovala na jiném dvoře. Na našem území a v celé Evropě hrála i Rudolfská kapela, která byla považována za nejvýznamnější hudební těleso té doby. V Praze působila od roku 1583 do roku 1612. Rudolfská kapela byla složena ze čtrnácti basistů, třinácti tenoristů, dvanácti altistů a šesti diskantů. V instrumentálním oddělení bylo šest

---

²²BAJGAROVÁ, Jitka, ed. Vojenská hudba v kultuře a historii českých zemí: [sborník ze stejnojmenné mezinárodní konference konané 28. -30. dubna 2005 v Praze]. Praha: Etnologický ústav Akademie věd České republiky, 2007. ISBN 978-80-87112-00-7.

²³KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 17.

²⁴BÍLEK, Jiří, Milan HODÍK a Bohumil PEŠEK. Vojenské fanfáry nad Vltavou: od hudeb císařských pluků k Posádkové hudbě Praha: příběh vojenské hudby v Praze. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2008. ISBN 978-80-7278-447-9. s. 10.

²⁵KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 17.

houslistů, jeden klavírista, jeden loutnista, dvacet trubačů, jeden bubeník a pět až dvanáct žáků na trubky a varhany. Kapela plnila tradiční církevní úlohy při bohoslužbách, a poté i světskou produkci při slavnostech, zábavách, účinkování mimo dvůr i při dalších společenských příležitostech. Trubačský repertoár obsahoval převážně signální typ hudby používaný při doprovodu císaře na cestách.²⁶ Počet muzikantů se každý rok lišil. Po smrti císaře Rudolfa II. se v roce 1612 ujal vlády císař Matyáš a centrem císařského dvora se stala oběť Vídeň a Rudolfínská kapela se musela přestěhovat.²⁷

Změna nastala po době husitské, kdy byla země mnoho let ve válečném stavu, oslabená nejen hospodářským úpadkem, oficiálním přerušением zahraničního obchodu, ale i společenským strádáním. Naopak své jisté měli královští trubači. Například na dvoře arcivévody Ferdinanda Tyrolského hrálo přes třicet hudebníků a zpěváků.

Po bitvě na Bílé hoře v roce 1620 nastává mírný hudební útlum. Císařské a ligistické vojsko porazilo české stavovské vojsko a společenská skladba naší společnosti se od základu změnila. Následoval tvrdý exekuční trest dvaceti sedmi vůdců stavovského povstání, konfiskace majetku a násilná katolizace obyvatelstva. Nekatolická společnost měla na výběr, zda se přizpůsobí konzervativní katolické církvi nebo emigruje do německy mluvících zemí. Týkalo se to nejen nekatolických kněží v čele s biskupem Jednoty bratrské, filozofem, spisovatelem a jedním z největších myslitelů té doby Jana Ámose Komenského, ale také mnohého šlechtictva v doprovodu jejich muzikantů. Nejvíce se válka podepsala na zdecimovaném prostém lidu a rozvoji „muzicírování“ na venkově i ve městech. Centrem hudebního vyžití se na vesnicích stala hospoda. Vystupovali zde potulní muzikanti nebo kantoři se svými žáky. Hudba nebyla hrána výhradně jen v hospodách, ale i na svatbách, tanečních zábavách na návsi, či při procesích na poutní místa. V této době byl prostý lid poddaný vrchnosti a nemohl se volně stěhovat. Vznikaly proto různé písně odrážející pocity a touhy lidí, a také zklamání z jejich společenského postavení. Některé popěvky cíleně mířily na autoritu a utiskovatele prostého lidu. Nechyběly ani balady o neštěstí způsobené těžkou prací při robotě a dlouholetými válečnými spory.²⁸

---

²⁶ Fakulta pedagogická [online]. Copyright © [cit. 24. 06. 2017]. Dostupné z: http://fpe.zcu.cz/export/sites/fpe/khk/Pro_studenty/Stud_materialy/DEH/Stredovek_Cechy_vicelhas_svetska_hudba.Renesance.pdf, s. 21.

²⁷ SRB, Josef. Dějiny hudby v Čechách a na Moravě. V Praze: Nákladem Matice české, 1891. Novočeská bibliothéka, č. 30.

²⁸ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 18 - 20.

V baroku panstvu pro zlepšení nálady sloužila také hudba. Lišila se však s postavením posluchače. Byl rozdíl mezi hudbou, kterou poslouchala stavovská šlechta a hudbou, kterou poslouchalo měšťanstvo nebo vesnický prostý lid. V zámeckých kapelách hráli i městští trubači, tympánisté a trombonisté. Za feudalismu, v období vrcholného středověku a v systému lenních vztahů, byly těmto muzikantům odňaty výsady a stali se poddanými vrchnosti, oproti dřívějším dobám, kdy byli svobodnými umělci. Když byli vybráni k panskému dvoru, získali hudebníci některá privilegia, například osvobození od roboty nebo místo zámeckého sluhu. Kapela měla svého hlavního dirigenta, kterým byl zpravidla zkušený kantor. Stávalo se, že vrchnost posílala dirigenta na zkušenou k sousední vrchnosti nebo dokonce i do Prahy či Vídně, aby se něco nového přiučil a přivezl nové skladby k obohacení repertoáru kapely.

Od druhé poloviny 18. století vznikaly kapely na celém území Čech při zámcích Morzinů, Černínů, Thunů, Lobkovic, ve městech Náměšti nad Oslavou, v Telči, či ve Valticích. Na přelomu 18. a 19. století z finančních důvodů velké orchestry nahrazovaly menší dechové harmonie, které patrně předcházejí dnešním dechovým orchestrům. Byli zde i hráči na hoboj, lesní roh a fagot. Postupem času se přidávaly další nástroje jako flétna, klarinet a trubka. S trúbkou se zvyšovala popularita žesťových nástrojů, proto se postupně dostávaly z hradních a trubačských spolků do těchto kapel. Uplatnění dechových harmonií bylo především při šlechtických akcích, plesech, honech, hostinách, či tanečním veselí. Hudebníci těchto orchestrů hráli pouze pro vrchnost a nemohli hrát mimo zámecký dvůr.²⁹

S národním obrozením a nástupem hospodářských a sociálních změn se hudba přesouvala ze šlechtických dvorů na veřejná prostranství. Hrál se při venkovských zábavách a městských plesech.

---

²⁹ Tamtéž.

2.5 Hudba 19. století

Začátkem 19. století zakládala dechové hudby města. Příkladem je vznik dechové hudby v Litomyšli v roce 1800. Pro vznik dechové hudby i v dalších městech bylo zapotřebí kvalitních muzikantů, o což se starala Jednota pro zvelebení hudby v Čechách, založená 31. března roku 1810. Před samotným založením se sešla skupina několika vlastenců, mezi nimiž byl František Josef hrabě z Wrtby, František hrabě ze Šternberka, Jan hrabě z Nostitzů, Kristian hrabě Clam-Gallas, Bedřich hrabě z Nostitzů, Karel hrabě a pán na Firmianě, Jan hrabě z Pachtý, František hrabě z Klebelsberka a tito sepsali prohlášení.

„Jelikož umění hudební v Čechách jindy kvetoucí nyní tak bylo pokleslo, že i v Praze jen s tíží lze jest sestaviti dobrý úplný orchestr, a mimoto mnoho nástrojů jen nedostatečně nebo vůbec ani obsaditi se nedá, spojili se nížeapsaní k tomuto účelu a s tím úmyslem, aby umění hudební v Čechách opět povznesli a zvelebili.

Prvním a nejprůměrnějším prostředkem jest dle mínění jejich, aby pro každý jednotlivý nástroj nalezen a ustanoven byl výborný umělec, který by zvláštní smlouvou se zavázal k té povinnosti, že po několik roků bude nejenom na svůj nástroj v orchestru hráti, než i několik jemu přidělených žáků na nástroji tomto vyučovati a cvičiti.

Pro tyto nástroje, pro které by zde v Praze nebylo lze nalézti umělců vynikajících, povolati se mají umělci z ciziny a vyjednati se má s nimi totéž, s týmiž podmínkami.

Aby se výlohy k tomu potřebné uhradily, zavázali se níže podepsaní k určitým ročním příspěvkům na šest let po sobě jdoucích a zvou tímto veškeré milovníky a přátele umění hudebního, aby se s nimi k témuž účelu spojili a upsáním příspěvků, nejméně 100 zl. stříbra obnášejících, co zakladatelé k dosažení navrhovaného účelu, totiž ku zvelebení umění hudebního v Čechách napomáhali.“³⁰

Z textu je jasné, že vlastenci dbali na důležitost přípravy muzikantů hudebního umění v Čechách. Úzkou souvislost s hudbou měla i politická situace v zemi. S revolučním rokem 1848 přišlo i zrušení roboty, obecní samospráva i další občanské svobody, díky čemuž bylo lidu veseleji. Vlastenecké nadšení bylo zřejmé z pořádání bálů, besed, hromadných výletů, kde nechyběla ani dechová hudba. Všude zněly české básně a písně. Vzniká „česká beseda“, tradiční český salónní řadový tanec pro čtyři páry o délce dvanácti minut. Jejím autorem a propagátorem je spolu s českým tanečním mistrem Karlem Linkem a hudebním pedagogem a

---

³⁰ Historie. Jednota pro zvelebení hudby v Čechách [online]. Copyright © JEDNOTA PRO ZVELEBEN [cit. 23. 06. 2017].

skladatelem Ferdinandem Hellerem i Josef Kajetán Tyl. Vzniká opak vídeňského valčíku, česká polka, která tematicky čerpá z tradičního lidového (rolnického) folkloru prostého lidu. Spousta těchto písní přežila mnoho generací. Každá píseň měla různý situační náboj, například *Bývali Čechové, Čechové jsou národ dobrý, Moravo, Moravo, Moravičko milá!*, či *Kde domov můj*. Hudba se přesouvala ze šlechtických dvorů na veřejná místa. Dechové hudby zpříjemňovaly návštěvníkům a tanečnickům venkovské i městské plesy a zábavy. Od roku 1844 vznikaly dělnické, protikapitalisticky zaměřené písně. Rakouskou píseň *Die Arbeit hoch* v letech 1882–1883 ve vězení přeložil do češtiny básník František Josef Hlaváček. Na venkově se pestrost lidové hudby projevovala nejčastěji při posvícení, kdy se v obci neobjevovaly jenom celé kapely, ale také nejrůznější umělci, například flašinetáři a kolovrátkáři.³¹

S rokem 1848 se v českých zemích probouzela revoluční nálada i díky událostem v Polsku a Slovensku. Městské ozbrojené gardy si zřizovaly hudební sbory složené z několika trubačů a bubeníků, jinde to byla velká tělesa, třeba v Pardubicích kapela obsahovala až 47 účinkujících. Konec těchto těles přišel rychle. V roce 1849 byly ozbrojené městské gardy z moci úřední rozpuštěny a s nimi i sbory.³²

S nižším vlivem šlechty a přibýváním bohatšího měšťanstva vznikají kulturní centra společenského dění – salony. Posluchači si žádali kvalitní muzikanty, nikoli šumaře. Dařilo se i hudebním spolkům. Například v roce 1855 se v Praze odehrálo, podle dobových novin, celkem 67 koncertů, na kterých nechyběla ani dechová hudba. Vysokou úroveň již měly i městské hudby, které zakládaly městské rady. Hudebníci nehráli jen u městské hudby, ale i na koncertech chrámového kůru, při průvodech a státních slavnostech, hráli i k tanci a poslechu nebo při rozloučení s nebožtíkem. Zakládajícími členy městských hudeb byli zkušení hudebníci z hudby vojenské.

Znakem 60. a 70. let 19. století se staly vlastenecké výlety na památná místa nebo jen tak, do přírody. Součástí byl tanec a zpěv za doprovodu dechové hudby. Šlo převážně o vojenské kapely, které se ani náznakem nemohly zapojit do žádné činnosti s polickým a národním podtextem. Vznikaly i kapely spjaté s dalšími společenskými činnostmi. Pro všechny byly vzorem vojenské kapely. Mezi Čechy a českou buržoazií sílilo národní cítění, touha po

---

³¹ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 21.

³² KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 22.

nezávislosti a odpor vůči císaři. Oblibu u lidí si kapely získaly především výběrem českého repertoáru. Jednou z nich byly i sbory ostrostřelců.³³

2.5.1 Ostrostřelci

Šlo o sbory zemské domoobrany, které panovník v době válečného stavu uváděl do pohotovosti. Nejvyšší povinností a ctí pro ostrostřelce byla služba císaři. V krajních případech byl ostrostřelec ochoten za něho položit i život. Služba trvala deset až čtrnáct let. Hlavní úlohou ostrostřeleckých sborů bylo zastat vojsko v době jeho nepřítomnosti, vykonávat posádkovou službu ve městě, držet stráž a patroly, pečovat o vnitřní pokoj, pořádek a bezpečnost. V případě nutnosti tyto sbory také chránily vlastní území proti nepříteli. Prakticky měly úlohu městské policie. Ostrostřelci cvičili střelbu z kuší a ručnic na soukromých zahradách, výjimečně na městských střelnicích. Závěr cvičení byl doprovázen tancem s doprovodem vlastní dechové hudby, jejíž členové na sobě měli vlastní uniformy. Okolo roku 1847 se v Čechách nacházelo 75 ostrostřeleckých kapel, zpravidla v čele s vysloužilým vojenským kapelníkem. Spolek, který ostrostřeleckou kapelu využíval, pokud neměl svou vlastní, byla Česká obec sokolská. Oproti vojenské hudbě, jež měla striktně zakázáno hrát a zpívat hudbu s vlasteneckým podtextem, doprovázela sokoly při výletech a pochodech. Ostrostřelecké sbory zanikly v roce 1918 po rozpadu Rakousko-Uherska.³⁴

Jednou z dalších civilních forem kapel byly hornické kapely.

2.5.2 Hornické kapely

Výhradně pro civilní účely vznikaly hornické kapely, které nebyly nijak vázány a nebyly ani závislé na státní instituci. V první polovině 19. století havíři z Čech a Moravy vystupovali a dávali najevo veřejnosti, že se považují za zvláštní společenskou vrstvu. Pořádali okázalé slavnosti, během nichž byli horníci seřazeni v průvodu a oblečeni v krojích s praporci. Procházeli pak městem v čele s důlním úředníkem na koni, až ke kostelu, kde byla sloužena slavnostní mše. Součástí hornických i jejich církevních slavností byla dechová hudba.

O počátcích hornických kapel není mnoho zpráv, ale je pravděpodobné, že byly dosti rozšířeny. V první polovině 19. století se vyskytovaly určitě, z roku 1831 je doložena kapela

---

³³ KAPUSTA, Jan. Dechové kapely: pochod a František Kmoch. Praha: Supraphon, 1974, s. 27–28.

³⁴ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 27.

z Vrapic na Kladensku. Z roku 1841 je známá kapela na Rosicku-Oslavansku na Moravě. Tyto amatérské kapely vznikaly ze zájmu horníků, z nutnosti mít hudbu pro svoje slavnosti, zábavy či pohřby. Obsazení kapel bylo menšího rozsahu. V čele kapely byl zpravidla kantor, který měl za určitý poplatek od důlní správy povinnost zajistit hudbu k hornickým slavnostem. V druhé polovině devatenáctého století vznikaly soubory oficiální cestou. Byly zřizovány důlními společnostmi, buď z rozšíření starších kapel, nebo vznikly zcela nové. V této době nastalo hornickým kapelám období rozkvětu a všeobecné popularity. S růstem průmyslového dělnictva se podnikatelé snažili formovat jejich uvědomování. Jedním z nástrojů byly hornické kapely. Z roku 1851 jsou záznamy o hudbě z Ivančic, z roku 1870 o hudbě z dolu Julius v Zastávce u Brna, v Příbrami působila hudba už před rokem 1866, ve Rtyni v Podkrkonoší je doložena existence hornické kapely z roku 1864, z roku 1866 v Jáchymově u Berouna a hornická závodní hudba hrála od roku 1882 v Heřmanově Huti u Nýřan. Dále působily hudby na Ostravsku a Kladensku. Hornické kapely vznikaly na způsob vojenských kapel. V čele hudby stál kapelník, převážně vojenský vysloužilce, vodil však své zástupce, kteří museli mít plnovous, šerpu přes prsa a paličky jako odznak své funkce. Počet členů se pohyboval od třiceti až k čtyřiceti osmi, v případě větší slavnosti i od šedesáti k osmdesáti mužům. Kapely měly hornický stejnokroj. Při najímání dělníků do dolů se bral ohled na potřebu kvalitních muzikantů převážně z řad vojenských vysloužilců. Lze poukázat na trojí hlavní účel hornických kapel. Členům „*bratrských pokladen*“, kteří platili pravidelný příspěvek na hudbu, a jejich ženám byl v případě úmrtí vypraven pohřeb zdarma. Druhou povinností byla účast hudby na slavnostních hornických příležitostech a třetí účinkovat na plesech a zábavách.³⁵

2.5.3 Sokolské kapely

Byly kapely, které zřizoval Sokol od šedesátých let devatenáctého století. Sokol vzniká v roce 1862. Jedná se o největší tělovýchovnou organizaci, jejímž zakladatelem byl Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner. Sokolské kapely vyhrávaly při svěcení praporů, otvírání tělocvičen, výletech nebo na každoročním masopustním plese. Repertoár obsahoval národní a sokolské písně. Díky vlastní kapele se Sokol v dané oblasti těšil velkému ohlasu. Známa byla dechová kapela založená roku 1871 mladým učitelem Františkem Kmochem v Kolíně. Kuriozitou, do té doby nevídanou, bylo vložení vokální složky do refrénu Kmochových pochodů. První sokolská

---

³⁵ KAPUSTA, Jan. Dechové kapely: pochod a František Kmoch. Praha: Supraphon, 1974, s. 45–51.

kapela byla zřízena v Praze v roce 1862. Ne všude si mohli dovolit mít vlastní sokolskou kapelu, a tak si sokolové najímali obyčejné soubory vojenské, ostrostřelecké nebo civilní. Do první světové války vzniklo přes třicet jedna zpěvníků sokolských písní. Charakteristikou těchto písní byl výrazný, až pochodový rytmus. Sokolská hudba byla spjata i se sokolskými shromážděními a výlety.³⁶ Sokol byl spolek, jenž vedle kulturní a zábavné činnosti usilovně pěstoval tanec. Uplatnění tance bylo možno během celého roku v podobě tanečních zábav, věnečků a jednou do roka při masopustním sokolském plese, nazývaném staročesky šibřinky.³⁷

2.5.4 Hasičské kapely

Šlo o kapely zřizované od 80. let 19. století při hasičských jednotách. Ty vznikaly od roku 1864 a sloužily pro ochranu veřejného majetku či proti požáru. Dechové hasičské kapely vznikaly převážně v menších městech a vesnicích. Přednostně to byly obce, ve kterých nepůsobil Sokol, veteráni, ostrostřelci, či horníci. Hasiči nosili blyštivé kovové helmy a bílé uniformy. To bylo důvodem příchodu mnoha hudeb k členství v tomto spolku. Obsazení bylo zpravidla dvanáctičlenné. Hasičská kapela neměla tak velké uplatnění jako civilní kapely, ale hrála na hasičských slavnostech a cvičení, při zábavách a plesech, či jiným spolkům z okolních vesnic na jejich akcích. Mezi známé hasičské dechové hudby patřili hasiči ze Zbraslavi, ze Stříbrné Skalice, Přelouče či z Červených Peček.³⁸

2.5.5 Vojenské hudby

Počátek vojenské hudby je přisuzován období třicetileté války (1618–1648). Praktickou funkci v této době měli vojenští signalisté. S ohledem na to, že základním útvarem vojska byl pluk složený z dvanácti praporů po čtyřech stovkách mužů, tak signalisté, píšťci či bubeníci měli funkci koordinátorů přesunu téměř pěti tisíc vojáků. U jednoho pluku bylo čtyřřadaceti hráčů, kteří byli později základem vojenských orchestrů.³⁹ Rozšiřování počtu hráčů přišlo v druhé polovině 17. století. Dále se měnilo i nástrojové obsazení. Zobcovou flétnu nahradila příčná flétna, bomhart a dulcián byly v 18. století vyměněny za klarinet a fagot a přibývaly i

---

³⁶ KAPUSTA, Jan. Dechové kapely: pochod a František Kmoch. Praha: Supraphon, 1974, s. 51–59.

³⁷ KAPUSTA, Jan. Dechové kapely: pochod a František Kmoch. Praha: Supraphon, 1974, s. 54–55.

³⁸ KAPUSTA, Jan. Dechové kapely: pochod a František Kmoch. Praha: Supraphon, 1974, s. 62–63.

³⁹ VIČAROVÁ, Eva. Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002. ISBN 80-244-0401-X. s. 15.

žesťové nástroje zastoupeny trubkami a rohy. Z tohoto nástrojového uskupení bylo možné sestavit první ansábl, jehož název byl ustálen jako „*polní hudba*“. Typickým obsazením polní hudby v druhé polovině 18. století byly dva hoboje, dva klarinety, jeden fagot a dvě trubky.⁴⁰ Velkou oporou pro civilní kapely byli bývalí členové vojenských hudeb. U vojenské muziky se zdokonalili, načerpali zkušenosti a obohatili se novým hudebním repertoárem, jak služebním, koncertním, ale i tanečním populárem. Obohaceni o nové zkušenosti se vraceli do prostředí tradiční kultury a předávali své zkušenosti. Často se stávalo, že se hudebníci stávali kapelníky a zakládali nové civilní dechové hudby v místech svého působiště.⁴¹

2.5.5.1 Ústřední hudba AČR

Moderní profesionální hudbou vycházející z vojenské historie je i Ústřední hudba armády České republiky, která vznikla 1. prosince roku 1950. Tehdy to byla Ústřední hudba československé lidové armády (ÚH ČSLA). Jejím prvním velitelem a uznávaným odborníkem, který zajistil rychlý umělecký vzestup, byl Jindřich Praveček. První koncert mělo toto profesionální hudební těleso v divadle na Vinohradech 5. března 1951, s díly českých, slovenských a sovětských autorů.⁴² Úlohou uskupení bylo reprezentovat vojenskou dechovou hudbu. Orchester působil v rámci 80. pěšího praporu „*Pražského povstání*“ a obsahoval 120 muzikantů. Díky skvělým podmínkám, nástrojovým, personálním i kvalitativním se stal možností k realizaci dlouholetých snů generace vojenských kapelníků i hudebníků. Díky vzniku tohoto profesionálního koncertního tělesa bylo možné realizovat širokou hudební literaturu nejen českou, ale i zahraniční na vysoké úrovni. Důkazem toho, že jde o jedno z nejlepších hudebních uskupení svého druhu na světě, je umístování na tuzemských i zahraničních festivalech a přehlídkách. Mezi nejprestižnější patří účast na festivalech v Norfolku v USA v roce 2009, v Qubecku v Kanadě v roce 2006, v Oslu v Norsku v roce 1999 nebo ve švédském Stockholmu v roce 2006. Dále hudba vystupuje po celé Evropě. Po zániku Posádkové hudby Praha roku 2008 přibyly ÚH AČR další hudební povinnosti, a to zajištění hudební produkce v rámci protokolu prezidenta republiky, předsedy Poslanecké sněmovny,

---

⁴⁰ VIČAROVÁ, Eva. Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002. ISBN 80-244-0401-X. s. 17.

⁴¹ BAJGAROVÁ, Jitka, ed. Vojenská hudba v kultuře a historii českých zemí: [sborník ze stejnojmenné mezinárodní konference konané 28. -30. dubna 2005 v Praze]. Praha: Etnologický ústav Akademie věd České republiky, 2007. ISBN 978-80-87112-00-7. - s. 133.

⁴² BÍLEK, Jiří, Milan HODÍK a Bohumil PEŠEK. Vojenské fanfáry nad Vltavou: od hudeb císařských pluků k Posádkové hudbě Praha: příběh vojenské hudby v Praze. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2008. 110 s. ISBN 978-80-7278-447-9. s. 84.

Úřadu vlády, Senátu ČR, Ministerstva obrany, Generálního štábu AČR a další.⁴³ Zajímavým představením souboru je tzv. „*showprogram*“, jehož obsahem je hraní při nacvičené pochodové formaci za účelem vytvoření různých zajímavých obrazců na velkých prostorách. Cílem je upoutat diváky nejen hudbou, ale i pohybem. Během programu se hrají známé melodie.⁴⁴ Během šedesáti let se vystříдалo mnoho dirigentů, například již zmiňovaný Jindřich Praveček, Hynek Sluka, Karel Šťastný, Jindřich Brejšek, Eduard Kudelásek, Karel Mikuláščík, Jan Toman, Miloslav Vitásek, Karel Pšeničný, Jaroslav Zeman, Adolf Novák, Karel Bělohoubek, Zdeňek Gregor nebo Viliam Béreš. Nynějším velitelem hudby je pplk. Jaroslav Šíp, jeho zástupcem mjr. Patrik Spínek, vedoucím dirigentem mjr. Kamil Mezihorák a dirigentem hudby kpt. Josef Kučera.⁴⁵

Využitím nástrojových kombinací orchestru vznikají zajímavá a bohatá zvuková spektra. Spolu s vysokou virtuositou a technickou zdatností je orchestr na vysoké umělecké úrovni. Všichni členové jsou profesionálové ve svém oboru. V repertoáru jsou nejen orchestrální skladby, ale i skladby se sólovými party, jak pro nástroj, tak i pro zpěv. Mezi nejznámější zpěváky, kteří s orchestrem spolupracují, jsou: Dagmar Pecková, Dagmar Sobková, Pavla Břínková, René Nachtigalová, Hana Talpová, Robert Šicho, Josef Oplt a mnoho dalších.⁴⁶ Inventář Ústřední hudby armády ČR, zvláště úprav pro symfonický dechový orchestr, obsahuje tisíce skladeb. Jen za minulého režimu měla v repertoáru hudba přes patnáct set skladeb.⁴⁷ Pro upřesnění uvádím příklady skladeb, které má hudba v repertoáru v příloze č. 3.

2.5.5.2 Hudba Hradní stráže a Policie ČR

Specifické postavení v české dechové hudbě zaujímá Hudba Hradní stráže a Policie ČR, která působí již od roku 1945 a navázala na hudební tradice z období první republiky. Byla oficiálně jmenována Ústřední hudbou Ministerstva vnitra a zároveň plnila funkci Hudby Hradní stráže od roku 1953. Název Hudba Hradní stráže a Policie ČR vznikl v roce 1990 a je užíván dodnes. Povinností tohoto hudebního uskupení je především doprovod všech státních ceremonií

---

⁴³ [ustrednihudba.army.cz](http://www.ustrednihudba.army.cz). [ustrednihudba.army.cz](http://www.ustrednihudba.army.cz) [online]. Copyright © 2004 [cit. 23. 06. 2017]. Dostupné z: <http://www.ustrednihudba.army.cz/>

⁴⁴ WINKLER, Vladimír. Ústřední hudba Armády České republiky. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 1995. 35 s. ISBN 80-85469-88-x, s. 8.

⁴⁵ [ustrednihudba.army.cz](http://www.ustrednihudba.army.cz). [ustrednihudba.army.cz](http://www.ustrednihudba.army.cz) [online]. Copyright © 2004 [cit. 23. 06. 2017]. Dostupné z: <http://www.ustrednihudba.army.cz/>

⁴⁶ WINKLER, Vladimír. Ústřední hudba Armády České republiky. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 1995. 35 s. ISBN 80-85469-88-x, s. 6.

⁴⁷ HOLÝ, Miroslav a Oldřich KOUDELKA. Svět tleská Ústřední hudbě. Praha: Naše vojsko, 1990. 157 s., s. 63.

na Pražském hradě, státních návštěv čelních představitelů zemí, které přijaly pozvání prezidenta republiky, audience velvyslanců, součástí protokolárních okamžiků v Řádových dnech ve Španělském a Vladislavském sále Pražského hradu. Účinkuje i při protokolárních a pietních aktech na zámku v Lánech. Další funkcí tohoto hudebního tělesa je kulturní reprezentace Policie České republiky. Zajišťuje hudbu při akcích Ministerstva vnitra a Policie ČR, kde doprovází slavnostní sliby přijatých policistů nebo při reprezentačních plesech Policie ČR. V rámci orchestru působí i malé uskupení, dechové trio, žesťové kvinteto, dechové okteto, Bigband, skupina Largo, skupina Richard nebo dechová kapela Formanka. Díky širokému hudebnímu repertoáru je hojně oslovován pořadateli různých kulturních akcí.⁴⁸

Repertoár tohoto hudebního tělesa je rozdělen do tří bloků. V prvním bloku jsou skladby typicky české dechové hudby a vojenské hudby z období Rakouska-Uherska od Karla Komzáka st., Karla Komzáka ml., či Julia Fučíka. V druhém bloku je hudba populární, taneční, swingová a muzikálová a ve třetím bloku je hudba symfonická, koncertní a duchovní.⁴⁹

Hudba Hradní stráže

Hudba Hradní stráže vznikla v září 1990. Šlo o fanfárovou skupinu osmi hráčů. Prvním velitelem byl ustanoven Jan Šivec v březnu 1991 a postupem času se zformovalo těleso mající dvacet čtyři hráčů⁵⁰. Nástrojové obsazení: deset trumpet, sedm pozounů, jeden lesní roh, tři tuby a tři bicí. Zřizovatelem je kancelář prezidenta republiky. Využitím nástrojových kombinací orchestru vznikají zajímavá a bohatá zvuková spektra. Spolu s vysokou virtuozitou a technickou zdatností je orchestr na vysoké umělecké úrovni. Všichni členové jsou profesionálové ve svém oboru.

Pro upřesnění přikládám celý seznam skladeb, které má Hudba Hradní stráže v repertoáru, v příloze č. 4. Ačkolí není pro tuto bakalářskou práci klíčovým, uvádím ho, protože se s ním v literatuře běžně nesetkáme.

---

⁴⁸ Hudba Hradní stráže a Policie České republiky - Policie České republiky. Úvodní strana - Policie České republiky [online]. Copyright © 2017 Policie ČR, všechna práva vyhrazena [cit. 23. 06. 2017]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/hudba-hradni-straze-a-policie-ceske-republiky.aspx>

⁴⁹ Hudba Hradní stráže a Policie České republiky - YouTube. YouTube [online]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=4s0Md1D0pX8>

⁵⁰ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, c2007. 312 s. ISBN 978-80-7209-909-2. s. 237.

2.6 Vývoj civilní dechové hudby po 1. sv. válce

Po skončení první světové války postupně posilovalo civilní dechové uskupení. Přidávalo se mnoho muzikantů z českých legií. Stejně jako před první světovou válkou, tak i v této době se stali váleční hudební veteráni organizátory amatérských nebo poloprofesionálních civilních dechových kapel. Jejich funkce nebyla pouze v uměleckém vedení kapely, ale věnovali se i pedagogické činnosti. Většina uměla běžně hrát na více nástrojů a díky tomu si vychovávali další muzikanty. Nešlo však o profesionály, nýbrž o námezdní dělníky, drobné řemeslníky a zemědělce, kteří si takto finančně přilepšovali. Hospodářská situace se po válce zlepšila a umožňovala rozvoj salonní hudby. Kapely obohacovaly svůj repertoár hudebními doprovody tanců přicházejících ze zahraničí. Stále fungovaly městské kapely, například Kmochova kapela z Kolína, sokolské kapely, ale vznikaly i zaměstnanecké orchestry, například poštovní, policejní, železniční, dopravní, hornický, hutnický a svoji hudbu měl také „*největší švec*“ Tomáš Baťa ve Zlíně. Novinkou bylo zakládání dětských kapel, a to ve Vysokém Mýtě, v Mnichově Hradišti, Hukvaldech, Nejdku a dalších. Když děti dospěly, našly uplatnění ve standardních dechových kapelách.

„*Zlatá éra*“ dechovky přišla na rozhraní 20. a 30. let 20. století v souvislosti s rozvojem hromadných sdělovacích prostředků a nakladatelského podnikání. Díky rozhlasu, gramofonovým deskám a levným notovým edicím se dechovka dostala do všech koutů země a stala se nejrozšířenějším žánrovým druhem dobové populární hudby. Bylo tradicí, že i na malých vesnicích hrály o poutích, posvíceních, církevních svátcích, při Božím těle, půlnoční mši, procesích a jiných příležitostech místní kapely složené z amatérů někdy i nevalné kvality. Není divu, když na nástroj cvičili ve volném čase unaveni po práci. Brali jako povinnost zahrát při narození potomka sousedovi, při veselce nebo když při posledním rozloučení doprovázeli nebožtíka na hřbitov. Při zpáteční cestě do hospody a v hospodě při „*úctě*“ (smuteční hostině) se hrálo vesele. Venkovské kapely měly mnoho nabídek i bez ohledu na hráčskou úroveň, hrály s láskou. Velkým zážitkem pro ně bylo navštívení městského plesu a poslech „*lepší*“ kapely, která měla v repertoáru spoustu hudebních skvostů.

S příchodem němého filmu přišla i poptávka na doprovod těchto filmů. Velké biografie vlastnily malé orchestry, které doprovázely obsah vhodnou melodií. Ve 30. letech přišel film se zvukovou stopou a rázem přišlo o práci mnoho výborných muzikantů. V souvislosti s tím vznikl v Praze v roce 1934 orchestr FOK (zkratka pro film, operu a koncert). Natáčel až do roku 1943 hudbu k většině českých filmů. Lidovky na deskách nereprezentovaly jen kapely, ale také

harmonikáři. V Praze to byla dvojice pouličních zpěváků Blahník a Gratz nebo skupina Pražská ulice.

Ke „zlatému věku“ dechovky přispěl rozhlas. Pravidelné vysílání šlo ze stanu na letišti v Praze-Kbelích od 18. 5. 1923. Stanici Radiojournal založili Ing. Eduard Svoboda a redaktor Národní politiky Miloš Čtrnáctý. Postupně se Radiojournal rozšířil do Národního domu na Vinohradech. Od počátku zde zněla dechovka. Dále se rozhlas rozšiřoval i na Slovensko. Nejpopulárnějším dechovým uskupením nejen u nás, ale i v cizině se stala Radvanická dechová – český lidový dechový soubor. V počátcích rozhlasové éry nebyla záznamová zařízení, proto se vysílaly koncerty přímým přenosem. Až na přelomu 30. a 40. let se zvuk zaznamenával na slabý plechový pásek. Tím se snadněji začaly šířit šlágry české dechovky. Vývoj dechovky byl ovlivněn od konce 20. let 20. století tehdejšími médii. Zpívalo se o lásce, přírodě, zajímavých lidských osudech a písně obsahovaly předchozí tradice venkovského i městského folkloru. Nejvýraznějším znakem je vokální, hlasový základ a srozumitelný text. Ten je snadno zapamatovatelný a proto ho mohou lidé kdykoliv zpívat. Lidoví muzikanti proto potřebovali co nejjednodušší předlohy, které často vycházely z prostých lidových písní. Nejznámější skladatelé dechové hudby jsou Jaromír Vejvoda, Karel Vacek, Josef Poncar a Antonín Borovička.

2.7 Nejvýznamnější současné civilní dechové hudby v České republice

V následující kapitole zmiňuji nejlepší civilní profesionální dechové hudby působící současně v České republice. I přesto, že s dechovými kapelami se setkáváme na celém území České republiky, nejlepší a nejznámější dechové hudby působí převážně na Moravě. Nejvýraznější a nejstarší z níže uvedených je dechová hudba Moravanka, dále uvádím dechovou hudbu Glorii a kapelu Kumpánovi muzikanti.

2.7.1 Moravanka

Moravanka je nejvýznamnější česká civilní dechová hudba. Působí u nás od roku 1971. Vedoucím kapely je trumpetista Jan Slabák, který kombinací lidové písně, interpretačních zkušeností a swingu dal základ tzv. „*swing po Slovákku*“. Členové kapely byli zprvu Slabákovi spolužáci a kamarádi z dětství. Josef Wenzl, trombonista Státní filharmonie, Vladimír Pfeffer, trombonista brněnského operního orchestru, na křídlovku Lubomír Mach, dva klarinetisti ze Státní filharmonie Bohuslava Opata a Antonína Krafcu. Doprovodné trubky hráli Vlastimil

Bialas a Milan Jermář. Jelikož nebylo možné, aby celý program hrál a dirigoval sám Jan Slabák, přibral Josefa Potoučka na křídlovku. Na tubu hrál Kabourka a na bicí František Vlk. Takové bylo první složení Moravanky. Popularita kapely rostla díky nahrávacím frekvencím v prosinci 1971 a 7. 2. 1972, kdy se ozvaly první tóny prostřednictvím rádia. To přineslo obrovský pozitivní ohlas od posluchačů a přicházelo mnoho nabídek na veřejná vystoupení, což se nesneslo s hlavním zaměstnáním muzikantů v operním orchestru a filharmonii, a tak musel Jan Slabák sestavit druhé a třetí obsazení, kdy základní sestava musela zůstat zachována.⁵¹ Za čtyřicet let existence procestovali celou republiku i Evropu. Dále pak na Maltu a USA, kde si zasloužili označení The Queen of Brass Band „*Královna české dechovky*“. Během svého působení odehrála Moravanka přes sedm a půl tisíce koncertních vystoupení, natáčela pro mnoho domácích a zahraničních vydavatelství jako například Panton, Supraphon, Edit, Opus, Českou muziku, Teldec, Ewton, Elektrola, Apon USA, Ray Records USA a další. Moravanka nahrála přes sedmdesát zvukových nosičů. Objevila se i ve filmu „*Únos Moravanky*“ a Jan Slabák sepsal všechny své zkušenosti a zážitky v knize „*Můj osud je Moravanka*“⁵²

Jan Slabák se narodil se 24. března 1941 v Kelčanech u Kyjova. Prostředí, ve kterém vyrůstal, bylo bohaté na folklorní tradice a zvyky. Není tedy překvapením, že se hudbě věnuje už od dětství. Po absolvování brněnské konzervatoře se stal členem Státní filharmonie Brno. Byl důležitou součástí orchestru Gustava Bromy, kde hrál náročné swingové party první trubky. Bez ohledu na druh žánru je cítit z jeho interpretace obrovská profesionalita, lehkost a jistota. Jan Slabák se osvědčil i jako skladatel. Díky vzdělání, které získal na konzervatoři a poté i na Janáčkově akademii múzických umění, si ucelil instrumentální dovednosti. Melodické a skladatelské dovednosti si osvojil už v mládí opisováním skladeb pro orchestry a rozepisováním not pro dechovku. Je vidno, že má vlohy a velké nadání pro hudbu. V začátcích Moravanky se na tvorbě repertoáru z části podílel trumpetista Dominik Strouhal, posléze tuto funkci převzal Jan Slabák. Jeho první skladba se jmenuje „*Měl jsem frajářečku*“. Nevěnoval se pouze dechovce, ale jeho tvorba je různorodá, o čemž svědčí i koncertní valčík „*Alpenwals*“, který ukazuje autorovu melodickou vynalézavost. Co se týče klasické lidovky, nenásleduje

---

⁵¹ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 172 -179.

⁵² [online]. [cit. 2017-11-14]. Dostupné z: <http://www2.moravanka.eu/historie/>

Karla Vacka nebo Ladislava Borovičku, ale uplatňuje originální styl Moravanky.⁵³ Na počátku 70. let nebylo zvykem, že by vznikaly malé profesionální či poloprofesionální dechové hudby. Staří hráči odcházeli a mladí nebyli. Proto Jan Slabák začal přemýšlet, jak by měla vypadat moderní kapela, která by oslovila posluchače. Vzor nacházel u Františka Kmocha, který často vkládal do trií lidové písně, a tak naučil celý národ zpívat nápěvek, který lidé pomalu zapomněli. Jan Slabák se oprostil od klasické dechovkové formy, a to díky volným úvodům, kde se zřetelně uvedly klarinety, trumpety nebo baskřídlovky.

2.7.2 Dechová hudba Gloria

Další velmi kvalitní dechovou kapelou, která hraje u nás i v zahraničí, je dechová hudba Gloria.

Dechová hudba Gloria je prvotřídní česká kapela, která vznikla v Kyjově na Moravě spolu se stejnojmenným hudebním nakladatelstvím a vydavatelstvím v roce 1994. Zakladatelem kapely i nakladatelství je trumpetista, kapelník a skladatel Zdeněk Gurský. Kapela se skládá z třinácti profesionálních hudebníků, a to v tomto složení: první trumpeta, kapelník Zdeněk Gurský, trumpety a křídlovky Pavel Skopal, Vojta Novotný a Stano Dávid, tenor a baryton Martin Henek a Jiří Kadlec, klarinety a saxofony Jiří Sedláček a Aleš Janeček, doprovody Alojz Barotek, Radovan Hlaváček a David Coufal, bicí a tuba Pavel Bureš, Ruda Králík a Milan Říhák. Kapelu doprovází tři zpěvačky, Mirka Zahumenská, Lubica Špačková, Věra Havlíčková, a dva zpěváci, Václav Štěrba a Franta Uher. Dechová hudba Gloria se nevěnuje jen dechovkovému žánru, ale také moderní a vážné hudbě. Repertoár je originální hlavně díky tomu, že v jejich řadách hrají i skladatelé dechové hudby, například již zmiňovaný Zdeněk Gurský, trumpetista Alojz Barotek, zpěvák Václav Štěrba, trumpetista Pavel Skopal starší, tenorista Jiří Kadlec a tubista Pavel Bureš. Na textech se podílejí Miluška Gurská a Věra Havlíčková. Kapela vystupuje převážně v zahraničí. V roce 2000 se stala mistrem Evropy v Maihingeru v Německu. Porotu a publikum oslovila špičkovými výkony na sólové nástroje, zpěvem nejen v mateřském jazyce, ale i v němčině, angličtině a italštině.⁵⁴ V posledních letech doprovází kapelu lidový vyprávěč Franta Uher z Lanžhota. Na domácí i zahraniční scéně

---

⁵³ SLABÁK, Jan, Jiří ZAPLETAL a Jiří MAJER. Můj osud je Moravanka. Praha: Thalia, 1997. ISBN 80-900684-6-4., s. 62.

⁵⁴ KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2, s. 268.

moderuje vystoupení Sylvie Gurská. Dechová hudba Gloria vydala více jak třicet CD, MC a video nosičů ve vlastnictví vydavatelství Gloria, ale také pod německým vydavatelstvím Koch Verlag a v současné době Bogner Records. V roce 2006 natočila své první CD s vánoční tematikou. Často vystupuje v televizi a v rozhlase nejen v Čechách, ale také v německých médiích.⁵⁵

2.7.3 Kumpánovi muzikanti

Dlouholetým členem dechové hudby Gloria byl i kapelník dalšího profesionálního tělesa. Je to Vlado Kumpán a jeho kapela Kumpánovi muzikanti.

Jedná se o civilní profesionální dechovou hudbu, jejímž zakladatelem, kapelníkem a sólistou je trumpetista Vlado Kumpán. Kapela vznikla na podzim v roce 2001 a po dvou letech od založení v roce 2003 získali Kumpánovi muzikanti ocenění nejlepší dechová kapela v Evropě. Velkou část jejich repertoáru tvoří tradiční česká a moravská dechovka, ale hrají také swing, jazzové aranže, klasickou i moderní hudbu. Na otázku: „*Co hraje?*“ odpovídá kapelník v pořadu České televize „*Putování za dechovkou*“ toto: „*Všechno. Nerozlišujeme žánry. Mne už jako kluka bavila nejen dechovka, ale taky jazz. Rád si ho zahraji dodnes. Takže klidně dáme dechovku, jazz, swing, moderní i klasickou hudbu. Žánry volíme podle toho, kde zrovna vystupujeme. Přizpůsobujeme se místnímu hudebnímu koloritu.*“⁵⁶ Devadesát procent hudební činnosti této kapely se odehrává v zahraničí, v Německu, Rakousku, Švýcarsku, Francii, Itálii a Belgii. V Čechách a na Slovensku hrají kolem deseti koncertů ročně. Kumpánovi muzikanti přivedli českou a moravskou dechovou hudbu k dokonalosti. Jsou vzorem pro mnoho mladých amatérských hudeb a muzikantů. Podařilo se jim prodat přes 100 000 CD a jsou také jedním z nejznámějších uskupení tohoto hudebního žánru. Členové kapely jsou špičkovými profesionálními muzikanty hrajícími nejen tam, ale i s dalšími profesionálními orchestry. Na Es klarinet hraje Miro Štefík, B klarinet Ondřej Dvořák, 1. křídlovku Petr Jandásek, 2. křídlovku Stano Masaryk, obligátní trubku Miroslav Bureš, baryton a pozoun Jiří Komosný, tenor a pozoun Robert Kozánek, doprovodná trubka Miroslav

---

⁵⁵ [online]. Copyright © 2010 GLORIA vydavatelství a nakladatelství s.r.o. [cit. 23. 06. 2017]. Dostupné z: <http://www.gloriagursky.cz/>

⁵⁶ Putování za muzikou — Česká televize. Česká televize [online]. Copyright © [cit. 23. 11. 2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10482586474-putovani-za-muzikou/213542155550004/>

Procházka a Milan Sloboda, pozoun František Jeřábek, tubu Petr Smolár a bicí Pavel Kalivoda.

57

Vlado Kumpan vystudoval konzervatoř v Bratislavě, hru na trubku. Poté hudební akademii v téže městě. Dále působil jako člen ve Slovenském národním divadle, v Symfonickém orchestru Slovenského rozhlasu, v dechové hudbě Gloria Zdeňka Gurského, v Moravance Jana Slabáka, Moravěnce, a dalších hudebních uskupeních. Své solové nahrávky a nahrávky kapely Vlado Kumpan natáčí ve vlastním hudebním nakladatelství.⁵⁸

---

⁵⁷ Official - Vlado Kumpan und seine Musikanten. Official - Vlado Kumpan und seine Musikanten [online]. Copyright © 2017 [cit. 23. 06. 2017]. Dostupné z: <http://www.vladokumpan.de>

⁵⁸ Vlado Kumpan | ATCR. ATCR | Asociace trumpetistů České republiky, o. s. [online]. Copyright © Vladimír Klíma [cit. 16. 03. 2018]. Dostupné z: <http://www.atcr.cz/asociace/clenove-asociace/vlado-kumpan/>

3 Praktická část

V praktické části popisují zvolenou oblast a uplatnění dechové hudby při jednotlivých společenských a kulturních událostech. Zmiňují tři dechové kapely působící na Hlinecku. Dále popisují zázemí i vybavení nutné k zajištění provozu a vystupování hudebního uskupení. Uvádím také reálné náklady na zvukovou techniku, konkrétně u dechové hudby Mrákotinka. V poslední části zjišťuji pomocí dotazníku, jaké mají obyvatelé této oblasti povědomí o působení dechových kapel a možnostech jejich využití. Ptám se, jak jsou lidé spokojeni s tamější dechovou hudbou, jak zmíněné kapely hodnotí a dále zde zkoumám, jakou cenu jsou respondenti schopni a ochotni za hudební produkci zaplatit.

3.1 Mikroregion Hlinecko

Mikroregion Hlinecko leží v jižní části Pardubického kraje. Vznikl v roce 1999 a sdružuje dvacet osm obcí v čele s městem Hlinskem. Funguje zde „*Sdružení obcí mikroregionu Hlinecko*“, který jednotlivé obce a jejich zastupitele spojuje. Cílem tohoto svazku je vytvářet činnost ve prospěch členských obcí a jejich občanů. Spolek se zabývá podporou snižování nezaměstnanosti, zlepšováním životního prostředí, rozvojem ekonomiky, modernizací infrastruktury, rozmachem cestovního ruchu, organizací společenských a kulturních akcí, a též mnoha dalších oblastí spojených se životem občanů.⁵⁹

Dechové kapely působící na Hlinecku jsou:

3.1.1 Dechová hudba Hlinečanka

Přímo v Hlinsku má zázemí dechová hudba Hlinečanka. Vznik Hlinečanky je datován květnem 1974, kdy se kapela poprvé představila veřejnosti v Chrastí u Chrudimi. Prvním kapelníkem byl Oldřich Douša. V kapele se vystřídal téměř 70 muzikantů a zpěváků a od roku 1979 byl dlouhých 35 let kapelníkem Miroslav Jehlička. U příležitosti oslav 40 let vzniku kapely bylo vedení předáno Ondřejovi Jehličkovi. Hrají pravidelně jarní a podzimní koncerty, na kterých se vystřídali známí hudební skladatelé jako Ladislav Kubeš, Josef Poncar a Áda Doško. S Hlinečankou vystupují také známí herci a baviči, mezi něž patří Václav Faltus, Josef Náhlovský, Josef Mladý nebo Jiří Krytinář a zpěváci Josef Zíma, Karel Štědrý, Milan

---

⁵⁹Sdružení obcí mikroregionu Hlinecko [cit. 23. 06. 2017] Stanovy dobrovolného svazku obcí [online]. Dostupné z: <http://www.hlineckoregion.cz/pdf/stanovySOMH2011.pdf>

Černohouz nebo Blanka Tůmová. V roce 1984 spolupracovali na filmu „*Políčko*“ a roku 2012 natočili jeden díl pořadu „*Ta naše kapela*“.⁶⁰

V repertoáru dechové hudby Hlinečanky najdeme tradiční skladby polkové, valčíkové a tangové hudební formy, pochody a smuteční písně. Repertoár obsahuje také skladby ve stylu slow či slowrock. Ty nejčastěji hrané, podle kapelníka Ondřeje Jehličky, uvádím v příloze č. 5.

3.1.2 Malá východočeská hasičská dechovka Šeucovská muzika

Další dechovou hudbou působící na tomto území je malá východočeská hasičská dechovka Šeucovská muzika, zkráceně Šeucovanka. Pochází ze Skutče a byla založena roku 1982. Je vedena kapelníkem Josefem Skálou. Vystupuje v historických bílých uniformách. Ty jsou vhodné při akcích s hasičskou tematikou a různých příležitostech, jako například oslava založení sboru, při hasičských cvičeních a dalších podobných. Šeucovanka hraje i při civilních událostech, pochodovou hudbu na městských oslavách, a také má koncertní program, který je složený převážně z tradičních moravských a českých polek, valčíků, tang, ale i populárních skladeb. Příkladem je mamba *Třešňové květy* od Musik Louigay. Repertoár přizpůsobuje pan kapelník Josef Skála dané akci, situaci a možnostem hráčů. Členové kapely jsou amatérští hráči a učitelé na základních uměleckých školách z okolí. Za největší hudební počiny Šeucovanka považuje účast na Kmochově Kolíně, v Praze na Křižíkově fontáně, v Pelhřimově a ve filmu Dušana Kleina „*Andělské oči*“. Také postoupila do 10. ročníku „*Zlatá křídlovka*“ v Hodoníně a natočila televizní pořad „*Příště u Vás*“ a „*Ta naše kapela*“. Vydala i zvukové nosiče – *Krásný sen (MC, CD)*, *Na hasičském bále (CD)* a *Pelhřimovské setkání (CD)*.⁶¹ V roce 2017 kapela oslavila 35. výročí od založení, a při té příležitosti kapelník Josef Skála uspořádal výstavu dobových fotografií a plakátů, která proběhla ve Skutči u příležitosti 10. ročníku „*Dne s dechovkou*“. Jedná se o šestihodinovou přehlídku dechových kapel z okolí, která začíná v 11

---

⁶⁰ Hlinečanka . Hlinečanka [online]. Copyright © 2014. All rights reserved. [cit. 23. 06. 2017]. Dostupné z: <http://www.hlinecanka.cz/info.html>

⁶¹ Šeucovská muzika ze Skutče. Šeucovská muzika ze Skutče [online]. Copyright © 2012 Všechna práva vyhrazena. [cit. 23. 06. 2017]. Dostupné z: <http://seucovskamuzika-hasicsskakapela-w.webnode.cz/>

hodin. Tuto akci každoročně pořádá město Skuteč v kulturním domě za podpory Pardubického kraje.⁶²

Mezi nejčastěji hraná díla patří podle kapelníka skladby typu polek, valčíků, tang, ale i walz, slowly, slowfox, slowrock. Šeucovská muzika hraje také při pohřbech, a to smuteční pochody, chorály a písně. Dále pak při různých příležitostech, kde hraje do kroku při průvodu, většinou na hasičských přehlídkách a výročích. Celý seznam skladeb, které tato dechová hudba hraje, uvádím v příloze č. 6.

3.1.3 Dechová hudba Mrákotinka

Nejmladší dechovou hudbou v tomto regionu je dechová hudba Mrákotinka, která vznikla na konci roku 2012 v obci Mrákotín. Kapelníkem dechové hudby je Dominik Adámek, jehož rodištěm je právě tato obec. Složení se postupem času obměnilo, v dnešní podobě Mrákotinka sestává ze studentů hudebních konzervatoří a vysokých škol s hudebním zaměřením. V tomto kraji je málo kvalitních mladých muzikantů. Proto je někdy nutné pro zachování určité úrovně najmout i muzikanty z jiných koutů republiky, například z okolí Chrudimi, Pardubic, Hradce Králové, Přelouče, Kutné Hory, Havlíčkova Brodu, Litomyšle, a pokud je opravdová nouze o kvalitní hudebníky v daném objednaném termínu, tak i z Prahy, Kroměříže nebo Hranic na Moravě. Dechová hudba hraje převážně na událostech pořádaných městy a obcemi, například na srazech rodáků, výročích založení měst a obcí, pokládání věnců, májových slavnostech a dalších různých kulturních akcích. Pro svoji profesionalitu je hojně využívána i jako smuteční hudba nejen v okolí Hlinska a Skutče, ale i Chrudimi, Pardubic, Litomyšle, či Hradce Králové, a někdy i v mnohem vzdálenějších lokalitách. Mrákotinka hraje i pochodovou hudbu a má také koncertní repertoár. Během pěti let svého působení sama pořádala dva Vánoční koncerty v Hlinsku, a také tři ročníky „*Posezení s dechovkou*“ v Chrasti u Chrudimi, které měly velmi pozitivní ohlasy, i u mladších věkových kategorií. Mezi největší úspěchy patří hudební doprovod zahajovacích a ukončovacích ceremonií mezinárodního mládežnického fotbalového turnaje Strahov Cup a potom májových oslav v německém Ferchlandu. Cílem této hudby není umístit se na různých prestižních soutěžích či festivalech, nahrát CD a podobné aktivity.

---

⁶² NOVOTNÝ, Karel. Ve Skutči bylo veselo. Naše Muzika: Čtvrtletník pro lidi a o lidech v dechové hudbě. Umělecká agentura BRIVA, 2018, 13(1), 48.

Chceme hrát, popularizovat a udržet kvalitní dechovou hudbu, a to nejen v tomto kraji. Chceme také lidem ukázat, že dobře hraná dechová hudba je krásná hudební forma spjatá s naší národní historií, tradicí a kulturou a má zde své místo.

Repertoár této dechové hudby obsahuje přibližně sto skladeb převážně klasické moravské a české dechovky od předních českých skladatelů. Dále hraje pochodovou hudbu v průvodech při různých příležitostech. V repertoáru dechové hudby Mrákotinky jsou i smuteční písně, pochody a chorály. Celý seznam skladeb je uvedený v příloze č. 7.

3.2 Uplatnění dechové hudby v mikroregionu Hlinecko

V České republice se dechová hudba uplatňuje v mnoha oblastech společenského života. V současnosti přetrvává tradice dechové hudby hlavně na Moravě. Tvoří nedílnou součást tanečních zábav, bálů, masopustních průvodů, městských slavností atd. V Čechách jsou také dechové hudby, ale je jich mnohem méně a i jejich úroveň je nižší. Mezi výjimky patří například profesionální dechová hudba Březovanka, Veselka, Křídlovanka a další. Dechové kapely přicházejí s různými alternativami, jako je menší obsazení kapely, použití harmoniky místo klarinetů nebo v krajním případě použití elektrického piana. Děje se tak především z ekonomických důvodů. V mikroregionu Hlinecko je hlavní uplatnění dechové hudby následující:

3.2.1 Masopustní obchůzky

Masopustní obchůzky, nebo jinými názvy fašank, ostatky, voračky, voráci, končiny či obecně karneval, probíhají po celé naší zemi. Proslulé je masopustní veselí na Chodsku, Doudlebsku, Strání a Hlinecku. Světově proslulé jsou ostatky právě v mikroregionu Hlinecko, i díky zápisu do listiny světového přírodního a kulturního dědictví UNESCO v listopadu roku 2010. Mezi vyhlášené lokality patří zejména obce Hamry, Studnice, Jeníkov, Hlinsko-Blatno, Vítánov-Stan, Včelákov, Veselý kopec, Vortová a hlinecký Betlém.⁶³

Historie ostatků začíná už v předkřesťanském období, tedy před naším letopočtem. Masopusty navazovaly na pohanské zvyky, kdy se lidé loučili se zimou a vítali nové jaro. Ve

---

⁶³ Masopust. Úvodní stránka HLINSKO.cz [online]. Dostupné z: <http://www.hlinsko.cz/mesto/cestovni-ruch-turistika-pamatky/masopust>

středověku se tento lidový obyčej potýkal se zákazy ze strany církve, v době socialismu byl masopust zakazován různými orgány a institucemi, hlavně kvůli nevázanému veselí.

Ostatky probíhají od svátku Tří králů do Popeleční středy. Je to období hojnosti a veselí. Popeleční středa naproti tomu je začátkem doby postní, která trvá čtyřicet dní před svátky Velikonoc. Některé vesnice pořádají ostatky i po začátku půstu, což je méně vhodné, ale je to většinou z důvodu křížení termínů s okolními masopusty.

Jeden z důvodů vymizení oslav masopustu z některých částí naší země přisuzuje Ilona Vojancová také proměně společnosti a života na vesnici. Jednou z funkcí masopustu bylo ovlivnění a zajištění úrody pro nadcházející rok. Se změnou podoby venkova, který už není tolik zemědělsky zaměřený, jako před sto či šedesáti lety byl, ubylo i důvodu k těmto oslavám.⁶⁴

Samotný průběh oslav začíná již od brzkého rána, kdy se masky (pouze muži) společně s kapelou sejdou buď v hospodě, nebo v usedlosti u hlavního organizátora. Probíhá zde líčení masek a snídaně. Potom následuje seřazení průvodu a jde se k panu starostovi, kde „*Strakatý*“ žádá o povolení masopustního reje v obci. Je povinností masek navštívit každý dům v obci.

V průvodu je více druhů masek s různými funkcemi. Dělí se na maškara hezkou, „*Červenou*“, a šerednou maškara „*Černou*“. Červená maškara má přesný počet masek, v čele se ženou a Strakatým. Strakatý dbá na to, aby se na žádný dům v obci nezapomnělo, zeptá se hospodáře, zda maškara může přijít zahrát a zatancovat. Popřeje mu hodně zdraví i štěstí a hospodář na oplátku vloží ženě do košíku obnos peněz a pohostí celou maškara. Hlavní funkci nesou „*turci*“, kteří musí u domu zatancovat tzv. „*kolečko*“, a při tom vysoko skákat a ukazovat podpatky. Lidé věřili, že podle toho, jak vysoko budou turci skákat, vyrostou len a obilí. Turci museli vydržet tancovat celý den, proto se za tyto masky oblékali a oblékají svobodní mládenci v plné síle. Zároveň byli přijati mezi komunitu dospělých mužů. Černá maškara nese tíhu tělesného kontaktu se všemi přihlížejícími. Maska „*Slaměného*“ je prvním poslem jara a symbolem plodnosti. Správná hospodyně si ze Slaměného utrhla kousek slámy a vkládala jej do nůše s vejci, pro lepší líhnutí drůbeže, hus a kuřat. Hlavní úlohou Slaměného bylo poválení dívky nebo ženy, aby u ní byla zachována plodnost i v následujícím roce. Ras plní funkci jakéhosi vesnického lékaře. Přihlížející vyšetřuje, rozdává pilulky s mnoha radami a návody, dohlíží na čistotu a zdraví v obci a kontroluje dodržování dobrých mravů během průvodu.

---

⁶⁴ Masopust - PhDr. Ilona Vojancová — Sama doma — iVysílání — Česká televize. Česká televize [online]. Copyright © [cit. 23. 06. 2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1148499747-sama-doma/213562220600022/obsah/243633-masopust-phdr-ilona-vojancova/>

Kominík má za úkol vymést u lidí komín a kamna, aby to správně táhlo a oheň v chalupě dobře hořel. Kobyla, která táhne průvod, u každé chalupy podupá hnůj, aby byl slehlý a byla dobrá úroda, a také honí přihlížející, především mládež. Kobylka je rozpustilá, užene si zápal plic a na konci masopustu musí být utracena.⁶⁵ Na závěr dojde průvod do hospody, kde ras čte „testament“, komicky zformulovaný seznam hříchů, kterých se „kobylka“ dopustila a dále popisuje i dění v obci během celého roku. Po přečtení kobyla poklekne, další ras přetne kobyle žílu (shodí klobouk na zem) a kobyla padne. V ten moment začne kapela hrát smuteční hudbu. Všechny masky naskládají své klobouky kolem kobylky a utvoří „smutné kolečko“. Po skončení smutné písně přistoupí ras a dá kobylce napít „živé vody“. Kobylka oživne a kapela začne hrát veselou písničku: „Kobylka malá kovat se nedá, kováři nechce stát. Tak jako má milá, když se na mě hněvá, hubičku nechce dát.“, na melodii písně Okolo Hradce. Na závěr celého dne hraje dechová kapela na sále k zábavě a tanci.

Dechová kapela zaujímá v masopustním průvodu specifické místo – za maskami – a během celého dne hraje lidové písně, převážně na přání obyvatel domu, u kterého zrovna maškara je. Vydrzet celodenní náročné hraní a uchovat zároveň co nejlepší kvalitu hudební produkce není jednoduché. Důležitým ovlivňujícím faktorem je především počasí. I když prší nebo jsou teploty pod bodem mrazu, musí kapela hrát. Přihlížející to většinou chápou pouze jako velkou zábavu a ne dřinu. Při chladném počasí či postupující únavě se hráči někdy posilňují alkoholem, a tím bohužel kvalita hudebního doprovodu strmě klesá. Neděje se to však u všech kapel, spíše zřídka. Repertoár se může lišit s ohledem na lokalitu, většina písní je ale všeobecně známá. Stejně tak se může lišit obsazení kapely, podle úrovně muzikantů nebo finančních možností pořadatelů. Na Hlinecku je více kapel, které vystupují při masopustech. Jsou to většinou kapely s muzikanty v pokročilejším věku, kteří hrají masopusty již mnoho let a není problém hrát písně z paměti, tzv. „z gule“. Druhou variantou je hraní z „kapesních not“, které však většina kapel nevyužívá. Je to škoda, protože při jejich použití se snižuje pravděpodobnost chyb v interpretaci. (Pro upřesnění: jedná se o amatérské dechové kapely, u profesionálních uskupení je to jinak.) Ilona Vojancová k této situaci dodává: „...skutečně je tady těch muzikantů na Hlinecku, kteří jsou toho schopni, čím dál tím méně“⁶⁶. Miroslav Jehlička, učitel na Základní umělecké škole v Hlinsku, se vyjadřuje takto: „Jistě jsou problémy s mladými muzikanty, ale

---

⁶⁵ VOJANCOVÁ, Ilona. Masopust na Hlinecku. Na Sychrově: Národní památkový ústav, územní památková správa, 2014. ISBN 978-80-905871-0-6.

⁶⁶ Ta naša kapela — iVysílání — Česká televize. Česká televize [online]. Copyright © [cit. 24. 06. 2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10121102832-ta-nasa-kapela/312295350030003/>

my jsme navázali spolupráci se základní uměleckou školou v Hlinsku a my máme těch muzikantů dostatek a ta tradice bude pokračovat dál a dál.“⁶⁷

Velmi zajímavou masopustní občůzkou je „*Rozloučení s masopustem*“ konané v Hlinsku, vždy v úterý dopoledne před popeleční středou. Jedná se o průvod masek žáků všech základních a mateřských škol. Průvod začíná u základní školy Smetanova, zazní slavnostní fanfáry v podání žesťového kvinteta, a poté jsou všichni účastníci přivítáni a obeznámeni s následujícím programem. V letošním roce se událost konala již po páté. Během pochodu hraje dechová hudba v přední části, a protože je průvod dlouhý zhruba dvě stě metrů, tak na konci hraje další hudba také. Po cestě se průvod zastavuje u domova důchodců „*Drachtinka*“, u něhož děti malují seniorům na tváře srdíčka a kapela hraje obyvatelům domu pro radost a ke krátkému tanci. Celé centrum Hlinska ožívá díky perfektně oblečeným dětským maskám a hudbě, která nebývá v těchto místech často slyšena, lidé vycházejí s nadšením a zaujetím do ulic. Průvod je zakončen v Betlémě. Jedná se o památkovou rezervaci lidové architektury, situovanou v sousedství centra města, na pravém břehu řeky Chrudimky. Zde zazní ještě pár skladeb od dechové kapely a žáci se vracejí do školních lavic.

3.2.2 Kácení máje

Stavění máje patří ke starodávným zvykům oslavujícím příchod jara a začátek hospodářského roku. Slaví se o Filipojakubské noci z 30. dubna na 1. května. V historii měla tato tradice větší rozměr, protože se májky stavěly po celé vesnici. To mělo za následek velké ztráty lesního porostu. Proto byla na konci 18. století vedena tzv. ekologická kampaň, a začala se stavět pouze jedna velká májka uprostřed obce.⁶⁸ I na Hlinecku je několik obcí, které tento zvyk dodržují. Jsou jimi Studnice u Hlinska, část obce Vítanov: Stan a v letošním roce obec Kameničky.

Průběh kácení máje v Kameničkách začal v sobotu 29. dubna. Místními dobrovolnými hasiči byla postavena májka na kraji obce u lesa, kde se nachází letní amfiteátr a parket. Od dvanácti hodin se scházeli herci, převlečení do staročeských krojů a obleků, dále pak děti z místní školy, také převlečeny do krojů. Prvním bodem na programu byl průvod obcí, během něhož hrála dechová hudba, a v zástupu šli všichni účastníci. Při občůzce se zastavovalo u domů, ve kterých bydlí mladá děvčata, a mládenec, který byl předem vybrán, vyzval vždy tuto dívku k tanci. Cílem průvodu byl opět amfiteátr, kde po příchodu všech účastníků pokračoval

---

⁶⁷ Tamtéž.

⁶⁸ LANGHAMMEROVÁ, Jiřina. Lidové zvyky. Praha: Lidové noviny, 2004. ISBN 80-7106-525-0.

program lidovou taškařicí u hlavní májky. Veselí pokračovalo skácením a dražením májky. Nadále hrála dechová hudba, a lidé tancovali, občerstvovali se a dobře se bavili. Akce končila kolem sedmé hodiny večerní.

Poslední dobou pozoruji, že se lidé rádi vracejí ke starým zvykům. Tyto akce vyhledávají, protože je to pro mnohé z nich něco nového a zajímavého, zábavné zpestření. Starším lidem se vybavují vzpomínky na mládí, kdy bylo takových akcí všude mnohem více. Naši kapelu velmi překvapila skutečnost, že během celého odpoledne byl parket plný tanečnicků i mladších věkových kategorií, a to i přes to, že jsme hráli pouze českou a moravskou dechovku.

3.2.3 Smuteční hudba

Další oblastí společenského života, kde se s dechovou hudbou nejen na Hlinecku setkáváme, je při pohřbu. Smuteční hudba nebo také obřadní hudba je součástí kultury od počátku lidstva. Velký rozmach nastal v raném středověku. Šlo o křesťanskou zpěvnou hudbu, která byla reformována kolem roku 600 n. l. a to je připisováno papeži Řehoři Velikému.⁶⁹

V Čechách nebyla jednoznačně normovaná hudba při pohřbu. Někde mohl hrát při církevním pohřbu v kostele varhaník, někde doprovázeli zemřelého na hřbitov místní muzikanti nebo objednaná dechová hudba. Repertoár obsahoval české lidové smuteční písně s ohledem na regionální zvyky a odlišnosti.

V dnešní době je postavení hudby při pietních aktech důležité. Na Hlinecku je zvykem, že církevní pohřeb doprovází živá dechová hudba, jež má nezastupitelné místo při smuteční ceremonii. Zhruba půl hodiny před začátkem obřadu v kostele se hrají smuteční chorály a církevní písně, které se musí řídit podle církevního liturgického kalendáře. Repertoár se také přizpůsobuje požadavkům pozůstalých. Často si přejí zahrát skladby, které měli jejich zesnulí rádi. Je to například píseň *Nejsmutnější loučení s mámou*, *Čechy krásné, Čechy mé*, *Zahučely hory*, *Stará lípa*, *Loučím se s vámi, kamarádi*, *Morava krásná zem*, *Už mě koně vyvádějí a mnoho další*. Zvykem je přizpůsobit repertoár volnočasové činnosti zemřelého (členům mysliveckého, hasičského, rybářského či jiného volnočasového sdružení) nebo řemeslu, kterému se zemřelý věnoval. Pokud byl nebožtík např. myslivcem, tak se zpravidla hrají písně: *Mysliveček vyšel z lesa*, *Zelení hájové*, *Už troubějí, už troubějí, na horách jeleni* a další. Na pohřbu hasiče je při spouštění do hrobu zvykem hrát českou státní hymnu *Kde domov můj*. Ve většině případů nechávají pozůstalí repertoár na kapelníkovi.

---

⁶⁹ Funeral quartal: B2B magazín oboru pohřebnictví. Praha: MAC, 2011. ISSN 1804-705x., 1/2010 str. 37

Obsazení kapely se liší. V dnešní době je na Hlinecku problém s mladými muzikanty. Zdejší umělecké školy nejsou schopné vychovat muzikanty takové kvality, aby dokázali hrát v dechové kapele, tak jako v jiných regionech. Navíc u dětí už není takový zájem o žesťové a dechové nástroje, jako byl dříve. Na Hlinecku působí dechová hudba Hlinečanka v čele s kapelníkem Miroslavem Jehličkou, Šeucovská muzika ze Skutče s kapelníkem Josefem Skálou a smuteční hudba v čele s Josefem Devátým. Všechny tyto kapely spojuje vyšší věk muzikantů a nižší hudební vzdělání. V roce 2013 přibyla v tomto regionu dechová hudba Mrákotinka, která také zajišťuje smuteční hudbu, a nejen pro tento mikroregion. Hraje po celém kraji a i dále. Oproti ostatním kapelám je složena ze studentů a absolventů hudebních konzervatoří. Samotné složení kapel se liší. Hlinečanka hraje ve dvanáctičlenném obsazení (tři trubky, tenor, baryton, dva klarinety, tuba, bastrubka či trombon a velký a malý buben), Šeucovanka a kapela Josefa Devátého v devítičlenném obsazení (tři trubky, tenor, baryton, dva klarinety, tuba a velký a malý buben) a dechová hudby Mrákotinka hraje stabilně v pěti až sedmičlenném uskupení (dvě trubky, tenor, baryton, tuba a v případě, že se jde od kostela k hřbitovu průvod, tak i velký a malý buben).

3.3 Zázemí a vybavení dechové hudby

3.3.1 Zvuková aparatura

Důležitou součástí každé kapely, která aktivně vystupuje při akcích v interiéru i exteriéru, je audiotechnika. Slouží k zesílení zvukového signálu zpěvu a nástrojů, pro lepší srozumitelnost a hlasitost. Jako příklad uvádím audio vybavení, které používá dechová hudba Mrákotinka. Zmiňuji i cenu, za kterou byla aparatura pořízena. Nejde o profesionální vybavení, jedná se jen o to nejnütnější, co je třeba k dobrému nazvučení malé kapely.

Základem je mixážní pult, v tomto případě DISC Behringer Pro mix Eurorack UB2442FX⁷⁰. Jedná se o lineární směšovací pult, který umožňuje míšení různých signálů, jako je například mikrofónový, bez vzájemného ovlivňování jednotlivých zdrojů signálu mezi sebou.⁷¹ Touto funkcí se sloučený signál odvádí do fyzického výstupu mixu k dalšímu

---

⁷⁰ 400 Bad Request. 301 Moved Permanently [online]. Dostupné z: <https://www.gear4music.cz/cs/PA-DJ-and-osvtleni/DISC-Behringer-Pro-mix-Eurorack-UB2442FX/KX2#full-des>

⁷¹ WIRSUM, S. Abeceda nf techniky. Praha: BEN – technická literatura, 2003.

signálovému zpracování.⁷² Do mixážního pultu je zapojena sada mikrofonů přes XLR vstupy. Jedná se o modely Shure SM58 LCE používané pro zpěv⁷³ a prostorové mikrofony Shure SM57 LCE.⁷⁴ Je to spolehlivý způsob, jak v určité kvalitě za akceptovatelnou cenu ozvučit trumpety. Nástrojové mikrofony AKG C 519 ML jsou určené pro tenor, baryton a tubu.⁷⁵ Tyto mikrofony se upevňují na korpus nástroje a pomocí ohebného kloubu se nastaví pozice mikrofonu tak, aby správně snímala zvuk nástroje. Při některých akcích pořadatelé vyžadují bezdrátový mikrofon pro vlastního moderátora. Pro tyto případy je používán model AKG WMS40 Mini2 Vocal Dual US25AC.⁷⁶

Pro správnou intonaci zpěváků je zapotřebí pódiového monitoru, tzv. odposlechu. Zpěv prostřednictvím mikrofonu přechází jako signál do mixážního pultu a odtud je poslán přes odposlechovou cestu do monitoru zpěvákům. V tomto případě je používán odposlech značky Apha Audio A-AMP mon 12 coax.⁷⁷ Další velmi důležitou částí jsou PA reproduktory. PA je zkratka anglického slovního spojení Public Address, což je elektronický systém ozvučení, který pomocí reproduktoru, zesilovače a mikrofonu slouží k zesílení signálu směřující k lidem. Dechová hudba Mrákotinka používá pár reproduktorů značky JBL PRX 612 M.⁷⁸ Mixážní pult bývá od pódia vzdálen pro lepší přehlednost, kontrolu správné hlasitosti a vyváženosti kapely asi 15-20 metrů, ale záleží to vždy na velikosti prostoru. Spojnicí mikrofonů a odposlechů na pódiu a mixážního pultu je multipárový kabel, konkrétně model ADAM HALL K20C30.⁷⁹ Předposlední důležitou částí jsou kabely s koncovkami XLR a jack 6,3. Je důležité, aby počet kabelů byl vyšší, než je nutné propojení všech mikrofonových, linkových a odposlechových

---

⁷² KÁŇA, L. Studiová a hudební elektronika. Skriptum FEKT VUT, Brno, 2009.

⁷³ SHURE SM58 LCE Dynamický mikrofon. Hudební nástroje [online]. Copyright © AUDIO PARTNER s.r.o. [cit. 14.11.2017]. Dostupné z: https://kytary.cz/shure-sm58-lce/HN076392/?gclid=CjwKCAiAxarQBRAMeIwA6YcGKG7PxHLALomz3AotUc31Jf8pdPjjnm1qjMRTcSrqYyxeia1Eub-S7xoCHLEQAvD_BwE

⁷⁴ SHURE SM57-LCE Dynamický nástrojový mikrofon. Hudební nástroje [online]. Copyright © AUDIO PARTNER s.r.o. [cit. 14.11.2017]. Dostupné z: <https://kytary.cz/shure-sm57-lce/HN012954/>

⁷⁵ AKG C 519 ML - Thomann Česko. [online]. Copyright © 1996 [cit. 14.11.2017]. Dostupné z: https://www.thomann.de/cz/akg_c_519_ml.htm

⁷⁶ AKG WMS40 Mini2 Vocal Dual US25AC - Muziker CZ. Hudební nástroje - Muziker CZ [online]. Copyright © 2004 [cit. 15.11.2017]. Dostupné z: https://www.muziker.cz/akg-wms40-mini2-vocal-dual-us25ac?gclid=EA1aIQobChMlgsOp_vvA1wIVSjPTCh2zzwhPEAQYAYABEgLFwPD_BwE

⁷⁷ ALPHA AUDIO A-AMP mon 12 coax | c-dur.cz. c-dur.cz [online]. Dostupné z: <http://www.c-dur.cz/c-dur/eshop/7-1-Ozvuceni-nahravani-atd/0/5/371-ALPHA-AUDIO-A-AMP-mon-12-coax/discussion-filter/371#anch1371>

⁷⁸ Home [online]. Dostupné z: <http://www.jblpro.com/www/products/vintage/vintage-portable/prx600-series/prx612m#.Wgr9J1v9SUK>

⁷⁹ ADAM HALL K20C30 Multipárový kabel. Hudební nástroje [online]. Copyright © AUDIO PARTNER s.r.o. [cit. 15.11.2017]. Dostupné z: <https://kytary.cz/adam-hall-k20c30/HN110102/>

cest, z důvodu možného nečekaného opotřebení nějakého z kabelů. Mrákotinka má čtrnáct desetimetrových, čtyři patnáctimetrové s koncovkami XLR a čtyři desetimetrové kabely s koncovkami jack 6,3. Poslední, neméně důležitou součástí aparatury jsou stojany na mikrofony značky Ashton MSB150c a set stojanů na reproduktory Samson TS50 2PACK.

Cena zvukové techniky:

Název	Cena	Počet
DISC Behringer Pro mix Eurorack UB2442FX	5890 Kč	1
Shure SM 58 LCE	2800 Kč	2
Shure SM 57 LCE	2810 Kč	2
AKG Vocal Dual	4690 Kč	1
AKG C 519 ML	3195 Kč	3
Apha Audio A-AMP mon 12 coax	11490 Kč	1
JBL PRX 612 M	18990 Kč	2
ADAM HALL K20C30	7351 Kč	1
mikrofonové kabely	8000 Kč	
Ashton MSB150c	799 Kč	4
Samson TS50 2PACK	2470 Kč	1
Celkem:	101872 Kč	

Jak jsem již zmiňoval, audio technika je nezbytnou součástí každé menší kapely, která veřejně vystupuje. Všechny dechové kapely na Hlinecku mají své vlastní vybavení, zakoupené buď díky podpoře měst a obcí, kde daná hudba působí, nebo z vlastních finančních prostředků kapelníka. Tak je to i v případě dechové hudby Mrákotinky. Zajímavé je, že povinností

kapelníka není pouze domlouvání zkoušek, vyjednávání koncertů a hraní, příprava not a podobně, ale i zajištění velké počáteční investice.

3.3.2 Zkušebny a zázemí hudby

Každá dechová hudba má svoji zkušebnu, kde pravidelně nebo nepravidelně zkouší na svá vystoupení. Zde také uskladňuje svoje vybavení, a to například zvukovou aparaturu, noty, bicí soupravu a pochodové bicí. Jde o prostor propůjčený obcemi nebo městy zcela zdarma nebo za určitý nájem. Dechová hudba Hlinečanka měla své zázemí do roku 2011 v hlinecké orlovně, ale od tohoto roku se přestěhovala do nově postaveného Multifunkčního centra města Hlinska, kde získala dostatečně velké zázemí pro svou činnost. Oproti tomu skutečná dechová hudba Šeucovanka zkouší ve sklepních prostorách Základní umělecké školy ve Skutči. Jde o podstatně horší zázemí, než které mají v Hlinsku, ale i tak velmi dobře slouží svému účelu. Dechová hudba Mrákotinka vznikla v době, kdy v obci Mrákotín probíhaly rekonstrukce obecního úřadu. Obecní zastupitelstvo velmi uvítalo vznik nové kapely a po dokončení přestavby byly prostory nabídnuty k používání.

3.4 Dotazníkové šetření

Cílem průzkumu bylo zjistit, zda mají respondenti zájem o dechovou hudbu a jestli mají přehled o dechových hudbách, které na území mikroregionu Hlionecko působí. Při jakých společensko - kulturních akcích se lze s dechovou hudbou v mikroregionu Hlinecko setkat, jaká je spokojenost s úrovní dechové hudby v tomto mikroregionu a zda je zde dostatek akcí, při kterých hraje dechová hudba.

Pro výzkum jsem zvolil explorativní metodu. Jedná se o získávání odpovědí respondentů pomocí dotazníku. Ten je určený k hromadnému získávání údajů.⁸⁰ Vytvořil jsem dotazník, který obsahuje jedenáct otázek k dané problematice, uvádím ho v příloze č. 2. Dotazníkovou formu řešení jsem vybral z důvodu nízkého časového i finančního zatížení, vysokou míru anonymity a časové nenáročnosti pro respondenty.

---

⁸⁰ VÁŇOVÁ, Hana a Jiří SKOPAL. Metodologie a logika výzkumu v hudební pedagogice. 2., aktualiz. vyd. V Praze: Karolinum, 2007. ISBN 978-80-246-1367-3.

3.4.1 Realizace výzkumu

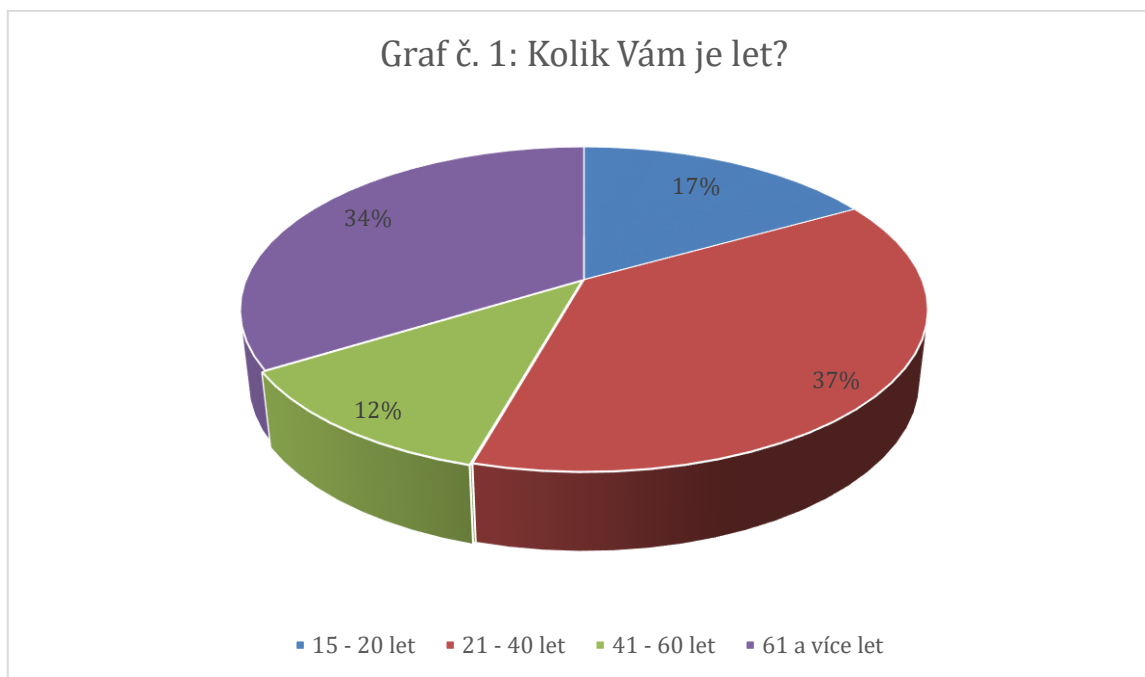
Dotazníky tohoto výzkumu jsem šířil ve fyzické i elektronické podobě. Fyzický způsob šíření dotazníku je časově náročnější. Tímto způsobem jsem zpracoval šedesát pět dotazníků. Oslovil jsem respondenty 23. 11. 2017 v obci Rváčov u Hlinska. Internetový dotazník mi vyplnilo devadesát pět respondentů. Tyto výsledky jsem sečetl.

Průzkumné otázky dotazníku a jejich dílčí výsledky

Otázka číslo 1 zněla:

„Kolik Vám je let?“

Respondent označil jednu ze čtyř věkových kategorií: 15 až 20 let, 21 až 40 let, 41 až 60 let, nebo 61 a více let. Výsledek znázorňuje graf č. 1

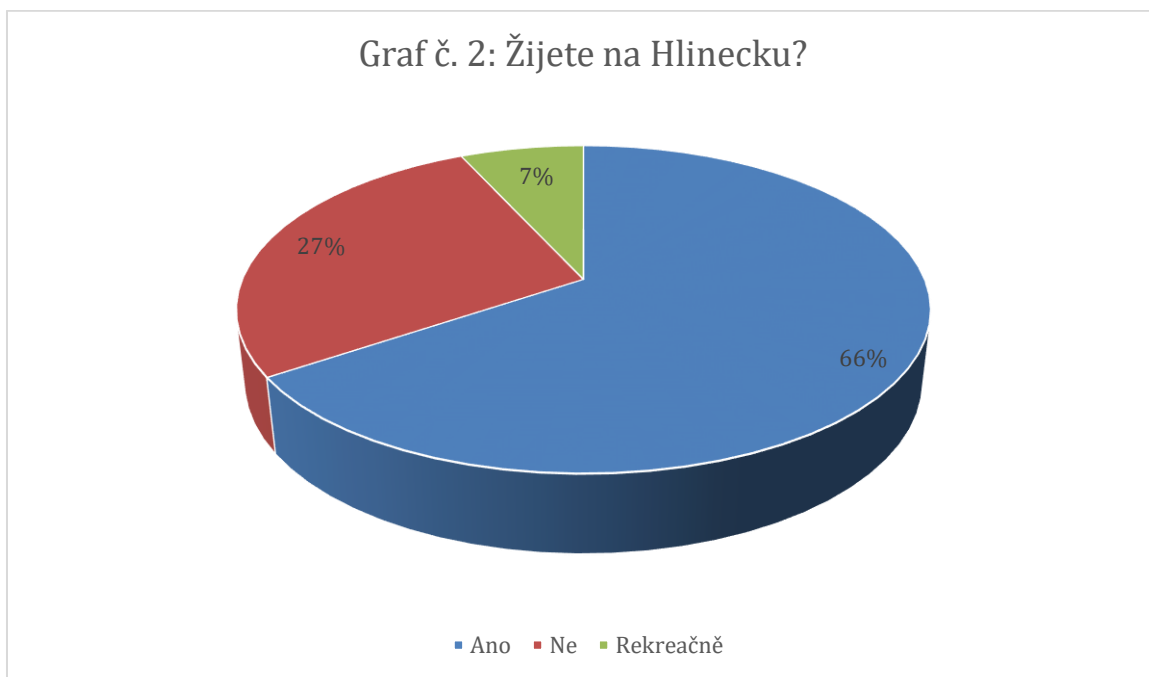
Z grafu č. 1 vyplývá, že z celkového počtu sto šedesáti respondentů je dvacet sedm oslovených (19%) ve věku do dvaceti jedna let. Lidí do čtyřiceti let je celkem šedesát (41%), do šedesáti let bylo osloveno devatenáct lidí (3%) a nad šedesát jedna let celkem padesát čtyři (23%).

Otázka číslo 2 zněla:

„Žijete na Hlinecku?“

Respondent označil jednu ze tří odpovědí. „ano“, „ne“, nebo „rekreačně“. Výsledek znázorňuje graf č. 2.

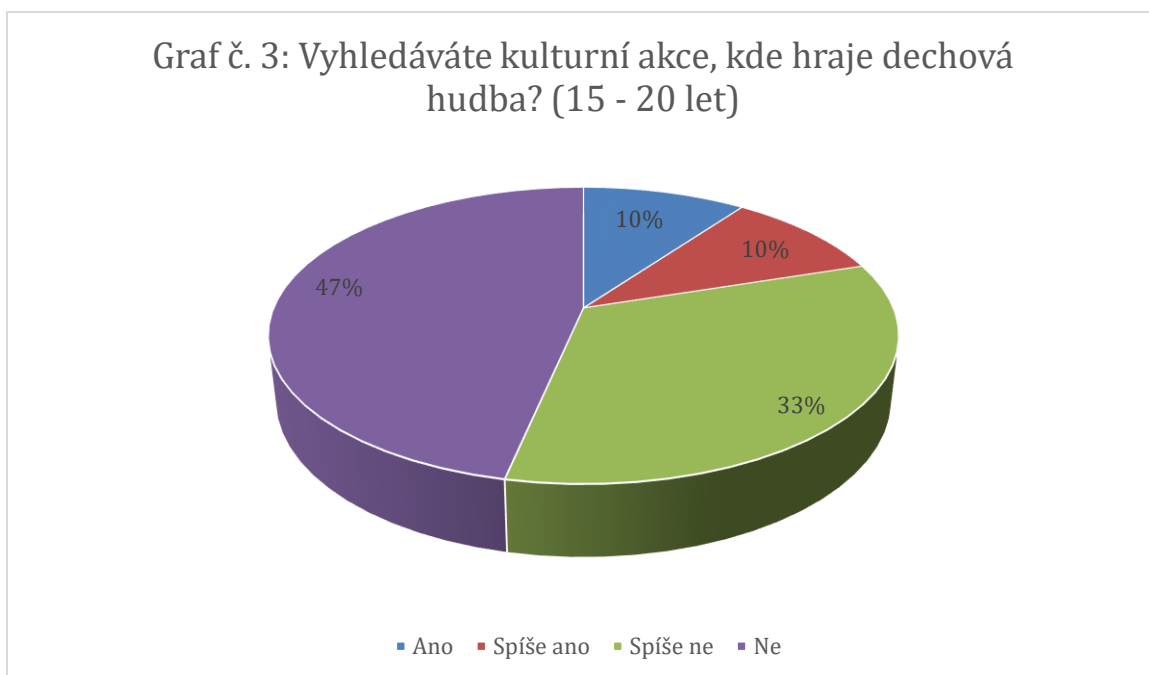

Z výsledků, které jsou uvedeny v grafu č. 2 vyplývá, že z celkového počtu stošedesáti respondentů žije na Hlinecku sto pět lidí (66%), rekreačně jedenáct (7%) a lidí, kteří nežijí přímo na Hlinecku je čtyřicetčtyři (27%).

Otázka číslo 3 zněla:

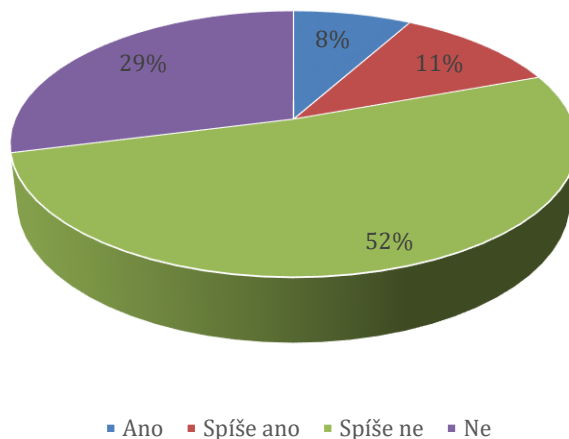
„Vyhledáváte kulturní akce, kde hraje dechová hudba?“

Respondent označil jednu ze čtyř odpovědí: „ano“, „spíše ano“, „spíše ne“ a „ne“. Výsledky jsem rozdělil do čtyř grafů v závislosti na věku respondentů, abych mohl sledovat rozdíly.

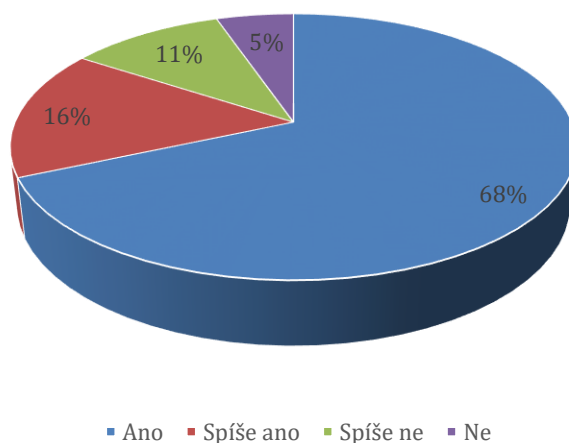
Ve věku patnáct až dvacet let odpovědělo celkem třicet respondentů. Nejčastější odpovědí bylo, že tyto kulturní akce nevyhledávají, a to v počtu čtrnácti (47%). Dalších deset respondentů odpovědělo „spíše ne“ (33%), tři odpověděli „spíše ano“ (10%) a další tři „ano“ (10%). Z tohoto grafu vyplývá, že mladá generace se až na výjimky o dechovou hudbu nezajímá.

Graf č. 4: Vyhledáváte kulturní akce, kde hraje dechová hudba? (21 - 40 let)

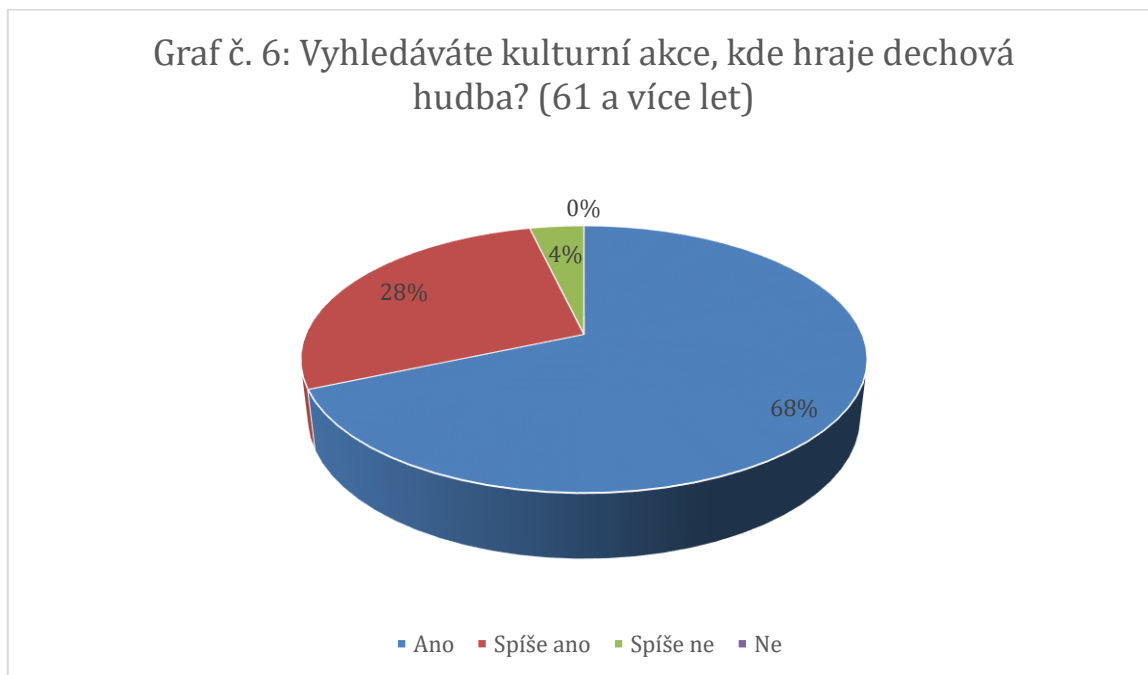

Ve věkové kategorii od dvaceti jedna do čtyřiceti let bylo nejčastější odpovědí „*spíše ne*“, u třicetidvou respondentů (52%). Dále osmnáct respondentů akce tohoto typu nevyhledá (29%), sedm respondentů odpovědělo „*spíše ano*“ (11%) a pět respondentů „*ano*“ (8%). Z výsledků vyplývá, že ani tuto věkovou kategorii akce s dechovou hudbou příliš nezajímají.

Graf č. 5: Vyhledáváte kulturní akce, kde hraje dechová hudba? (41 - 60 let)

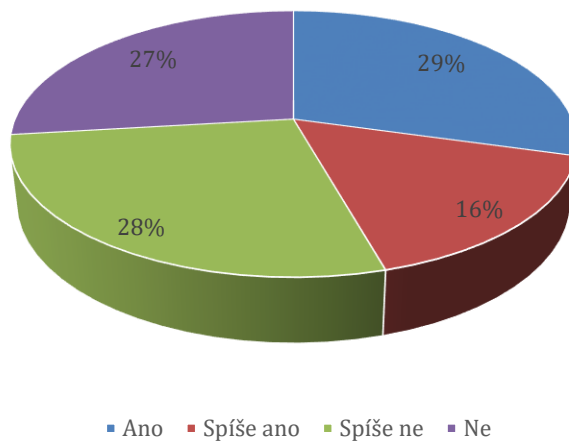

V této věkové kategorii čtyřicet jedna až šedesát let bylo devatenáct respondentů, kdy třináct z nich tyto akce vyhledává (68%), jeden odpověděl „ne“ (5%), dva „spíše ne“ (11%) a tři „spíše ano“ (16%). Zde se nám výsledky pomalu obrací a můžeme vidět, že více než tři čtvrtiny dotázaných akce s dechovou hudbou vyhledávají.

V nejstarší věkové kategorii k otázce č. 3 odpovědělo třicet sedm respondentů pozitivně, vyhledávají akce, kde hraje dechová hudba (68%), patnáct respondentů odpovědělo „spíše ano“ (28%) a dva respondenti odpověděli „spíše ne“ (4%). Žádný z dotázaných nezvolil odpověď „ne“. Je patrné, že oproti mladším generacím je u těch starších největší zájem o dechovou hudbu, což jsem také podle vlastních pozorování předvídal.

Graf č. 7: Vyhledáváte kulturní akce, kde hraje dechová hudba?

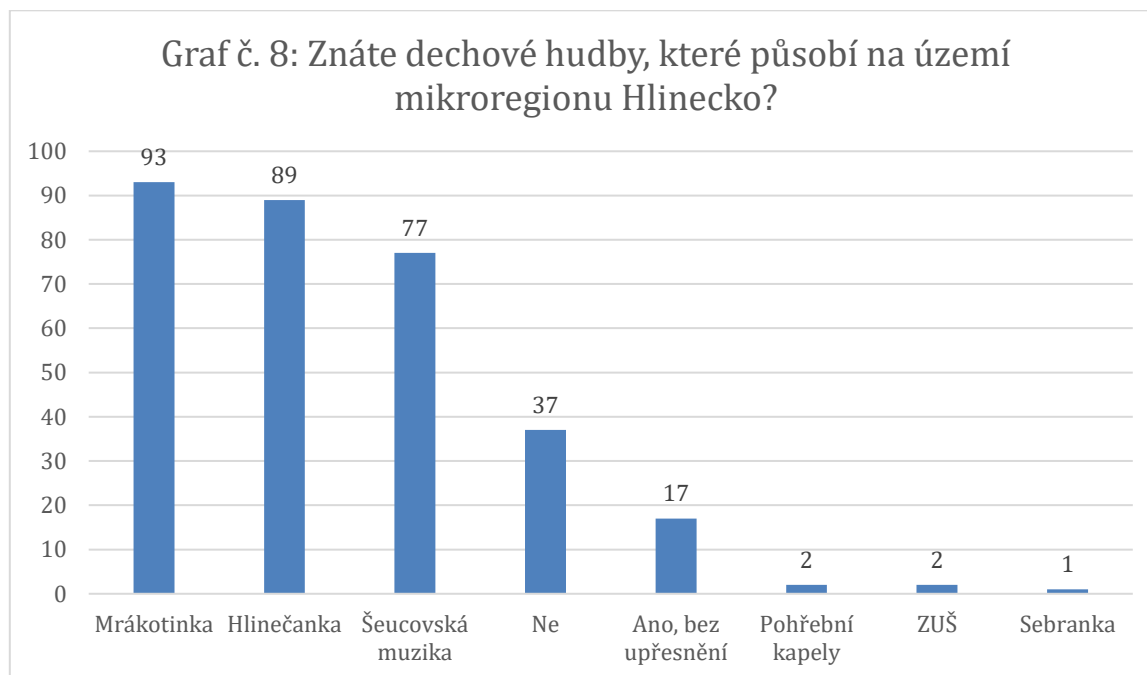

Z celkového pohledu nerozlišeného podle věku je patrné, že odpovědi dotázaných jsou vcelku vyrovnané, avšak příznivci dechové hudby tvoří tu menší polovinu. Čtyřicet sedm respondentů (29%) odpovídá „ano“, dvacet šest (16%) „spíše ano“, čtyřicet čtyři respondentů (28%) „spíše ne“ a čtyřicet tři respondentů (27%) tyto kulturní akce nevyhledává.

Otázka číslo 4 zněla:

„Znáte dechové hudby, které působí na území mikroregionu Hlinecko?“

Respondent zde mohl vyplnit stručnou odpověď. Bylo sesbíráno 8 různých variant odpovědí: „dechová hudba Hlinečanka“, „dechová hudba Mrárotinka“, „Šeucovská muzika“, „Základní umělecká škola“, „pohřební kapely“, „Sebranka“ a bez bližší specifikace „ano“ či „ne“. Výsledky znázorňuje graf č. 8

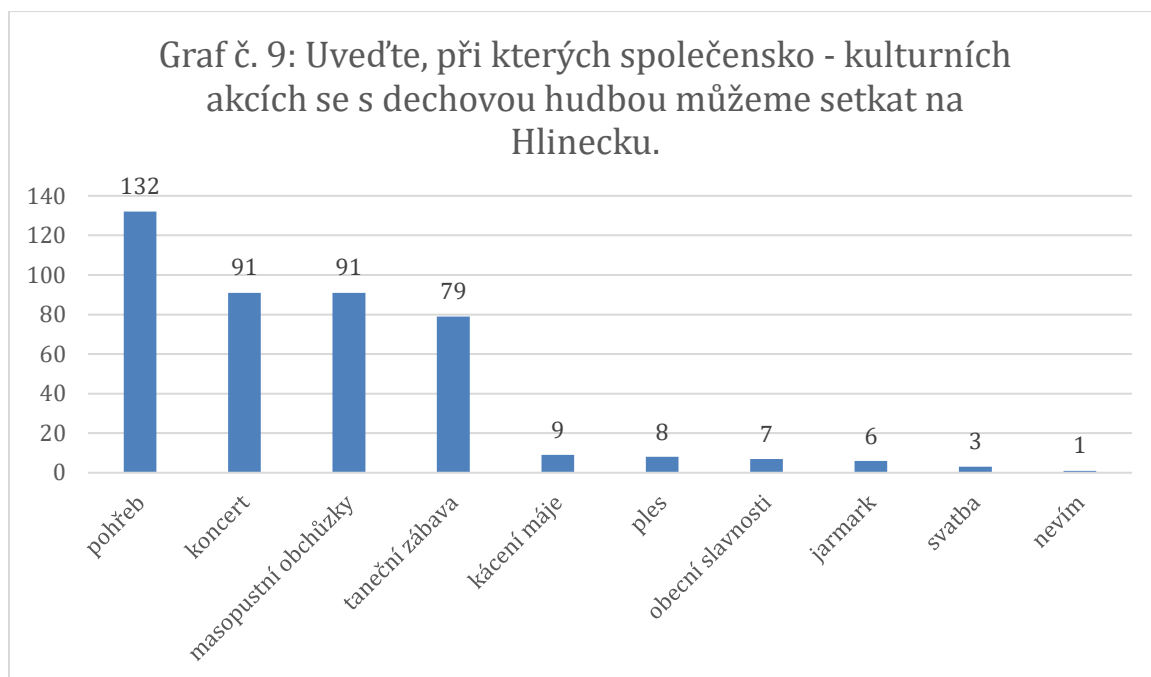

Nejvíce byla zmiňována dechová hudba Mrárotinka s devadesáti třemi vyplněními, poté s osmdesáti devíti dechová hudba Hlinečanka, následovala se sedmdesáti sedmi Šeucovská muzika. Dále pak sedmnáctkrát odpověď „ano“, dvacet sedmkrát „ne“, ZUŠ a pohřební hudba dvakrát a Sebranka jedenkrát.

Otázka číslo 5 zněla:

„Uved'te, při kterých akcích se s dechovou hudbou můžeme setkat na Hlinecku.“

Respondenti měli na výběr z těchto odpovědí: „koncerty“, „taneční zábavy“, „pohřby“, „masopustní obchůzky“ a poslední pole mohli vyplnit vlastními slovy. Každý mohl vybrat více možností. Výsledek znázorňuje graf č. 9

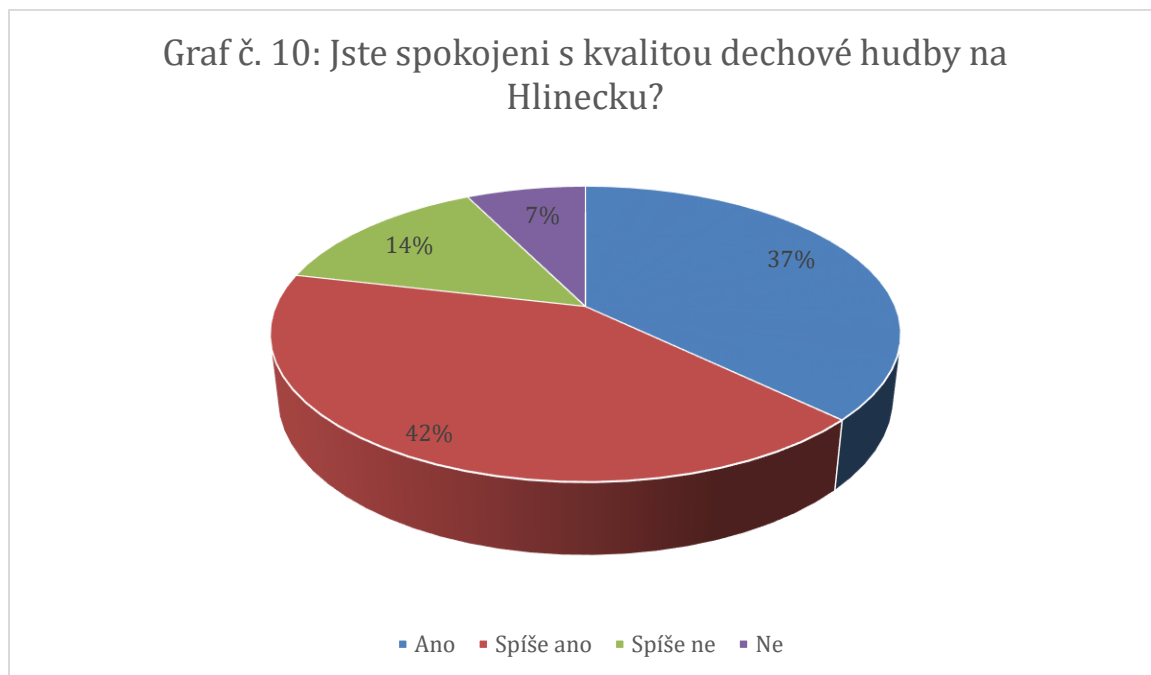

I toto šetření nakonec vedlo k očekávanému výsledku. Převládá užití dechové hudby při pohřbech se sto třiceti dvěma hlasy. Zde se potvrzuje, že dechová hudba je často využívána, a že je standardním hudebním doprovodem při většině smutečních rozloučení na Hlinecku. Na druhém místě je uplatnění při koncertu a zároveň při masopustní obchůzce s devadesáti jedna hlasy. Hlinecko je oblastí s dlouholetou tradicí masopustních obchůzek. Na třetím místě se sedmdesáti devíti hlasy je taneční zábava, a dále pak s nižším počtem hlasů je kácení máje s devíti, ples s osmi hlasy, obecní slavnosti se sedmi hlasy, jarmark s šesti hlasy a svatba se třemi hlasy. Jeden hlas připadá odpovědi „nevím“.

Otázka číslo 6 zněla:

„Jste spokojeni s kvalitou dechové hudby na Hlinecku?“

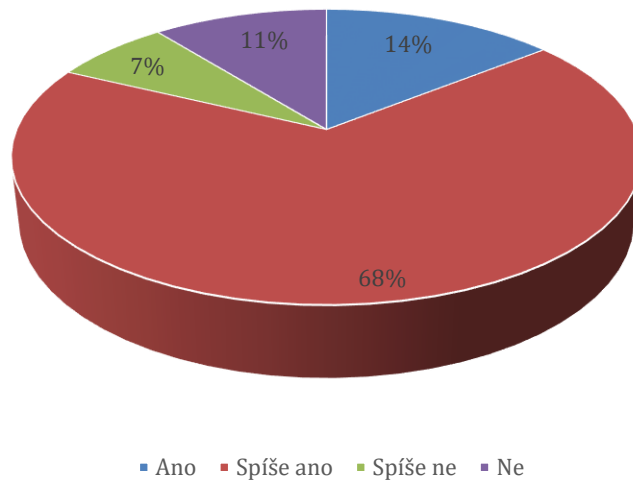
Respondent označil jednu ze čtyř odpovědí. „ano“, „spíše ano“, „spíše ne“ a „ne“. Výsledek znázorňuje graf č. 10.

Z grafu č. 10 je patrné, že šedesát jedna (37%) oslovených je spokojeno a vyplnili odpověď „ano“. Odpověď „spíše ano“ vyplnilo šedesát osm lidí (42%), „spíše ne“ dvacet tři lidí (14%) a odpověď „ne“ vyplnilo dvanáct lidí (7%). Celkově z tohoto grafu vyplývá, že na Hlinecku jsou lidé spokojeni s kvalitou dechové hudby. Dále pak šetřím tuto otázku v jednotlivých věkových kategoriích.

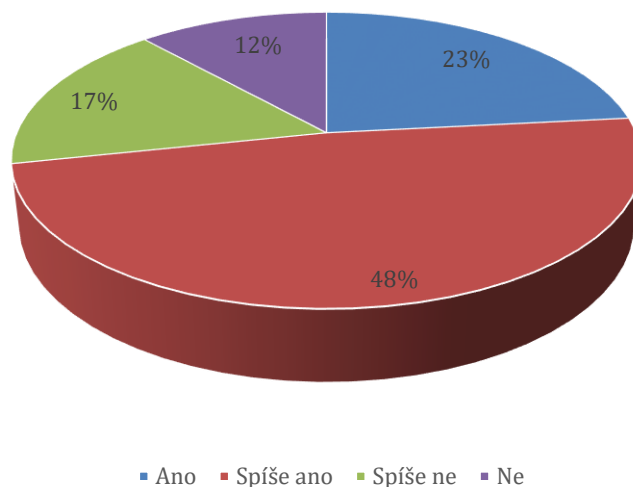

Graf č. 11: Jste spokojeni s kvalitou dechové hudby na Hlinecku? (15 - 20 let)

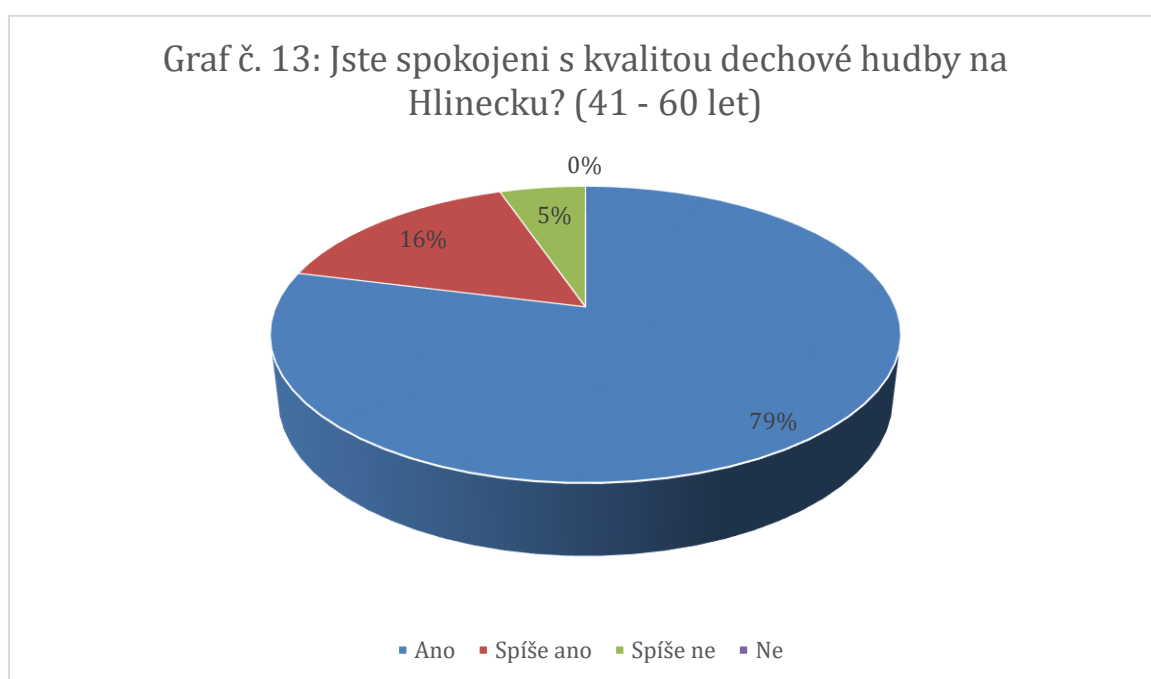

Z celkového počtu dvaceti osmi odpovídajících ve věkové kategorii od patnácti do dvaceti jedna let odpověděli respondenti nejčastěji „*spíše ano*“, a to v počtu devatenáct lidí (68%), odpověď „*ano*“ uvedli čtyři respondenti (14%), tři respondenti odpověděli „*ne*“ (11%) a dva respondenti odpověděli „*spíše ne*“ (7%). Výsledek tohoto výstupu je podobný, jako tomu je u celkového zhodnocení této otázky v grafu č 10.

Graf č. 12: Jste spokojeni s kvalitou dechové hudby na Hlinecku? (21 - 40 let)

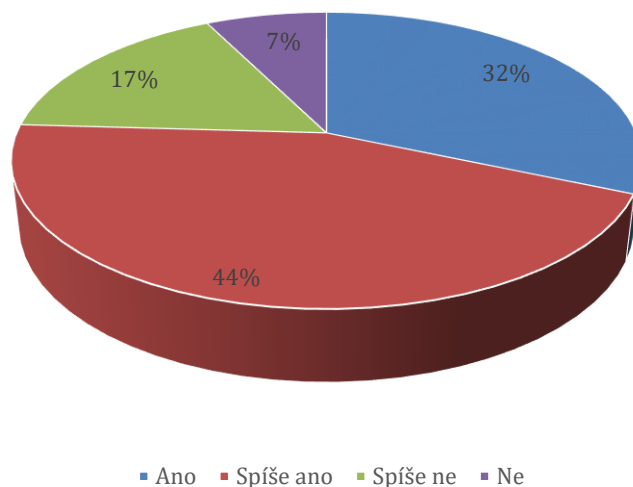

Z grafu č. 12 vyplývá, že ve druhé věkové kategorii, od dvaceti jedna do čtyřiceti let, z celkových šedesáti respondentů odpovědělo nejčastěji „spíše ano“ dvacet devět dotázaných (48%). Druhý nejvyšší výsledek měla odpověď „ano“, a to v počtu čtrnácti hlasů (23%), „spíše ne“ odpovědělo deset respondentů (17%) a nejnižší počet hlasů měla odpověď „ne“ (12%). Z tohoto výsledku je zřejmé, že se mírně snížil poměr pozitivních vůči negativním odpovědím, ale celkově se výsledek podobá předchozím grafům - č. 10 a č. 11.

Ve věkové kategorii od čtyřiceti jedna po šedesát let odpovědělo na tuto otázku devatenáct respondentů. Odpověď „ano“ vyplnilo patnáct respondentů (79%), „spíše ano“ tři respondenti (16%) a „spíše ne“ jeden (5%).

Graf č. 14: Jste spokojeni s kvalitou dechové hudby na Hlinecku? (61 a více let)

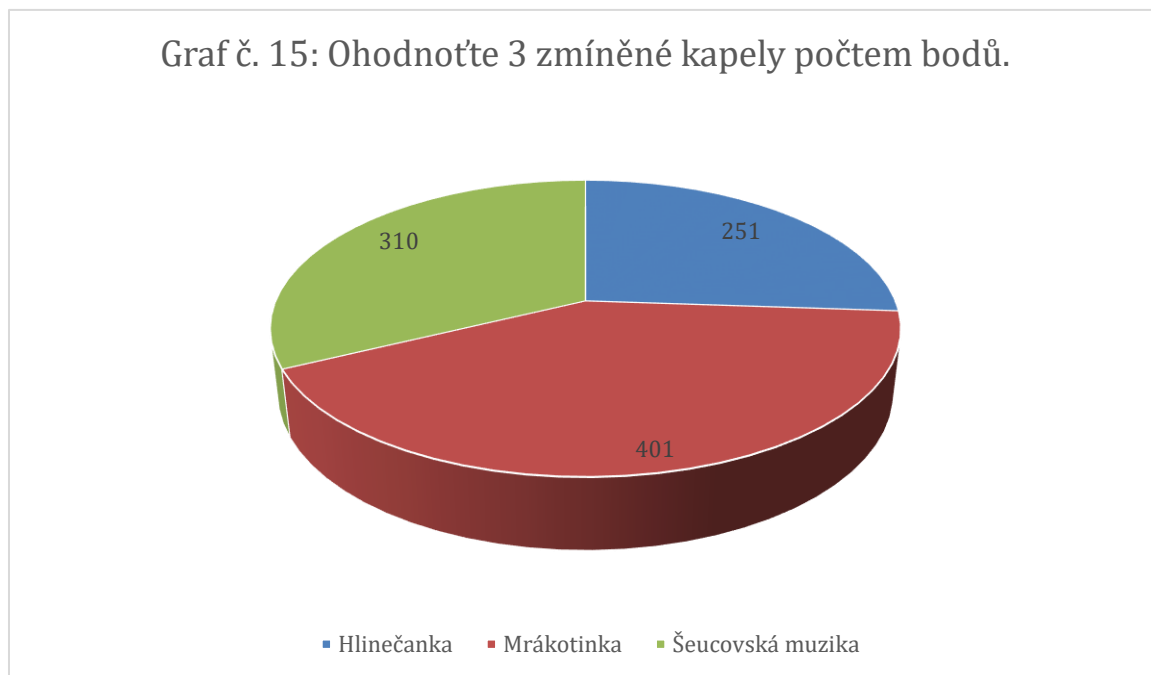

Nejstarší věková kategorie byla zastoupena v celkovém počtu padesáti čtyř respondentů. Z grafu č. 14 je patrné, že nejčastější odpovědí je s dvaceti čtyřmi hlasy „*spíše ano*“ (44%), „*ano*“ odpovědělo sedmnáct respondentů (31%), odpovědí „*spíše ne*“ devět oslovených (17%) a zápornou odpovědí „*ne*“ odpověděli čtyři respondenti (7%). Ani zde není žádný neočekávaný výsledek, spíše koresponduje s předešlými grafy č. 10, 11 a 12.

Otázka číslo 7 zněla:

„Ohodnoťte 3 zmíněné kapely počtem bodů.“

Respondent ohodnotil počtem bodů jeden až tři jednotlivé kapely. Výsledek znázorňuje graf č. 15.

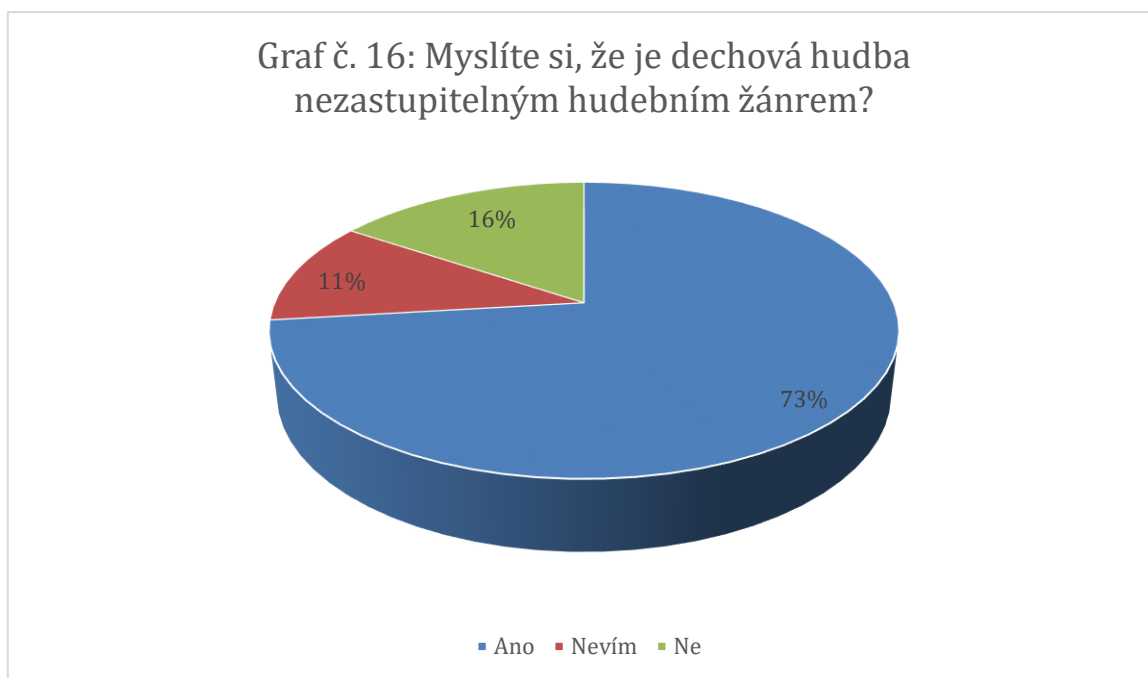

Na prvním místě s 401 body (42%) se umístila dechová hudba Mrákotinka. Na druhém místě s 310 body (32%) Šeucovská muzika a na třetím místě s 251 body (26%) dechová hudba Hlinečanka. Každý respondent mohl ohodnotit určitým počtem bodů tyto tři uvedené kapely. Výsledek znázorňuje oblíbenost kapel u respondentů.

Otázka číslo 8 zněla:

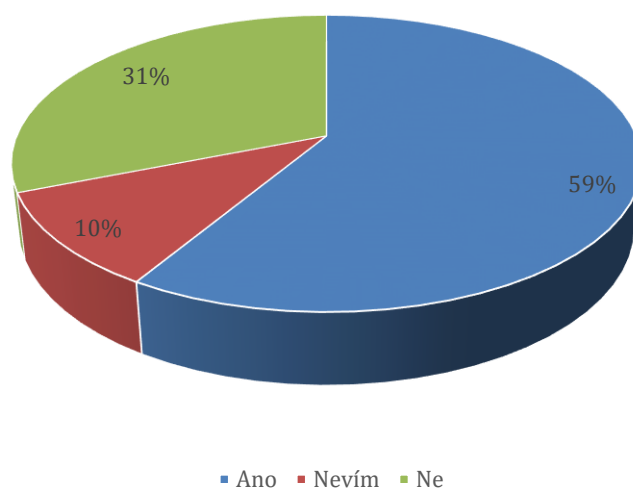
„Myslíte si, že je dechová hudba nezastupitelným hudebním žánrem?“

Respondent měl na výběr z možností „ano“, „ne“, „nevím“. Výsledek znázorňuje následující souhrnný graf č. 16, a také další grafy č. 17, 18, 19 a 20, které jsou rozdělené podle věku respondentů.

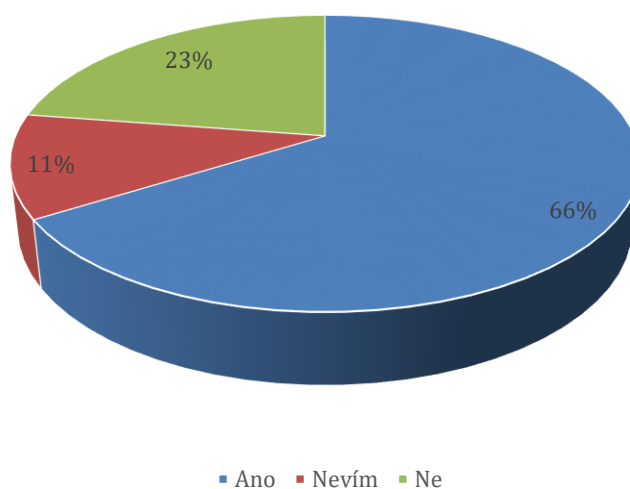
Celkový výsledek tohoto dílčího šetření dopadl podle předběžných předpokladů. Podle téměř tří čtvrtin, v počtu sto sedmnácti oslovených (73%), je dechová hudba nezastupitelným hudebním žánrem. Dvacet pět lidí (16%) zvolilo odpověď „ne“ a osmnáct respondentů (11%) zvolilo odpověď „nevím“. Je patrné, že dechová hudba má stále své specifické místo v tomto mikroregionu.

Graf č. 17: Myslíte si, že je dechová hudba nezastupitelným hudebním žánrem? (15 - 20 let)

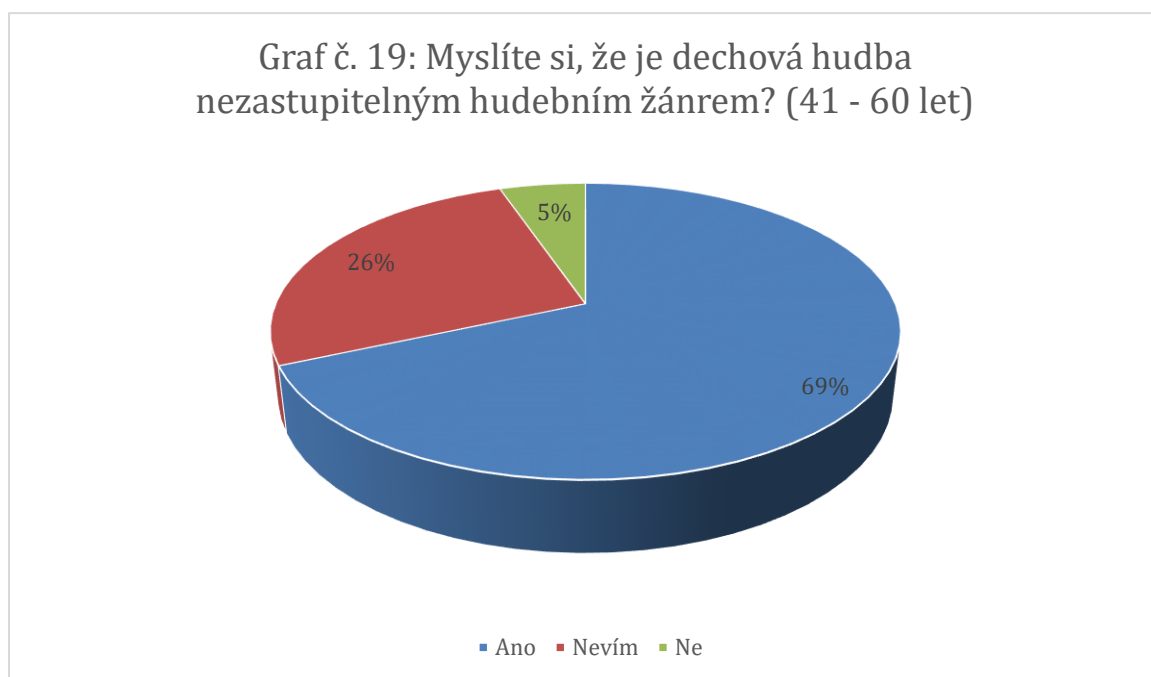

V nejmladší kategorii z celkového počtu dvaceti devíti oslovených si sedmnáct respondentů myslí, že je dechová hudba nezastupitelným hudebním žánrem (59%), devět respondentů je přesvědčeno, že jde o zastupitelný hudební žánr (31%) a tři respondenti odpověděli „nevím“ (10%). Je patrné, že mírně převažuje pozitivní názor.

Graf č. 19: Myslíte si, že je dechová hudba nezastupitelným hudebním žánrem? (21 - 40 let)

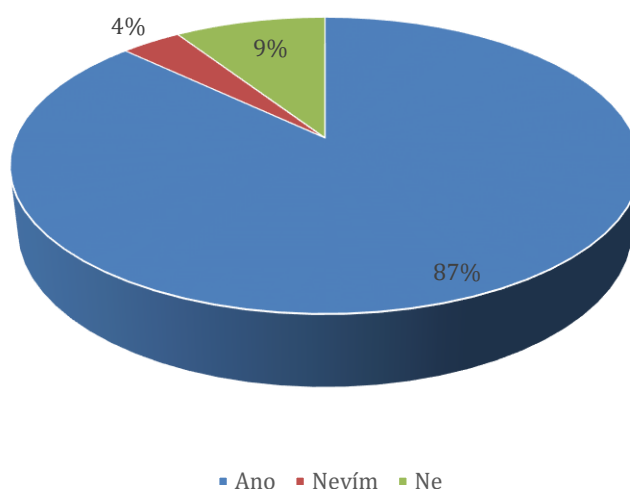

Ve druhé věkové kategorii celkem odpovědělo sedmdesát pět respondentů. Pozitivně odpovědělo čtyřicet jedna respondentů, negativně čtrnáct a zbylých sedm respondentů uvedlo odpověď „nevím“. Z výsledku je patrné, že s vyšším věkem respondentů se zvyšuje i počet kladných odpovědí.

V této věkové kategorii, v grafu č. 18, odpovědělo „ano“ třináct respondentů (69%), jeden respondent odpověděl „ne“ (5%) a pět respondentů odpovědělo „nevím“ (26%). S věkem zde opět roste názor o nezastupitelnosti dechové hudby jako žánru.

Graf č. 20: Myslíte si, že je dechová hudba nezastupitelným hudebním žánrem? (61 a více let)

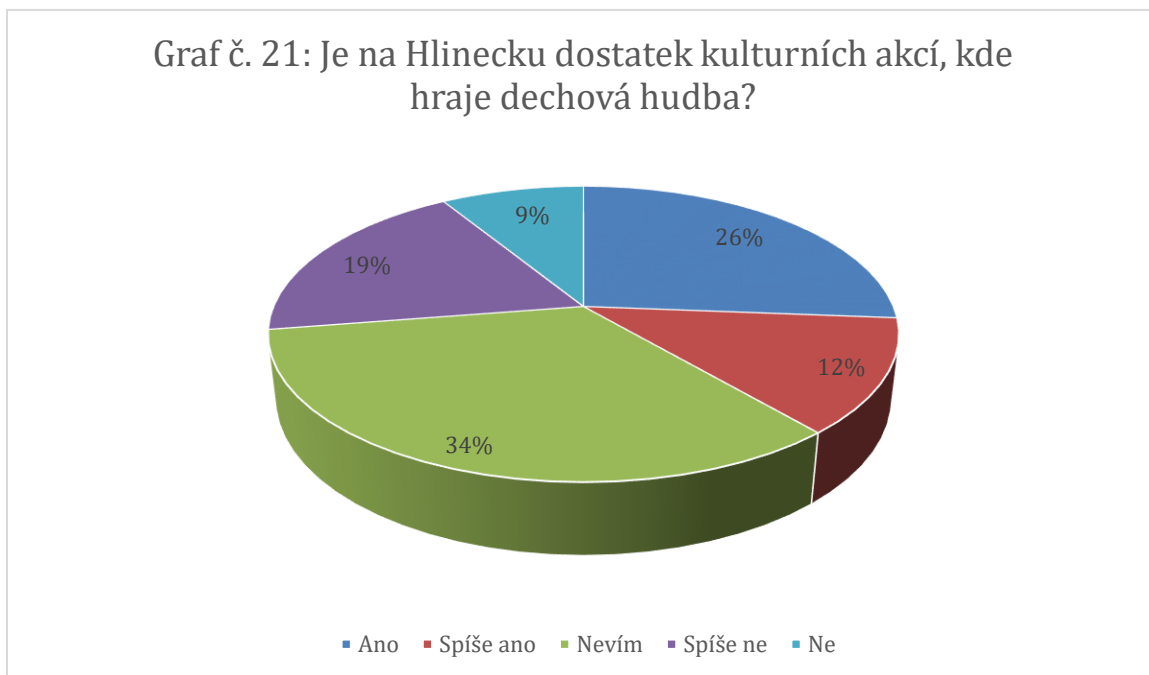
V grafu č. 19 čtyřicet sedm respondentů uvedlo, z celkového počtu padesátičtyř, odpověď „ano“ (87%), zatímco pět respondentů uvedlo „ne“ a dva „nevím“. V nejstarší věkové kategorii je vidět, že je dechová hudba důležitou hudební formou, se kterou se bezpochyby setkávají celý svůj život při různých společensko – kulturních okamžicích. Tento výsledek je zajímavý, ale i očekávaný.

Otázka číslo 9 zněla:

„Je na Hlinecku dostatek kulturních akcí, kde hraje dechová hudba?“

Respondent si mohl vybrat z odpovědí „ano“, „spíše ano“, „nevím“, „spíše ne“ a „ne“. Výsledek znázorňuje graf č. 21.

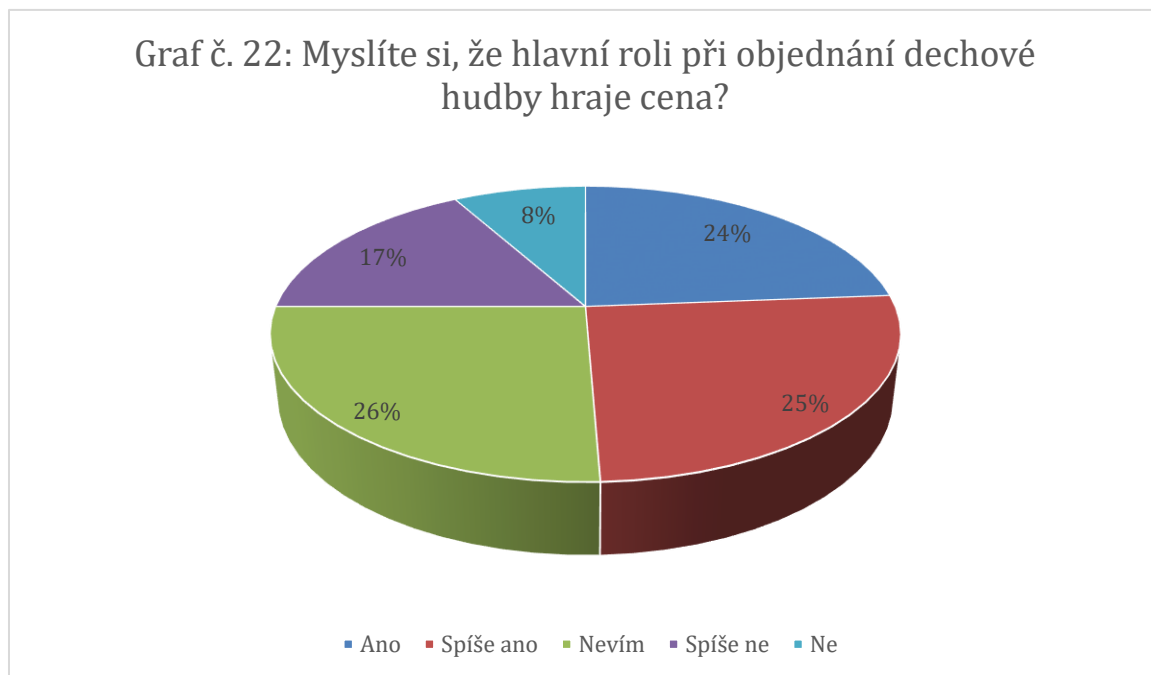

Na tomto grafu č. 21 je vidět, že velká část respondentů nemá povědomí o kulturním dění v oblasti dechové hudby na Hlinecku. „Nevím“ odpovědělo padesát čtyři dotázaných (34%). Kladnou odpověď „ano“ označilo čtyřicet dva lidí (26%), „spíše ano“ dvacet (12%), „spíše ne“ třicet (19%) a „ne“ čtrnáct oslovených respondentů (9%).

Otázka číslo 10 zněla:

„Myslíte si, že hlavní roli při objednání dechové hudby hraje cena?“

Na výběr bylo z těchto odpovědí: „ano“, „spíše ano“, „nevím“, „spíše ne“ a „ne“. Výsledek znázorňuje graf č. 22.

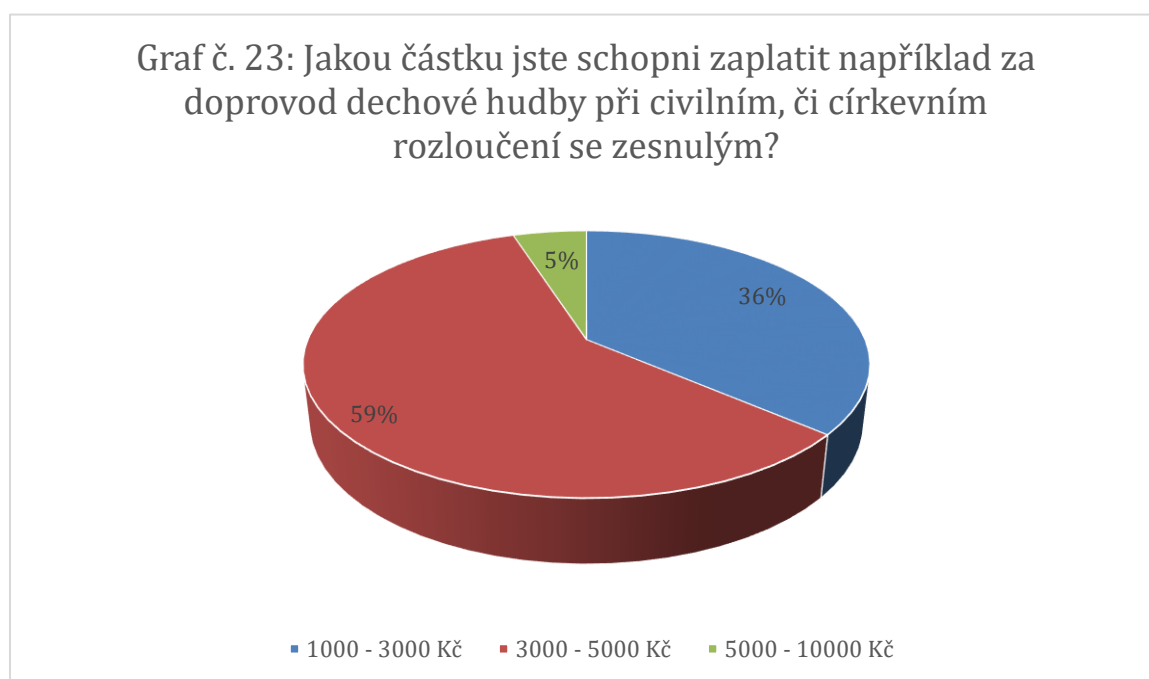

Na grafu číslo 22 je graficky znázorněn výsledek otázky, který mě velmi překvapil. Čekal bych, že jeden z hlavních parametrů spolu s kvalitou kapely je cena. Podle výzkumu ale vyšlo, že pouze 38 respondentů (24%) si myslí, že ano, a čtyřicet jedna (25%) „spíše ano“, to je dohromady necelá polovina. „Nevím“ označilo nejvíce lidí, čtyřicet jedna (26%), „spíše ne“ dvacet sedm (17%) a „ne“ třináct respondentů (8%).

Otázka číslo 11 zněla:

„Jakou částku jste schopni zaplatit například za doprovod dechové hudby při civilním, či církevním rozloučení se zesnulým?“

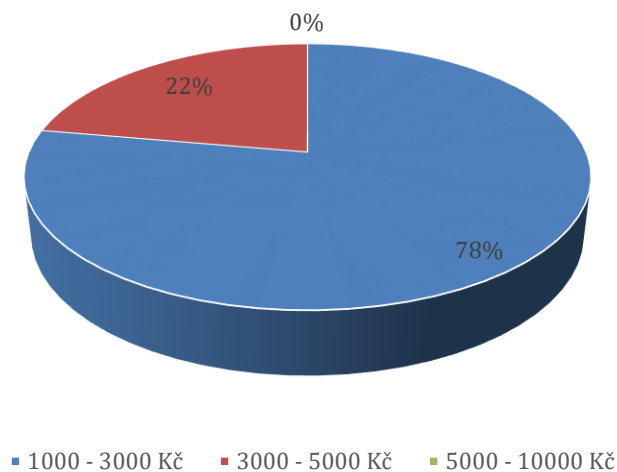
Poslední dotaz byl čistě praktický. V grafu číslo 23 uvádím, kolik by byli respondenti ochotni či schopni zaplatit za hudební doprovod při pohřbu. Oslovení mohli vybírat z následujících možností: „1000 – 3000,-“, „3000 – 5000,-“, „5000 – 10 000,-“. Otázku hodnotím nejprve souhrnně, a potom opět v závislosti na věku.

Nejpočetnější skupina s devadesáti čtyřmi hlasy (59%) hlasovala pro finanční rozmezí „3000 – 5000 Kč“. Skupina s padesáti osmi hlasy (36%) odpověděla „1000 – 3000 Kč“. Poslední a nejmenší skupina osmi hlasujících (5%) odpověděla, že by zaplatili „5000 – 10000 Kč“.

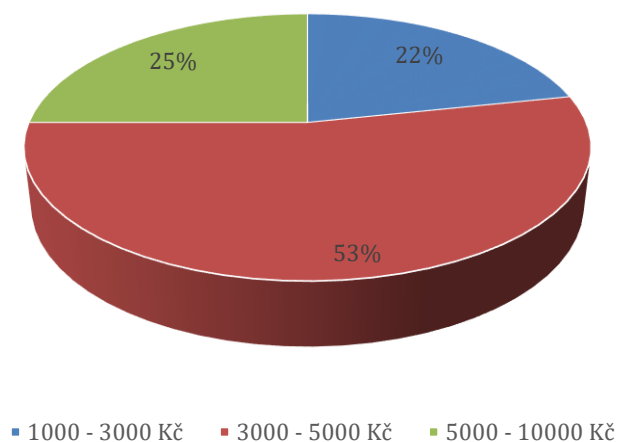
Na následujících grafech můžeme pozorovat, že s přibývajícím věkem lidé zvyšují i částku, kterou by zaplatili.

Graf č. 24: Jakou částku jste schopni zaplatit například za doprovod dechové hudby při civilním, či církevním rozloučení se zesnulým? (15 - 20 let)

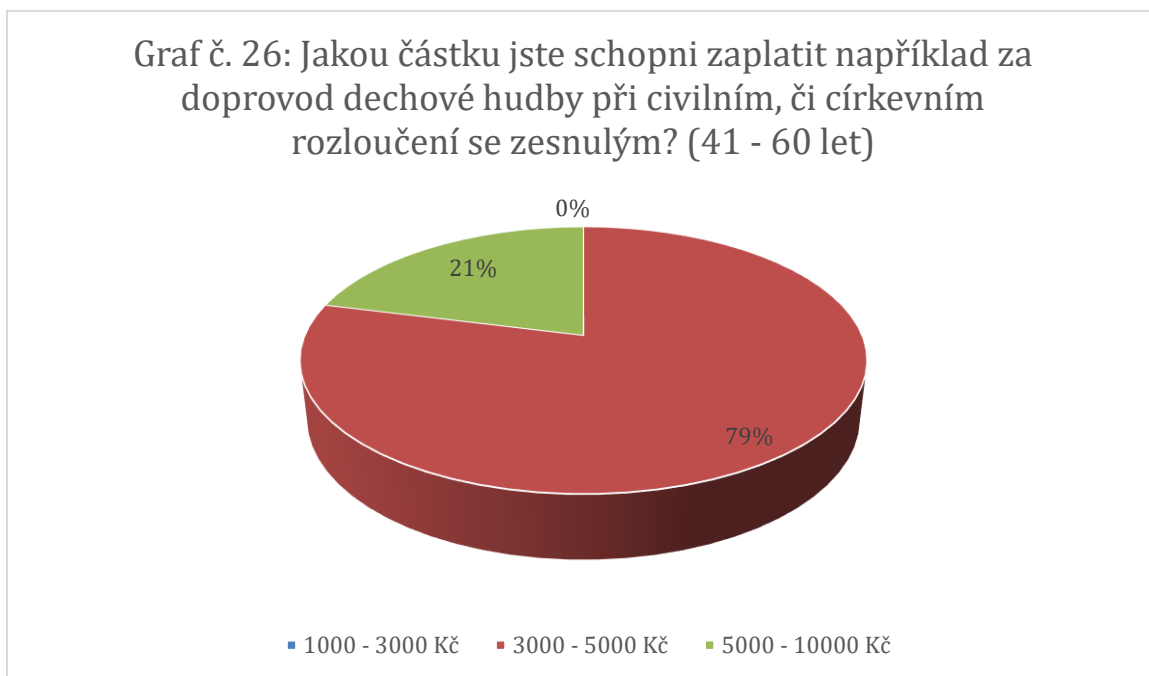

V této věkové kategorii odpovídalo dvacet sedm respondentů. Odpověď „1000 – 3000 Kč“ označilo dvacet jedna oslovených (78%) a „3000 – 5000 Kč“ označilo šest respondentů. Nejvyšší možnou cenu neoznačil nikdo. U této nejmladší skupiny můžeme vidět, že se s podobnou otázkou pravděpodobně dosud nesetkali a nemuseli ji řešit, a proto této službě nepřikládají takovou důležitost. Také možná sami ještě nemají velké finanční možnosti.

Graf č. 25: Jakou částku jste schopni zaplatit například za doprovod dechové hudby při civilním, či církevním rozloučení se zesnulým? (21 - 40 let)

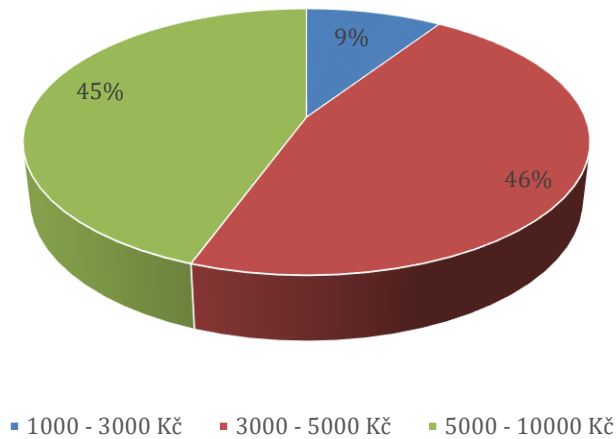

U věkové kategorie do čtyřiceti let je patrné, že jsou lidé schopni a ochotni zaplatit více peněz. Nejméně byla označena odpověď „1000 – 3000 Kč“, a to třinácti respondenty (22%), dále třicet dva oslovených (53%) označilo odpověď „3000 – 5000 Kč“ a patnáct respondentů (25%) označilo odpověď „5000 – 10000 Kč“.

V kategorii do šedesáti let odpovědělo devatenáct respondentů. Odpověď „3000 – 5000 Kč“ odpovědělo nejvíce oslovených, celkem patnáct (79%), a čtyři respondenti (21%) označili odpověď „5000 – 10000 Kč“. Nejnižší cenovou kategorii neoznačil nikdo.

Graf č. 27: Jakou částku jste schopni zaplatit například za doprovod dechové hudby při civilním, či církevním rozloučení se zesnulým? (61 a více let)

U nejstarší věkové skupiny je druhá a třetí odpověď téměř vyrovnaná. *Odpověď* „3000 – 5000 Kč“ odpovědělo dvacet pět respondentů (46%), odpověď „5000 – 10000 Kč“ vyplnilo dvacet čtyři respondentů (45%) a odpověď „1000 – 3000 Kč“ odpovědělo pět respondentů (9%).

3.4.2 Závěrečný výsledek výzkumu

Dotazníkové šetření je vyhodnoceno hlavně v podobě koláčových grafů a popsáno procentuálním zastoupením jednotlivých možností. Za účelem výzkumu byl sestaven dotazník s jedenácti otázkami distribuován při koncertu v papírové podobě seniorům v obci Rváčov, a také elektronicky přístupný širší veřejnosti. Hlavně lidem s nějakou vazbou na oblast mikroregionu Hlinecko. Pro malou účast ve věkové kategorii 41 – 60 let jsem oslovil dalších patnáct respondentů v tomto věku. Z výsledku výzkumu je patrné, že respondenty můžeme rozdělit na dvě skupiny, kdy první polovina dechovou hudbu příliš nevyhledává a druhá ano, toto je znázorněné v grafu č. 7. Další část výzkumu se zabývala přehledem dechových hudeb působících na tomto území. V grafu č. 8 jsou přehledně vypsány kapely, které respondenti zmínili v dotaznících. Nejčastěji zmiňována byla dechová hudba Mrákotinka, poté dechová hudba Hlinečanka a Šeucovská muzika. Třetím zadáním dotazníku bylo zjištění, s jakými akcemi se můžeme v této oblasti setkat. V grafu č. 9 jsou kulturní akce, s kterými se respondenti nejčastěji setkávají. V první řadě jde o pohřby, masopustní obchůzky a koncerty, poté taneční zábavy a nakonec s nižšími počty hlasů svatby, plesy, obecní oslavy, kácení máje a jarmarky. Součástí dotazníku byla i otázka, jak jsou respondenti spokojeni s úrovní dechové hudby na Hlinecku. Z grafu č. 10 je patrné, že jsou z velké části spokojeni. Poslední hypotézou výzkumu bylo, zda je na Hlinecku dostatek akcí, kde hraje dechová hudba. Podle grafu č. 21 největší skupina odpovídajících neví, zda je dostatek pořádaných akcí. Zbytek respondentů se dělí na dvě skupiny, kdy jedna se domnívá, že je zde dostatek těchto akcí a druhá si myslí opak. Celkové výstupy z průzkumu mínění veřejnosti jsou zajímavými a obohacujícími informacemi. Také i proto, že se v dané oblasti prakticky pohybují a uplatňují. Dle mého názoru by se dalo říci, že výsledky korespondují s reálnou skutečností.

4 Závěr

Tato práce sleduje stav a význam dechové hudby v mikroregionu Hlinecko. Její součástí je výzkum, jehož cílem je zjistit, jaké mají lidé povědomí o dechové hudbě v této oblasti.

Teoretická část definuje pojem dechová hudba, repertoár a obsazení dechových kapel. Je zde popsána stručná historie dechové hudby, podrobněji vývoj v devatenáctém století a po první světové válce a také rozbor kapel různých organizací – ostrostřelci, hornické, sokolské a hasičské kapely. Mimo civilní uskupení se zabývá i vojenskou dechovou hudbou – a sice Ústřední hudbou armády České republiky a Hudbou Hradní stráže a Policie České republiky. Dále jsou uvedeny nejvýznamnější české civilní dechové kapely, a to Moravanka, Dechová hudba Gloria a Kumpánovi muzikanti.

Praktická část je zaměřena na kapely působící přímo na území mikroregionu Hlinecko, jejich uplatnění, potřebné zázemí a vybavení dechové hudby, a také zmíněný výzkum, realizovaný dotazníkovým šetřením s grafickým výstupem.

Na základě vyhodnocení dotazníku lze učinit závěr, že přibližně polovina z oslovených má o působení dechové hudby v mikroregionu přehled. Z dechových hudeb je dle hodnocení respondentů na Hlinecku nejvýznamnější působení dechové hudby Mrákotinky, dále pak kapel Hlinečanky a Šeucovanky. Lidé mají dechovou hudbu v povědomí především ve spojení s pohřby a dále pak s lidovými slavnostmi – jako jsou masopustní obchůzky a kácení máje, obecní slavnosti, koncerty, taneční zábavy, svatby, plesy a jarmarky. Největší zájem o dechovou hudbu mezi dotazovanými má věková skupina v rozmezí od čtyřiceti jedna a šedesáti let výše. I přes výrazně menší zájem v nižších věkových kategoriích si ale také mladší respondenti myslí, že dechová hudba je nezastupitelným hudebním žánrem.

Výsledky výzkumu jsou v souladu s empirickými zkušenostmi autora, především skutečnost, že dechovou hudbu má nejraději starší generace. Lze ale pozorovat, že napříč všemi generacemi roste zájem o lidové slavnosti a tradice, které se po několika letech obnovují a těší se velké oblibě a angažovanosti místního obyvatelstva. A závěrem také fakt, že kvalitně interpretovaná dechová hudební produkce zajímá i skupiny lidí, kteří by tuto hudbu jinak běžně nevyhledávali.

5 Seznam použitých zdrojů

Literatura

KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2,

MICHELS, Ulrich. Encyklopedický atlas hudby. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2000. ISBN 80-7106-238-3,

HANÁKOVÁ, Jitka. Dechová hudba a možnosti jejího využití v hudební výchově. Brno, 2013. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy. Vedoucí práce doc. Mgr. Vladimír Richter,

SVEJKOVSKÝ, Josef. Pastýřské vytrubování na Podbrdsku. Praha: Etnologický ústav Akademie věd České republiky, 2007. ISBN 80-85010-03-3.

KAPUSTA, Jan. Dechové kapely, pochod a František Kmoch. Praha: Supraphon, 1974.

VOJANCOVÁ, Ilona. Masopust na Hlinecku. Na Sychrově: Národní památkový ústav, územní památková správa, 2014. ISBN 978-80-905871-0-6.

ČERNÝ, Jaromír. Hudba v českých dějinách: od středověku do nové doby. 2., dopl. vyd. Praha: Supraphon, 1989.

HANÁKOVÁ, Jitka. Dechová hudba a možnosti jejího využití v hudební výchově. Brno, 2013. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy. Vedoucí práce Doc. Mgr. Vladimír Richter

BAJGAROVÁ, Jitka, ed. *Vojenská hudba v kultuře a historii českých zemí: [sborník ze stejnojmenné mezinárodní konference konané 28. -30. dubna 2005 v Praze]*. Praha: Etnologický ústav Akademie věd České republiky, 2007. ISBN 978-80-87112-00-7.

VIČAROVÁ, Eva. *Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002. ISBN 80-244-0401-X.

LANGHAMMEROVÁ, Jiřina. *Lidové zvyky*. Praha: Lidové noviny, 2004. ISBN 80-7106-525-0.

BÍLEK, Jiří, Milan HODÍK a Bohumil PEŠEK. *Vojenské fanfáry nad Vltavou: od hudeb císařských pluků k Posádkové hudbě Praha : příběh vojenské hudby v Praze*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2008. ISBN 978-80-7278-447-9.

Funeral quartal: B2B magazín oboru pohřebnictví. Praha: MAC, 2011. ISSN 1804-705x., 1/2010

Elektronické zdroje

Historie. Jednota pro zvelebení hudby v Čechách [online]. Copyright © JEDNOTA PRO ZVELEBEN [cit. 23. 06. 2017].

Sdružení obcí mikroregionu Hlinecko [cit. 23. 06. 2017] Stanovy dobrovolného svazku obcí [online]. Dostupné z: <http://www.hlineckoregion.cz/pdf/stanovySOMH2011.pdf>

Fakulta pedagogická [online]. Copyright © [cit. 24. 06. 2017]. Dostupné z: http://fpe.zcu.cz/export/sites/fpe/khk/Pro_studenty/Stud_materialy/DEH/Stredovek_Cechy_vicehlas_svetska_hudba.Renesance.pdf

Mrákotinka, dechová hudba, s námi se rozhodně mračit nebudete!. Mrákotinka, dechová hudba, s námi se rozhodně mračit nebudete! [online]. Copyright © Mrákotinka, 2013 [cit. 23. 06. 2017]. Dostupné z: <http://www.mrakotinka.cz/>

Veřejné služby Informačního systému [online]. Copyright © [cit. 24. 06. 2017]. Dostupné z: https://is.muni.cz/th/262724/ff_b/Bakalarska_prace.pdf

[online]. Copyright © 2010 GLORIA vydavatelství a nakladatelství s.r.o. [cit. 24. 06. 2017]. Dostupné z: <http://www.gloriagursky.czwww.hlinecanka.cz>

O nás :: Šeucouská muzika ze Skutče. Šeucouská muzika ze Skutče [online]. Copyright © 2012 Všechna práva vyhrazena. [cit. 24. 06. 2017]. Dostupné z: <http://seucouskamuzika-hasicskakapela-w.webnode.cz/o-nas/>

Ta naša kapela — iVysílání — Česká televize. Česká televize [online]. Copyright © [cit. 24. 06. 2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10121102832-ta-nasa-kapela/312295350030003/>

Masopust - PhDr. Ilona Vojancová — Sama doma — iVysílání — Česká televize. Česká televize [online]. Copyright © [cit. 23. 06. 2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1148499747-sama-doma/213562220600022/obsah/243633-masopust-phdr-ilona-vojancova/>

Masopust. Úvodní stránka HLINSKO.cz [online]. Dostupné z: <http://www.hlinsko.cz/mesto/cestovni-ruch-turistika-pamatky/masopust>

6 Přílohy č. 1 - fotografie

Foto 1: Hudba hradní stráže a Policie ČR

Foto 2: Hudba AČR

Foto 3: Moravanka

Foto 4: Dechová hudba Gloria

Foto 5: Kumpánovi muzikanti

Foto 6: Dechová hudba Hlinečanka

Foto 7: Dechová hudba Šeucovanka

Foto 8: Dechová hudba Mrákotinka

7 Příloha č. 2 – dotazník

Povědomí o dechových hudbách působících v mikroregionu Hlinecko

Dobrý den,
věnujte prosím několik minut svého času vyplnění následujícího dotazníku. Děkuji.

*Povinné pole

1. Kolik Vám je let? *

Označte jen jednu elipsu.

- 15-20
 21-40
 41-60
 61 a více

2. Žijete na Hlinecku? *

Označte jen jednu elipsu.

- Ano
 Ne
 Rekreačně

3. Vyhledáváte kulturní akce, kde hraje dechová hudba? *

Označte jen jednu elipsu.

- Ano
 Spíše ano
 Spíše ne
 Ne

4. Znáte dechové hudby, které působí na území mikroregionu Hlinecko?

_____

5. Uveďte, při kterých společensko-kulturních akcích se s dechovou hudbou můžeme setkat na Hlinecku. *

Zaškrtněte všechny platné možnosti.

- Koncerty
 Taneční zábavy
 Pohřby
 Masopustní obchůzky
 Jiné: _____

6. Jste spokojeni s kvalitou dechové hudby na Hlinecku? *

Označte jen jednu elipsu.

- Ano
 Spíše ano
 Spíše ne
 Ne

7. Dechová hudba Hlinečanka *

Označte jen jednu elipsu.

	1	2	3
Odhodnotte 3 zmíněné kapely počty bodů (nejlepší 3 body)	☐	☐	☐

8. Šeucovská muzika *

Označte jen jednu elipsu.

1	2	3
☐	☐	☐

9. Dechová hudba Mrákotinka

Označte jen jednu elipsu.

1	2	3
☐	☐	☐

10. Myslíte, že je dechová hudba nezastupitelným hudebním žánrem? *

Označte jen jednu elipsu.

- Ano
 Ne
 Nevím

11. Je na Hlinecku dostatek kulturních akcí, kde hraje dechová hudba? *

Označte jen jednu elipsu.

- Ano
 Spíše ano
 Nevím
 Spíše ne
 rozhodně ne

12. **Myslíte si, že hlavní roli při objednání dechové hudby hraje cena?**

Označte jen jednu elipsu.

- Rozhodně ano
- Ano
- Nevím
- Spíše ne
- Rozhodně ne

13. **Jakou částku jste schopni zaplatit například za hudební doprovod dechové hudby při civilním, či církevním rozloučení se zesnulým?**

Označte jen jednu elipsu.

- 1000 - 3000 Kč
  - 3000 - 5000 Kč
  - 5000 - 10000 Kč
-

8 Příloha č. 3 – repertoár Ústřední hudby AČR

Leoš Janáček - Polky z Lašských tanců a Sinfonietta,
Rudolf Piskáček - Úsměvy české operety,
Zdeněk Lukáš - Finále,
Evžen Zámečník - Moravská rapsódie,
Wolfgang Amadeus Mozart - Turecký pochod,
Nikolaj Rimskij-Korsakov - Let čmeláka,
Dmitrij Šostakovič - Píseň míru,
Zdeněk Jonák - Jásavý furiant,
Aram Chačaturjan - Šavlový tanec a Lezginka z baletu Gajané,
Josef Suk - Vesnická serenáda,
Bedřich Smetana - Skočná, Věrné milování, Furiant z opery Prodaná nevěsta,
František Živný - To je ta muzika,
Johann Strauss ml. - Na krásném modrém Dunaji a Netopýr,
Julius Fučík - Zimní bouře, Vjezd gladiátorů a Marinarella,
Carl Maria von Weber - Vyzvání k tanci,
František Kmoch - Na stříbropěnném Labi,
Antonín Dvořák - Pražské valčíky, Slovanské tance, Karneval, Můj domov a Vanda,
Franz von Suppé - Krásná Galathea a Lehké jízdy,
Giuseppe Verdi - Sicilské nešpory a Rigoletto,
Jacques Offenbach - Krásná Helena a Hoffmanovy povídky,
František Škroup - Dráteník,
Vilém Blodek - V studni,
Karel Pádívý - Hore Váhom, dole Váhom,
Zdeněk Fibich - Šárka a Poem,
Giacomo Puccini - Madama Butterfly,
Georges Bizet - Carmen,
Rudolf Friml - Rose Marie,
Frederick Loewe - My Fair Lady,
Jaromír Vejvoda - Kvetou máky,
Josef Poncar - Andulička,
Karel Vachek - V podlesí, Kalná voda, Hej panímámo a Šumařinka,

Jaroslav Zeman - Zátavská,
Miroslav Juchelka - Optimistický pochod, Chryzantéma, Ocelové srdce a To byl český muzikant,
Isaak Osipovič Dunajevskij - Jaro a Volný vítr,
Eduard Kudelásek - Pochod sportovců, Třicet let Ústřední hudby, Myslivecká latina, Ze země míru, Veselá je dědina, Kdo si tu písničku zazpívá a Veselá estráda,
Jindřich Brejšek - Pevným krokem,
Josef Boháč - Olympijský Montreal,
Jaroslav Jeřek - Jarní vítr a Bugatti Step,
Rudolf Urbanec - Květy jara,
Jan Uhlíř - Pozdrav jara,
Petr Iljič Čajkovskij - Šípková Růženka, Rok 1812, Piková dáma, Labutí jezero a Polonéza z opery Evžen Oněgin,
Oskar Nedbal - Princezna Hyacinta a mnoho dalších.⁸¹

---

⁸¹ HOLÝ, Miroslav a Oldřich KOUDELKA. Svět tleská Ústřední hudbě. Praha : Naše vojsko, 1990. str. 63–70, 156–157.

9 Příloha č. 4 – repertoár Hudby Hradní stráže

Hymny

Česká státní hymna (arr. Milan Léska), Česká státní hymna (kvintet), Hymna České republiky (sextet), Česká státní hymna (arr. Jaroslav Zeman), Československá státní hymna (arr. J. Uhlíř), Americká hymna, Francouzská hymna, Anglická hymna, Belgická hymna, Dánská hymna, Řecká hymna, Holandská hymna, Norská hymna, Polská hymna, Rumunská hymna, Kanadská hymna, Slovinská hymna, Ukrajinská hymna, Jordánská hymna, Litevská hymna, Turecká hymna, Rakouská hymna, Palestinská hymna, Čínská hymna, Korejská hymna, Srbská hymna, hymna Zambie, hymna Čad, hymna Nicaragua, hymna Uruguay, Chilská hymna, Italská hymna, Slovenská hymna, Izraelská hymna, hymna Vatikán, Olympijská hymna, Papežská hymna, hymna EU (L. v. Beethoven; instr. Jar. Zeman), Hymna EU (L. v. Beethoven; instr. Jar. Zeman), hymna NATO, Kanadská hymna.

Skladby z období renesance a baroka

Větší obsazení

Anonym - Dvě malé intrády (2. pol. 18. stol. Staré české fanfáry),
Anonymus - Fanfáry z Horní Sloupnice (Věžní hudba VIII.),
Anonymus - Čtyři intrády (z fanfár z Horní Sloupnice),
Johann Sebastian Bach - Bist Du Bei Mir,
Johann Sebastian Bach - Brandenburg concerto No. 3,
Johann Sebastian Bach - Highlights from Christmas Oratorio,
Henrico Francisco Biber - Sonata s. Polycarpi a 9,
Heinrich Ignaz Franz – Intráda (Staré české fanfáry 1668),
Antonio Caldara - Aria con Trombae e Timpani für 8 Trompeten,
Alt Pauken und Bohuslav Matěj Černohorský - Triphonics for Double Brass Quintet and Organ,
Giovanni Gabrieli - Sacrae Symphoniae No. 1,
Giovanni Gabrieli - Sacrae Symphoniae No. 3,
Georg Friedrich Händel - Fanfare from Music for The Royal Fireworks (1749),
Georg Friedrich Händel (harm. A. Vaigl, arr. Jaroslav Luděk) - Gloria in Exelsis Deo,
Georg Friedrich Händel (arr. Leon Samalsson) - Hallelujah from Messiah,
Georg Friedrich Händel - The Arrival of The Queen of Sheba,

Hausmann, Valentin - Slavnostní intráda (slož. 20. stol.),
 Marc-Antoine Charpentier – Präludium,
 Marc-Antoine Charpentier - Te-Deum (slož. 20. stol.),
 Johann Krieger - Der Drache bläset Lermen Michaelis Andacht für Bas,
 Pauken und B.c. Johann Philipp Krieger (1649-1725) - Singet dem Herrn alle Welt
 Lalande,
 Michel-Richard de - Lalande, Michel-Richard de - Symphonie pour les Sourpes du Roy,
 Luca Marenzio - O Mille Volte, Valerius Otto - Intrády a tance (Věžní hudba IV.),
 Česlav Vančura - Slavnostní intráda tříkrálová (Staré české fanfáry),
 Pavel Josef Vejvanovský - XXIII. Serenade,
 Pavel Josef Vejvanovský- XXVII. Serenade,
 Pavel Josef Vejvanovský (arr. Vladimír Studnička) – Serenada,
 Pavel Josef Vejvanovský (rearr. Vít Mucha) – Serenada, Ludovico Viadana - Sinfonia
 „*La Bergamasca*“,
 Lodovico Viadana - Sinfonia „*La Padovana*“, Ludovico Viadana - La Parmigiana

Kvintety

John Adson - Two Ayres for Cornetts and Sagbuts (1620)
 Tomaso Albinoni (1671-1750) (arr. David Hickman) - Sonata „*Saint Mark*“,
 Anonym - Sarabanda from Victórisz Codex (1680),
 Anonymus - Sonata from die Bänkelsängerlieder,
 Johann Sebastian Bach (trans. Antal Farkas) - Air,
 Johann Sebastian Bach (arr. Jack Gale) - Air on the G String,
 Johann Sebastian Bach - Aria- Bis Du Bei Mir (Wedding and Ceremonial Music),
 Johann Sebastian Bach (arr. Geoffrey Leader) - Cantata 118,
 Johann Sebastian Bach (ed. Robert King) - Contrapunctus I from „*The Art of Fugue*“,
 Johann Sebastian Bach (ed. Robert King) - Contrapunctus III from „*The Art of Fugue*“,
 Johann Sebastian Bach (arr. John Glasel) - Contrapunctus IX from „*Art of the Fugue*“,
 Johann Sebastian Bach (arr. Canadian Brass) – Fantasia and Fugue- D minor,
 Johann Sebastian Bach (arr. Henry Charles Smith) - Gavotte from the 6th Cello Suite,
 Johann Sebastian Bach - Choral „*Du Friedenfürst Herr Jesu Christ*“,
 Johann Sebastian Bach - Choral „*Heut‘ triumphieret Gottes Sohn*“,
 Johann Sebastian Bach – Choral „*Jesus bleibet meine Freude*“,

Johann Sebastian Bach (arr. Jean-Francois Taillard) – Jesus bleibet meine Freude,
 Johann Sebastian Bach (arr. Jim Gray) - Jesu, Joy of Man's Desiring,
 Johann Sebastian Bach (arr. Joe Parente) - Jesu, Joy of Man's Desiring,
 Johann Sebastian Bach (arr. Keith Snell) - Jesu, Joy of Man's Desiring,
 Johann Sebastian Bach - Jesu, meine Freude, Johann Sebastian Bach - My Heart, ever
 Faithful (Mein gläubiges Herze) árie z kantáty č. 68,
 Johann Sebastian Bach (arr. Henry Aaron) - Prelude and Fugue in g minor,
 Johann Sebastian Bach (arr. Dave Taylor) - Prelude in G major,
 Johann Sebastian Bach - Schafe können sicher weiden (Sheep May Safely Graze)
 sopránová árie z kantáty č. 208,
 Johann Sebastian Bach (arr. Wanda Sobieska) – Wachet auf,
 Johann Sebastian Bach (arr. A. Bykov) – Waihnachtsoratorium part 6 BWV 248,
 Johann Sebastian Bach (arr. Canadian Brass) – We Hasten with Eager Footsteps,
 Adriano Banchieri (arr. Michel Rondeau) - Confitemini Deo,
 Adriano Banchieri - Fantasia (Renaissance style),
 William Brade (arr. Raymond Mase) - Galliard (A Suite of 17th Century Dances),
 William Brade (arr. Raymond Mase) - Galliard (A Suite of 17th Century Dances),
 William Brade (arr. Raymond Mase) - Pavane (A Suite of 17th Century Dances),
 Jarmil Burghauser (arr.) - Hospodine pomiluj ny, Jeremiah Clarke - Pochod dánského
 prince,
 Jeremiah Clarke - The Prince of Denmark's March (Wedding and Ceremonial Music),
 Jeremiah Clarke (arr. W. F. Mills) - The Prince of Denmark's March (Canadian Brass),
 Jeremiah Clarke - Trumpet Tune (Wedding and Ceremonial Music),
 Richard Dering - Pavan, John Dowland (arr. Canadian Brass) – Sweet Love Doth Now
 Invite (Three Elizabethan Madrigals),
 Wilhelm Ehmann - Alte Spielmusik für Bläser I,
 Girolamo Fantini - First Imperial, Second Imperial,
 Giovanni Gabrieli (arr. R. King) - Canzona per sonare No. 1,
 Giovanni Gabrieli (arr. R. King) - Canzona per sonare No. 2,
 Giovanni Gabrieli (arr. R. King) - Canzona per sonare No. 4,
 Orlando Gibbons (arr. Canadian Brass) - Hosana to the Son of David,
 Georg Friedrich Händel (arr. Y. Favre) - Aria,

Georg Friedrich Händel (arr. J. Hall) - Finale from The Royal Fireworks Music (Wedding Music for Brass),

Georg Friedrich Händel (arr. J. Hall) - Finale from The Royal Fireworks Music,

Georg Friedrich Händel (arr. Canadian Brass) - Hallelujah, Amen,

Georg Friedrich Händel - Hallelujah Chorus (from Messiah),

Georg Friedrich Händel (arr. J. Hall) - Hallelujah Chorus (Music Brass for Weddings),

Georg Friedrich Händel (arr. Jay Lichtmann) - Oh! Had I Jubal's Lyre (from Joshua),

Georg Friedrich Händel (arr. J. Hall) - Overture from The Royal Fireworks Music,

Georg Friedrich Händel - Largo From "Xerxes",

Georg Friedrich Händel (arr. Antonín Vaigl) - Vodní hudba - Suita I.,

Georg Friedrich Händel (arr. Antonín Vaigl) - Vodní hudba - Suita II.,

Georg Friedrich Händel (arr. Canadian Brass) – Where'er You Walk,

Valentin Hausmann - Drei Tänze, Valentin Hausmann (arr. Michel Rondeau) - Intrada,

Valentin Hausmann - Slavnostní intráda,

Anthony Holborne (edited by Robert King) – Honie - Suckle, Night Watch,

Anthony Holborne (edited by Jay Lichtmann) - The Fruit of Love, Husitský chorál,

Marc Charpentier - Antoine - Te Deum- Prelude,

Marc Charpentier - Antoine - Te Deum- Prelude,

Michel-Richard de Lalande (arr. Jean-Francois Taillard) - Symphonie pour les Soupers du Roy,

Claudio Monteverdi - Toccata from L'Orfeo,

Thomas Morley (arr. Canadian Brass) – My Bonny Lass (Three Elizabethan Madrigals),

Thomas Morley (arr. Canadian Brass) – Now is the Month of Maying (Three Elizabethan Madrigals),

Jean – Joseph Mouret - Rondeau, Jean - Joseph Mouret (arr. Saville) – Fanfare Rondeau,

Jean – Joseph Mouret (arr. Wanda Sobieska) - Rondeau,

Jean - Joseph Mouret (arr. Walter Barnes) - Rondeau (Theme from Masterpiece Theatre,

Jean - Joseph Mouret (arr. Canadian Brass) - Rondeau (Theme from Masterpiece,

Jean - Joseph Mouret (arr. David Thomas R.) – Rondeau, Newman (arr. Dave Taylor) - A Pavyon (from The Mulliner Book),

Valerius Otto - Intráda (poč. 17. stol.) (Staré české fanfáry),

Valerius Otto - Paduana č. 4, Paduana č. 5,
 Johann Pachelbel (arr. David R. Thomas)- Kanon,
 Johann Pachelbel - Kánon, Paul Peuerl - Tři tance,
 Johann Pezel (eingerichtet von Franz Schieferer) - Festliche Bläsermusik,
 Johann Christoph Pezel - Five Part Brass Music - Volume 1,
 Johann Christoph Pezel - Five Part Brass Music- Volume 2,
 Johann Christoph Pezel - Five Part Brass Music- Volume 3,
 Johann Christoph Pezel - Hora Decima - Volume I.,
 Johann Christoph Pezel - (edit. Robert King) - Three Pieces from Fünff-stimmigte
 Blasend Music,
 Johann Christoph Pezel - Turm- Sonate Nr. 27 aus „*Hora Decima*“,
 Johann Christoph Pezel (arr. Michael Kummer) - Sonate 34 aus „*Hora Decima*“,
 Johann Christoph Pezel - Intrada (Renaissance style),
 Johann Christoph Pezel - Intrády,
 Johann Christoph Pezel - Gigue (Renaissance style),
 Henry Purcell (arr. Nicholas Tollervey) - Rondeau from Abdelazer,
 Henry Purcell (Frederic Mills) - Sonata for Two Trumpets and Brass (Canadian Brass),
 Johann Gottfried Reiche - Fuga (Baroque style),
 Domenico Scarlatti (arr. Dave Taylor) - Sonata in E (L. 23),
 Samuel Scheidt (1587- 1654), (arr. Antonín Vaigl) – Canzona,
 Samuel Scheidt - Canzona (1), Canzona (2),
 Samuel Scheidt - Galliarda, Canzona (3),
 Galliarda Battaglia, Samuel Scheidt (arr. Warren Wernick) - Six Chorale Settings from
 the Gorlitzer Tabulaturbuch (1650),
 Thomas Simpson (arr. Raymond Mase) - Galliard (A Suite of 17th Century Dances),
 Thomas Simpson (arr. Raymond Mase) - Intrada (A Suite of 17th Century Dances),
 Thomas Simpson (arr. Raymond Mase) - Pavane (A Suite of 17th Century Dances),
 John Stanley (arr. Canadian Brass) - Trumpet Voluntary,
 Tylman Susato (arr. John Iveson) - Renaissance Dances - La Mourisque,
 Tylman Susato - Basse Danse Bergeret,
 Jan Pieterszoon Sweelinck (arr. Canadian Brass) – Antiphonal, Traditional English (arr.
 Don Gillis) - Coventry Carol,

Pavel Josef Vejvanovský - I. Sonata Vespertina a 8,
Pavel Josef Vejvanovský - Sonata a 4, Antonio Vivaldi - Concerto for Two Trumpet,
Jan Dismas Zelenka - Jezdecké fanfáry.

Kvartety a menší obsazení

Pavel Josef Vejvanovský - Kroměřížské intrády (Věžní hudba VII.),
Anonym - Jindřichohradecké fanfáry (2. pol. 16. Stol.),
Anonym - Trubačská intráda (1571),
Johann Sebastian Bach (arr. Ross Keenum) - Air from Suite No. 3 in D, BWV 1068,
Johann Sebastian Bach - 3 Chorals, Johann Sebastian Bach - Arioso,
Johann Sebastian Bach (arr. Don Schaeffer) - Brass Fugue,
Johann Sebastian Bach - Choral (Quartett-Album),
Johann Sebastian Bach - Choral (Quartett-Album),
Johann Sebastian Bach - Choral -Mathäus Passion (Quartett-Album),
Johann Sebastian Bach (trans. John Corley) - Sarabande and Minuet,
Adriano Banchieri (1567-1634) - Due Fantasie,
Jarmil Burghauser (arr.) - Victimae Paschali Laudes (velikonoční chvalozpěv),
Ferdinand Donninger - Processional fanfares from „*Representation of a Musical Sea Battle*“,
Girolamo Fantini - Eighteen Sonatas for Trumpet and Basso Continuo,
Andrea Gabrieli - Ricercare,
Andrea Gabrieli - Ricercar del sesto tuono, Claudie Gervaise - Partitas and Dances for Brass Quartet,
Georg Friedrich Händel - Rinaldo- Arie, T. Kenny (arr.) - Hudba staré Anglie pro žestě,
T. Kenny (arr.) - Hudba staré Anglie pro žestě II.,
M. Klement (arr.) - Hudba staré Itálie pro žestě,
Matěj Mencl z Kolsdorfu - Gratulační intráda (poč. 17. stol.),
Antonio Mortaro - La Malvezza,
G. Muffat - Adagio (Quartett-Album),
G. P. Palestrina (arr. Mel Broiles) - Congratulamini Mihi,
Stefano Pasino (1626-1679) - Sonata Duodecima detta la Savolda,
Johann Christoph Pezel - Intrade,
Paul Peuerl – Intrade e Fanfare (1611) (Věžní hudba III.),

M. Praetorius - Auszug (Quartett-Album),
M. Praetorius - Der kanarienvogel (Quartett-Album),
M. Praetorius - Die koenigin (Quartett-Album),
Henry Purcell - Pavana,
Henry Purcell - Two Trumpet Tunes and Ayre,
Henry Purcell - Trumpet Voluntary,
Různí autoři - 12 renesančních skladeb,
J. H. Schein - Allemande I (Quartett-Album),
J. H. Schein - Allemande II (Quartett-Album),
Johann Georg Christian Störl - Sonata No. 5,
Johann Georg Christian Störl (1675-1719) - Turmmusik, Tylman Susato - Cum Decore
(1551),
Pavel Josef Vejvanovský - Sonata la posta

Skladby z období 18. a 19. století

Větší obsazení

Johann Ernst Altenburg - Concerto für 7 trompeten und Pauken,
Felix Mendelssohn Bartholdy (arr. David LeClaire) - Hochzeitsmarsch,
Felix Mendelssohn Bartholdy (arr. L. J. Kinkal) – Marsch für Orchester,
Ludwig von Beethoven - Marsch des Yorckschen Korps Collegium Musicum -
Gaudeamus igitur,
Antonín Dvořák - Largo (1893),
Antonín Dvořák (arr. Geoff Colmer) – Slavonic Dance No. 7,
Antonín Dvořák - začátek z IV. věty symfonie „Z Nového světa“,
Jiří Ignác Linek - Korunovační intrády (12 intrád), (Staré české fanfáry),
Wolfgang Amadeus Mozart - Ave Verum Corpus (18. stol.),
Franz Schubert - Militärmarsch Nr.1,
Bedřich Smetana (arr. J. Fadrhons) - Fanfáry z opery Libuše,
Franz Schubert - SOIRÉE DE VIENNE,
Eduard Strauss (arr. Radim Linhart) – Weyprecht -Payer - Marsch,
Johann Strauss (arr. A. Lauss) - Radetzky,
Richard Strauss - Fanfare from „ also sprach Zarathustra“ (1896),

Pyotr Ilyich Tchaikovsky - March from Symphony No. 2. Kvintety
 American melody from Carrell and Clayton's „*Virginia Harmony 1831*“ (arr. Mark Feezell) - Grace Variations,
 Felix Mendelssohn Bartholdy (arr. J. Hall) - Andante Religioso (Brass Music for Weddings),
 Felix Mendelssohn Bartholdy - Andante Religioso (Romanticism),
 Felix Mendelssohn Bartholdy - Svatební pochod,
 Felix Mendelssohn Bartholdy - Svatební pochod,
 Felix Mendelssohn Bartholdy - Wedding March (from *A Midsummer Night's Dream*), (Wedding and Ceremonial Music),
 Felix Mendelssohn Bartholdy (arr. David R. Thomas) - Wedding March,
 Ludwig van Beethoven (trans. Gilles Dulauroy) - Hymne a la Joie,
 Ludwig van Beethoven - Marsch WoO 29 (Viennese Classicism),
 Ludwig van Beethoven (arr. David R. Thomas) - Ode To Joy,
 Georges Bizet (arr. K. Koda) – Carmen (Duet and Torreador),
 Georges Bizet (arr. Bill Holcombe) – Carmen (Prelude Act I.),
 Georges Bizet - Farandole,
 Georges Bizet (arr. Bill Holcombe) - Habanera (from *Carmen*),
 Johannes Brahms - Choralvorspiel „Herzliebster Jesu“, Op. 122 (Romanticism),
 Collegium Musicum - Gaudeamus Igitur, Collegium Musicum (arr. Canadian Brass) - Gaudeamus Igitur,
 Antonín Dvořák - (arr. Thierry Caens) - Danse Slave No. 8,
 Antonín Dvořák (arr. Chris Hazell) - Humoreska,
 Antonín Dvořák (arr. Jarmil Burghauser) - Kristův prapor,
 César Franck - Maestoso (Romanticism),
 César Franck (arr. D. Marlatt) - Panis Angelicus,
 Edvard Grieg - Funeral March,
 Joseph Haydn - Divertimento hob. II/14 (Viennese Classicism),
 Joseph Haydn (arr. Canadian Brass) - „*Gloria*“ from *Nelson Mass*,
 Joseph Haydn (arr. Chip de Sefano) - Saint Anthony Chorale,
 Jiří Ignác Linek - Fanfára č. 1,
 Jiří Ignác Linek (upravil Antonín Keller) - Korunovační intrády (12 skladeb),
 Jiří Ignác Linek - Korunovační intráda,

Giacomo Meyerbeer (arr. J. Hall) - Coronation March from *“Le Prophete“*,
 Wolfgang Amadeus Mozart (arr. F. Šterbák) - Adoramus Te,
 Wolfgang Amadeus Mozart (arr. Jean-Francois Taillard) Aria of the Queen of the Night,
 Wolfgang Amadeus Mozart - Contredanse en Rondeau K.V. 213 (Viennese Classicism),
 Wolfgang Amadeus Mozart (trans. Robert King) - Allegro from Eine kleine
 Nachtmusik,
 Wolfgang Amadeus Mozart (arr. Jeff Tomberg) - Eine kleine Nachtmusik,
 Wolfgang Amadeus Mozart (arr. Antonín Vaigl) - Malá noční hudba,
 Wolfgang Amadeus Mozart (arr. David Wheeler) - Romanza,
 Wolfgang Amadeus Mozart - Serenáda,
 Wolfgang Amadeus Mozart (arr. Hans Dörner) - Türkischer Marsch,
 Modest Petrovič Musorgskij (trans. Kelly Zuercher) - *“Promenade“* from Pictures,
 Modest Petrovič Musorgskij (arr. Dave Taylor) - From Pictures at an Exhibition, The
 Hut on Fowl’s Legs (Baba-Yaga), The Great Gate of Kiev,
 Modest Petrovič Musorgskij - Tableaux d’une exposition jen partitura,
 Charles Hubert Parry (arr. Canadian Brass) - Puccini,
 Giacomo (arr. Wheeler) - Nessun Dorma,
 Giacomo Puccini (arr. Tim Jameson) - O Mio Babbino Caro from *“Gianni Schicchi“*,
 Gioacchino Rossini - William Tell, Robert Schumann - Jägerliedchen (Romanticism),
 Johann Strauss - Schnell polka op. 356 jen partitura,
 Richard Strauss - Bridal March (from Lohengrin), (Wedding and Ceremonial March),
 John Philip Sousa (arr. I. H. Cartwright) - Stars and Stripes Forever,
 Arthur Sullivan - Overture to H.M.S. Pinafore (1878),
 Giuseppe Verdi (arr. Canadian Brass) - Grand March from Aida,
 Giuseppe Verdi (arr. Henry Charles Smith) - Questo e Quella from Rigoletto,
 Richard Wagner (arr. Jack Gale) - Elsa’s Procession to the Cathedral from Lohengrin,
 Richard Wagner (arr. Wanda Sobieska) – Wedding March.

Kvartety

Ferdinand Donninger - Processional fanfares from *„Representation of a Musical Sea
 Battle“*,

Antonín Dvořák (arr. Josef Svejkovský) - Fanfára k slavnostnímu zahájení výstavy v Praze 1891,

Antonín Dvořák – Gloria from Messe op. 86, Antonín Dvořák - Largo (1893),

Franz Joseph Haydn - Achieved is the Glorious work from the „*Creation*“,

J. Haydn - Kánon,

Jiří Ignác Linek - Fanfára č. 1,

Jiří Ignác Linek - Fanfára č. 2,

F. Mendelssohn - Allegretto,

Wolfgang Amadeus Mozart - Serenáda,

Richard Wagner - Wedding March from opera Lohengrin (1848).

Skladby z období 20. století

Větší obsazení

ABBA (arr. František Svejkovský) - So Long, V. Agapkin - Loučení Slovanky,

Anonym- Fanfára „*Nová*“, Anonym - Fanfára pro Karla IV.,

Mojmír Balling (arr. Jaroslav Šíp) - Znělka k XII. Vsesokolskému sletu 1994,

Karel Bělohoubek - Nálada pro žestě, Karel Bělohoubek - Intráda,

Karel Bělohoubek - Pochod Hradní stráže,

Viliam Béreš - Znělka vojenské policie,

Elmer Bernstein / Martin Böttcher (arr. Luděk Jaroslav Kinkal) - Směs westernových melodií,

Joel Blahník - Czech Suite for Trumpet Trio,

D. Bortňanskij - Kol Slaven,

L. Brown / I. Levine - Pocit sváteční,

Jarmil Burghauser - Victimae paschali laudes /a 6/,

Emanuel Dolák – Chorál, Dexter Morrill - Fanfare for Seven Trumpets,

Petr Eben - Pochod Hradní stráže,

Petr Eben - Znělka Hradní stráže,

J. Fučík – Pax Vobis,

George Gershwin (arr. Jean-Francois Taillard) – An American in Paris,

George Gershwin - Preludes for Brass Ensemble,

George Gershwin - Rapsody in Blue, Chris Hazell - Kraken,

Leoš Janáček (arr. Milan Léska) - Sinfonietta,

Laurie Johnson – The Professionals,
Luděk Jaroslav Kinkal - Hradní Show March,
Michael Kocáb - Střídání stráží č. 1, Střídání stráží č. 2, Střídání stráží č. 3, Střídání stráží - Standarta prezidenta republiky,
E. Kudelásek - Přehlídka Evergreenů,
J. Kuhn - Fanfára k I. sjezdu katolíků,
A. Lauss - Blue danube Rag,
Milan Léska - Hradní fanfára,
Milan Léska - Fanfára pro Dominiku,
Milan Léska - Bad Berleburger SchloBfanfare,
americká lidová - Hezkej Billy,
skotská lidová (instr. Jiří Volf) - Valčík na rozloučenou,
skotská lidová (arr. Milan Léska) - Valčík na rozloučenou,
Augustin Lora - Granada (fanfára),
Zdeněk Lukáš - Znělka pro festival Pražská zima,
Miloš Machek - Fanfára,
František Maňas (arr. Karel Bělohoubek) - Slovácký tanec č. 4,
František Maňas (arr. Karel Bělohoubek) - Slovácký tanec č. 5,
P. Oberthor - Andante Religioso,
P. Oberthor - Andante Religioso,
Rogers and Hart (arr. Mark Nightingale) - My Funny Valentine,
B. Scott (arr.: František Svejkský) Taste of Honey, Staří kamarádi,
František Svejkský - Fanfára z Kojaka,
František Svejkský - Kód Karla IV.,
František Svejkský (arr.) – Kojak,
František Svejkský (arr.) - Mission Impossible,
Josef Svejkský – Einleitungs Fanfare,
Josef Svejkský - Fanfáry k Všeobecné výstavě v Praze 1991,
Milan Svoboda - Slavnostní fanfára pro pana prezidenta Václava Klause (2003),
Jaroslav Šimsa - Primátorská fanfára,
Jaroslav Šíp - Ceremonial Fanfare, Tipery, Vangelis- Conquest of Paradise,
Josef Vondráček - President Fanfare,

John Williams (arr. L. J. Kinkal) - Bugler's Dream,
John Williams (arr., L. J. Kinkal)- Raider's March,
John Williams (arr. L. J. Kinkal) - Olympic Fanfare and Theme,
John Williams (arr., L. J. Kinkal) - The March from „1941“,
John Williams - The Olympic Spirit,
Jan Zástěra - K přinášení klenotů 2,
Jan Zástěra - K odnášení klenotů

Kvintety

Anonym - 3 Patriotic Tunes (America, God Bless America, You're a Grand Old Flag),
Leroy Anderson (arr. Charlie Peterson) - A Trumpeter's Lullaby,
Leroy Anderson (arr. David Baldwin) - Bugler's Holiday,
African - American spirituals (arr. Walter Barnes) - Three Spirituals,
anglická lidová píseň - Amazing Grace,
E. E. Bagley (arr. E. Lutz) - National Emblem (March),
Samuel Barber (1910-1981),
Robert Bauerle (arr.) - The Dreydl Song,
Viliam Béreš - Znělka vojenské policie,
Irving Berlin (arr. Kevin Yeates) - Puttin' on the Ritz,
Leonard Bernstein (arr. Antonín Vaigl) - Amerika,
Leonard Bernstein - Dance Suite,
Joel Blahník (arr.) - Czech Hymn,
J. Hubert Blake (arr. Arthur Franckenpohl) - The Chevy Chase,
Euday L. Bowman (arr. James McLeod „Red“) - 12th Street Rag,
John W. Bratton (arr. John Beyrent) - The Teddy Bear's Picnic,
Stephen Bulla (arr.) - The Quintessential Gershwin,
Jarmil Burghauser - Intrada S. Adalberti,
Jarmil Burghauser - Intráda k poctě sv. Anežky České,
Andrew Bykov (arr.) - Caravan,
Andrew Bykov (arr.) - Tequila,
Charlie Chaplin (arr. A. Bykov) - Smile,
Francis Clifford - Celtic Dance,
Claude Debussy (arr. Bert Mayer) - Golliwogg's cake walk,

Claude Debussy (arr. Geoffrey Emersom) - Le Petit Negre,
 Claude Debussy (transc. Gary Kulesha) - Minstrels from Preludes, Book I.,
 Claude Debussy (transc. Gary Kulesha) - The Hills of Anacapri from Preludes, Book I.,
 Claude Debussy (transc. Gary Kulesha) - The Girl With Flaxen Hair,
 Edward Elgar - Nimrod, Henry Fillmore (arr. Marco Katz) - Lassus Trombone,
 Henry Fillmore (arr. Ken Shifrin) - Miss Trombone,
 Jack Gale (arr.) - The Royal Garden Blues,
 George Gershwin (arr. Lube/CCB) - Bess, You Is My Woman Now,
 George Gershwin (arr. Vít Mucha) - Blues aus „*Ein Amerikaner in Paris*“,
 George Gershwin (arr. Skirrow Skirrow) – Fascinatin' Rhythm By Strauss Nice Work,
 George Gershwin (arr. L. Gillis) - Four Hits for Five by Georgie!,
 D. Gillis (arr.) - Just a Closer Walk,
 B. Green, L. Brown, B. Homer (arr. Stanislav Zeman) - Sentimental Journey,
 J. A. Greenwood (arr. Kevin Yeates) - The Acrobat,
 Karel Hašler (arr., Milan Včelák) - Písnička česká,
 Gustav Holst (arr. Geoffrey Bergler) - First Suite in E Flat,
 Gustav Holst (arr. David Sabourin) - Second Military Suite in F,
 Elgar Howarth (arr.) - Four Swiss Tunes - Basle March The Cuckoo The Old Castle
 Zurich March,
 Irish Traditional (arr. Stephen Roberts) - The Londonderry Air,
 A. C. Jobin (arr. Andrew Bykov) - Girl From Ippanema § Desafindo,
 Scott Joplin (arr. Canadian Brass) - Concert Suite,
 Scott Joplin (arr., Arthur Franckenpohl) - Maple Leaf Rag,
 Scott Joplin (transc. Thierry Caens) - Pleasant Moments,
 Scott Joplin / Scott Hayden (arr. Arthur Franckenpohl) - Something Doing,
 Scott Joplin / Scott Hayden (arr. Arthur Franckenpohl) - Sun Flower Slow Drag,
 Scott Joplin (arr. John Iveson) - The Entertainer (úprava Es- dur),
 Scott Joplin - The Entertainer,
 Scott Joplin (arr. Michel Molimaro) - The Sycamore,
 Scott Joplin (arr. John Iveson) - Three Rags for Five 1. The Entertainer, 2. Ragtime
 Dance, 3. Gladiolus Rag,
 Bert Kaempfert (arr. Andrew Bykow) - Strangers in the night,

John Kander (arr. Andrew Bykov) - New York, New York,
 J. Alford Kenneth (trans. D. Stratton) – Colonel Bogey,
 J. Kern (arr. Andrew Bykov) - Smoke Gets In Your Eyes, Petr Koronthály - Rondo pro
 pět (2011),
 J. Kosma (arr. Andrew Bykov) - Autumn Leaves,
 György Kurtág - In Memoriam György Zilcz (The Music of our Tíme),
 J. Bodewalt Lampe (arr. John Beyrent) - Creole Belles,
 Silvio Gian Lanfri (arr. Todd Aycock) - Forrest Gump Theme,
 Augustin Lara - Granada,
 Turner Layton (arr. Dick Wuopio) - After You've Gone,
 Leonard Lebow - Four Movie Scenes,
 L. Lebow - Lary Blues (Popular Suite),
 M. Legran (arr. Andrew Bykov) - The Man and Woman,
 J. Lennon / P. McCartney (arr. Guy Touvron) - Yellow Submarine,
 J. Lennon / P. McCartney (arr. Daniel Guyot) - Yesterday,
 J. Lennon / P. McCartney (arr. Hans-André Stamm) - When I'm Sixty Four, Ob-la-di,
 ob-la-da - Yesterday - Can't Buy Me Love - Eleanor,
 J. Lennon / P. McCartney (arr. Hans-André Stamm) - Penny Lane - Hey Jude - Good
 Day Sunshine - With a Little Help From My Friends,
 Eddie Lewis - Bravado Fanfare,
 Eddie Lewis - 21 Brass Quintet (21 skladeb),
 Friderick Loewe - Get Me to the Church on Time,
 Edward Madden and Percy Wenrich - On Moonlight Bay,
 Arnold Malcolm - Brass Quintet No. 2,
 Arnold Malcolm - Quintet,
 Henry Mancini (arr. Arthur Franckepohl) - The Pink Panther,
 Marin Marais (arr. J. Hall) - Le Basque,
 Glen Miller - Měsíční serenáda, Muppets Theme,
 Ivan L. Oberth - Vpřed,
 Ivan L. Oberth (arr. Stanislav Zeman) - Z modravé dáli, Over the Rainbow,
 Thomas Parriot (arr.) - Misty,
 Manuel Penélla (arr. Jay Lichtmann) - El Gato Montes,

Lew Pollack (arr. Cooper/Chicago Chamber Brass) - That's a Plenty,
 Sergej Prokofjev (arr. Henry Aaron) - Peter and the Wolf, op. 67,
 C. Luckyth Roberts (arr. Arthur Franckepohl) - The Junk Man Rag,
 Irving Rosenthal (arr.) - Little Brown Jug,
 Joey Sellers (arr.) - Sweet Georgia Brown,
 Wolfgang Schumann - Vier rhythmische Skizzen,
 Earl K Smith., Tell Taylor - Down By The Old Mill Stream,
 Keith Snell (arr.) - English Folk Song Medley,
 Stephen Sondheim - Broadway Baby,
 Stephen Sondheim - Comedy Tonight,
 J. P. Sousa (arr. Eric Luts) – The Stars and Stripes Forever,
 J. P. Sousa (arr. J. F. Taillard) – The Washington Post,
 J. P. Sousa (arr. I. H. Cartwright) - Washington Post, Spiritual - Nobody Knows,
 Spiritual- The Battle of Jericho,
 Spiritual - Swing Low,
 Jule Styne (arr. A. Bykov) – It's been a long, long time,
 Josef Suk - Praga- Intráda,
 František Svejkský - Kód Karla IV.,
 István Szelényi - Danse (The Music of our Tíme),
 András Szöllösy - Organum (The Music of our Tíme),
 Jiří Teml - Hommage á Michelangelo pro varhany, žestě a bicí ad lib. Andrew Bykov
 (arr.) - Tequila,
 Jaime Texidor / Rigenald Ridewood, (arr. Graham Hickey) - Amparito Roca,
 Jaime Texidor / Rigenald Ridewood (arr. Graham Hickey) - Georgia Camp Meeting,
 Traditional (arr. Jerry Lanning) - Down By The Riverside,
 Traditional (arr. David Wheeler) - Londonderry Air,
 Traditional (arr. Peter Knudsvig) - Muss í' denn...,
 Traditional - Svatí pochodují,
 Traditional (arr. Jerry Lanning) - What Shall We Do With The Drunken Sailor?,
 Traditional Russian Folk Song (arr. Graham Hickey) - Russian Fantasy,
 Traditional Russian Melody (arr. Les Stallings /ASCAP) - Moscow Evenings,
 Václav Trojan - Žabák,

Tom Turpin (arr. Arthur Franckenpohl) - The Harlem Rag (March),
Bud Udell (arr.) - Little Drummer Boy Pat-A-Pan,
Antonín Vaigl - Ze studentského života (parafráze na polku B. Smetany),
Vangelis (arr. John Glenesk Mortimer) - Conquest of Paradise for Brass Quintet, Organ
and Percussion,

Jaromír Vejvoda - Škoda lásky,
Fats Waller (arr. Lee Norris) - Ain't Misbehavin',
Harry Warren / Mack Gordon (arr. Dmitry Varelas) - Chattanooga choo choo,
Andrew Lloyd Weber - Superstar,
George David Weiss (arr. Andrew Bykov) - What a Wonderful World,
John Williams (arr. Dave Cushman) - John Williams Medley,
Stevie Wonder (arr. John Swan) - Sir Duke,
Stanislav Zeman (arr.) - Sentimental Journey

Kvartety a menší obsazení

Denis Armitage (*1928) - Happy Birthday,
Joel Blahník (arr.) - Die Weihnacht - 1. Morgen, kinder, 2. Vom Himmel Hoch,
Joel Blahník- Sláva Fanfare for Trumpet Quartet,
Martin Bob - Jazz Duets for Trumpet Vol. I.,
N. C. Brown - Zpívat jako déšť,
Hoagy Carmichael (1899- 1981), (arr. Ingo Luis) - Georgia on my Mind,
Hoagy Carmichael (1899- 1981), (arr. Robert G. Hughes) - Stardust for 4 trombones,
Peter Feil - Five Jazz Quartets (1986), Francouzská večerka a budíček, Happy Birthday,
Chris Hazell – Close Harmony,
Chris Hazell – Feelin' Easy,
Chris Hazell – Hallelujah Drive,
Chris Hazell – Steppin' Out,
Robert Hruška (arr.) - The Power of Love,
Stanislav Jelínek (*1945) - Kasace pro žesťové nástroje,
J. Lennon / P. McCartney (arr. Milan Léska) - Yellow Submarine,
J. Lennon / P. McCartney (arr. John Glenesk Mortimer) - The Beatles (Michelle,
Eleonor Rigby, Yesterday, Ob-la-di, ob-la-da,
David Le Clair - Fourtune,

Henry Mancini (1924-1995), (arr. Dennis Armitage) - The Pink Panther,
Paul McCartney (arr. Milan Léska) - Yesterday,
Jean Michel - Francois (arr.) - Blue Bells of the Lucerne,
Jean- Francois Michel (arr.) - Go Down Mores,
Jean - Francois Michel (arr.) - Joshua fit the Battle of Jericho,
Jean - Francois Michel (arr.) – O When the Saints,
Václav Nelhybel - Prelude and Chorale on Svatý Václave for Solo Instrument and
Keyboard,

Klaus Hannes Osterloth - Tiger Rag,
Sergej Prokofjev - The Love Of Three Oranges,
René, já a Rudolf,
Rolling Stones - Paint it Black,
Různí autoři - Quartet Repertoire for trumpet,
Beat Ryser (arr.) - 007- James Bond,
Gilles Senon - Flash Jazz, Kazimierr Serocki (*1953) - Suita per 4 tromboni,
Paul Simon (arr. Milan Léska) - Bridge over Troubled Water, Služební signály,
Spiritual - Nobody Knows,
Josef Svejkovský – Fanfára českých stavů,
Tisíckrát pozdravujeme Tebe,
Trombónové kvartety – různé Vaya Con Dios (upr. Ježek)

Vánoční

A. Adam,(arr. Arthur Franckenpohl) - O Holy Night,
Zdeněk Beran (arr.) - Vesele zpívejme veselými hlasy, jakož o tom proroci,
Jindřich Brejšek - Směs vánočních koled,
Sammy Cahn (arr. Arthur Franckenpohl) - Let It Snow,
Douglas Court - Deck The Halls, Dej Bůh štěstí,
John Stainer (arr.) - Good King Wenceslas,
Franz Gruber (arr. B. V. Burdett) - Silent Night, Have Yourself a Merry Little
Christmas,
William James Kirkpatrick (arr. B. V. Burdett) - Away in a Manger,
Dean McNeill (arr.) - Christmas Medley,
Adam Michna z Otradovic - Loutna česká,

Adam Michna z Otradovic - Loutna česká,

Adam Václav Michna z Otradovic (upr. Vl. Kozderka) - Loutna česká pro žesťové trio,

Adam Václav Michna z Otradovic - Nebeští kavalerové,

Adam Michna z Otradovic - Vánoční písně,

Keith Snell (arr.) - Angels We Have Heard On High,

Keith Snell (arr.) - I Wonder As I Wander,

The Canadian Brass - Christmas Carols (arr. Lloyd Larson) - Angels We Have Heard on High Away in a Manger The First Noel Go, Tell It on the Mountain Good Christian Friends, Rejoice Hark! The Herald Angels Sing It Came Upon the Midnight Clear Joy to the World O Come, All Ye Faithful O Come, O Come, Emmanuel, O Little Town of Bethlehem Once in Royal David's City Silent Night We Three Kings What Child Is This?

Traditional English Carol (arr. B. V. Burdett) - God Rest You Merry Christmas,

Traditional English Tune - Coventry Carol,

Traditional French Tune - Angels, from the Realms of Glory,

Traditional French Tune (arr. Charles Wood) - Ding Dong! Merrily on High,

Traditional West Country (arr. B. V. Burdett) - A Merry Christmas,

Jan Pavel - Písně vánočního času: Tichá noc, Nesem vám noviny, Narodil se Kristus Pán, Půjdeme spolu do Betléma, Zvěstujem vám radost, S pastýři teď o závod V půlnoční hodinu, Z nebe jsi přišel, Hvězda svítí nad Betlémem, Vítej, vítej Božské dítě, Chtíc, aby spal, Místo Betléma Purpura, Rolničky, Poslyšte bratři jen, Pásli ovce valaši, Z jedné strany chvojka,

Zuzana Vlčínská - Poslyšte s radostí,

Stanislav Zeman (arr.) - Štěstí, zdraví,

A. L. Žimački (arr.) - Zlatnih krila: A Gold- Winged Angel, Old Croatian Advent Carol, Tichá noc, Narodil se Kristus Pán, O Tannenbaum, Nesem vám noviny, Chtíc, aby spal.

Kostelní písně

Kostelní písně (upr. Miloš Machek),

Písně ke slavnosti Božího Těla (upr. Josef Kšica),

Lingea Pange - Sione, chval spasitele, Andělský chlebe, Ó spasitelná hosme, Skrytý Bože, Bože, chválíme Tebe, Klaním se Ti vroucně, Kde je opravdová láska, Kyrie, Kyrie

eleison, Ježiši králi, Svatý Václave, (instr. Karel Bělohoubek), Svatý Václave (instr. J. Brejšek),
Tisíckráté pozdravujeme Tebe.⁸²

---

⁸² Inventář Hudby Hradní stráže

10 Příloha č. 5 – repertoár dechové hudby Hlinečanka

- A. Žváček - Tišnovanka (polka),
R. Harnisch - Hospůdko, hospůdko malá (polka),
B. Smišovský - Ty falešná frajárko, Měšťanská hospůdka, Vy chlapeci z Moravy (polka),
J. Slabák - Morava krásná zem (valčík)
J. Slabák - Ta naše kapela, Vysoký jalovec, V rychtárovej studni, Jedna růža, dvě růže (polka),
A. Borovička – V zahrádce (polka),
J. Poncar - Přes dvě vesnice, Karlíčku můj (polka),
K. Vacek - Šumařinka, Včera jsem tě čekala, U našich kasáren, Hů a hů, Čtyři páry bílých koní, Zůstaň tu s námi (polka),
V. Bláha - Muzikanti pojd'te hrát, Včera jsem tě čekala, Jetelíček u vody (polka),
V. Bláha – Sukýňka (valčík),
J. Šesták – Hajá – hajá (polka),
L. Kubeš - Moje česká vlast (valčík),
L. Kubeš - Přerovanka, Hradišťanka, Nad Lužnicí svíta (polka),
Josef Řepa – Boršičanka (polka),
V. Fuka - Budvarka, Slavonická (polka),
J. Vejvoda - Škoda lásky, Kdyby ty muziky nebyly, Ještě tu poslední, Jednou, dvakrát (polka),
J. Konečný – Nechod' k nám (polka) a další.⁸³

11 Příloha č. 6 – repertoár Šeucovské muziky

Jan Lipold – Hvězdička, Fláma (polka),

---

⁸³ Notový archív Hlinečanky

Antonín Pecha - Splněná přání (valčík),
Jan Zbořil - Dva stíny (slowly),
Viliam Béreš - To byla kočka (polka),
Jaroslav Ježek - Život je jen náhoda (slowfox),
Blahoslav Smíšovský - Falešná frajárka (polka),
Jan Vlach - Slzičky (valčík),
Vlasta Dvořák - Ty jsi mou, Krásný sen (tango),
Vlasta Dvořák – Když odchází mládí (valčík),
František Poupě – Kominíček (polka)
František Poupě - Bohémův svět (waltz)
Václav Mañas ml. – Cesta od Dubi (valčík)
Václav Mañas ml. – Voňavá, Kapelo hraj veselo (polka),
Jiří Zmožek – Zůstaň chvíli (valčík),
Áda Školka – La Pastorela (slowly),
Josef Vejvoda – Pívečko s pěnou (polka),
Jiří Vrána – Kdo ze srdce dává (valčík),
Zdeněk Beneš – Vrať se mi zpátky (slowfox),
Václav Dvořák – Když se mi stýská (valčík),
Anonym – Poslední (polka),
Josef Skála - Máničko moje (polka),
Ladislav Kubeš - Moje česká vlast (valčík),
Ladislav Kubeš - Kde je Zálší (valčík),
Vladimír Fuka – Slavonická (polka),
Antonín Pecha - Letní pozvání (slowrock),
Antonín Ploc – Pro Verunku (polka),
Milan Beginský - Co jste hasiči (polka),
Leonard Cohen – Hallelujah (waltz),
Miroslav Khás - Nehoří (polka),
Jiří Matějus - Kdo mou lásku uhasí (valčík),
Jaromír Heřman - Cikánka vlnadná (valčík)

Smuteční hudba

Prokop Oberthor - Andante Religioso,
Max Štraub - Odešel kamarád,
Willy Kuk - Nejsmutnější loučení,
Ludwig van Beethoven - Anděl lásky,
Dmytro Bottnansky - Kol Staven,
Ludvík z Dietrichů - Moravo, Moravo,
Alois Jelen - Zasviť mi ty slunko,
Karel Koleta - Chvilku žalu, Adagio, Věčný spáne, Zpěv andělů,
Fryderyk Chopin - Smuteční pochod,
František Kmoch - S bohem,
Jan Čermák - Sladce dřímej,
Áda Doško - Poslední loučení,
Jan Chromec - K věčnému pokoji,
Josef Poncar - Žalné chvíle,
Jindřich Havel - Prstýnek, In Memoriam,
Jaromír Vejvoda - Poslední melodie,
Karel Lachman - Smuteční,
Ladislav Kubeš - Loučení s domovem, Vzpomínka, Na poslední cestu,
Bedřich Smetana - Letěla bělounká holubička,
Josef Leopold Zvonař - Čechy krásné,
Jarka Mottl - Maminko, mámo,
František Blahník - Akáty bílé,
Robert Fuhrer - Bože, před tvou velebností,
Václav Juráš - K nebesům dnes zalet',
Václav Znamínko - Loučení s mámou,
Maxmilián Štraub - Odešel kamarád,
Karel Vacek - Loučím se s vámi kamarádi,
Josef Poncar - Drahé mamince, Mému otci,
Wolfgang Amadeus Mozart - Vezmi Pane,
Zdeněk Fibich – Poem⁸⁴

---

⁸⁴ Notový archiv Josef Skála

12 Příloha č. 7 – repertoár dechové hudby Mrákotinka

- Václav Maňas - Kapelo, hraj veselo (polka),
Ladislav Kubeš - Hradišťanka, Plzeňské náměstí, Borkovická, Od Tábora až k nám, Nad
Lužnicí svítá, Zdálo se mi, má panenka, Ty musíš má milá (polka)
Ladislav Kubeš - Moje česká vlast, Stará lípa, Včera jsem byl u muziky (valčík),
Miroslav Kolstrunk - Kvítek jabloňový, Moravské sny (valčík),
Áda Doško - Už listí zlátne (tango)
Áda Doško - Povětrné střevíčky, Olešnická (polka),
Vladimír Fuka - Slavonická, Budvarka, Dva šátečky (polka),
Josef Konečný - Nechod' k nám (polka),
Antonín Pecha - Nastokrát (valčík),
Antonín Pecha - Zahrada snů (slowbeat),
Antonín Pecha - Májová, Baleárská (polka),
Pavel Svoboda - Čekám s kytkou, Františkovi, Pod májů hodovú, Z vědérka vínko
(polka),
Pavel Svoboda - Neteskni a nelituj, Pro maminku, Malé výročí (valčík),
Blahoslav Smíšovský - Vy chlapani z Moravy, Falešná frajárka (polka),
Antonín Žváček - Kmotřenka, Věnovaná (polka),
Josef Hotový - Zimní růže, Zvoneček (polka),
Jaromír Vejvoda - Škoda lásky (polka),
Zdeněk Gurský - Neodcházej kamaráde (valčík),
Jan Blašík - Podzimní (valčík),
Josef Řepa - Borčičanka (polka),
Antonín Pecha - Co je po studánce (polka),
Zdeněk Beneš - Krásný sen (tango),
Viliam Béreš - To byla kočka (polka),
Jan Slabák - Rekrútská, Javorinka šedivá (polka),
Jan Slabák - Netrucuj, Když jsem já šel okolo vrat (valčík),
Karel Vacek - Plechová, Hů a hů (polka),
Karel Vacek - Cikánka (tango),
Jiří Zmožek - Lásko, moja lásko (valčík),
Václav Bláha - Sukýňka (valčík),

Václav Bláha - Jetelíček u vody (polka),
Karel Hašler - Ta naše písnička česká (valčík),
Jan Lipold – Fláma (polka),
Rudolf Beran - Kroměřížská (polka),
Rudolf Beran - Santa Maria (waltz).

Byla snaha o zařazení moderních tanečních a swingových skladeb do repertoáru dechové hudby, ale s ohledem na náročnost skladeb a časového vytížení všech hudebníků z tohoto návrhu sešlo a hudba nabízí pouze klasický repertoár.

Smuteční hudba

Alois Čuma - Poslední domov, Konečný cíl,
Karel Kokta - Poslední cesta, Cestou na hřbitov, S Bohem buď
František Maňas - Odcházím od vás,
Karel Koleso - Věčný spánek, K věčnému spánku, Zlomený květ, Jak ty zvony smutně
znějí, Tvůj život ukončen, Poslední pozdrav,
Karel Kolega - Daleká cesta má,
Karel Koleso -,
František Maňas - Na shledanou,
Karel Koleta - Těm, jež se nevrací,
Karel Kolem - Svatá noc,
Emil Stole - Lehké odpočinutí,
autor neznámí - Májová noc, Věčný sen,
Jan Hlaváček - Tam v dáli,
Václav Maňas st. - Poslední pozdrav, Testament,
Karel Bílek - Pout' života skončila,
Antonín Sáček - Pokoj navždy,
František Kotásek - Poslední píseň,
Julius Fučík - Pax vobis,
Giovanni Palestrina – Chorál,

Chorály a písně:

Alois Jelen - Zasviť ml, ty slunko zlaté,
Dimitrij S. Bortňanskij - Kol Slaven,
Ludwig van Beethoven - Anděl lásky,
Sicilská lidová - O, Sanctissima,
František Kmoch – Chorál,
Rudolf Štrubl – U domu, U hrobu,
Miloš Machek - Chorál Nr. 1, Chorál Nr. 2
Emanuel Dolák – Chorál,
Bedřich Smetana - Matičko Boží,
František Maňas - Smutný den,
Ladislav Hulík - Loučení s domovem,
Prokop Oberthor - Andante rellgioso,
Josef Poncar - Mému otci, Drahé mamince
Josef Konečný – Rozloučení,
Antonín Dvořák – Largo,
Václav Maňas st. - Chorál Nr. I, Chorál Nr. 6,
Antonín Doupovec – Žal,
Ludvik z Dietrichů - Moravo, Moravo,
Karel Vacek - Loučím se s vámi, kamarádi, Nikdy se nevrátí,
Antonín Pavluš - Mamko, vám,
Willy Kuk - Nejsmutnější loučení,
Max Štraub - Odešel kamarád,
Josef Leopold Zvonař - Čechy krásné, Čechy mé,
Jiří Volf - Jak jsi smutná dědinečko,

A další: Blíž k tobě, Bože můj, Na poslední cestu, U hrobu, Pryč je všecko, Otcovský dům, Tam nad hvězdami, Chorál, Sbohem, maminko, Na shledanou, V tichounkém spánku, Chaloupky pod horami, Smuteční, Ach, synku, synku, Morava, krásná zem, S Pánem Bohem, Zahučaly hory, Zelený hájové, Už mně koně vyvádějí, Ó, řebíčku zahradnický, Lásko, Bože lásko, Maria, Ó, Maria, Boží máti, Svätý kříží, Ježíši, Králi, Hymna papežská, Chválu vzdejme, Před věky zvolena, Bože, chválíme tebe, Tisíckráté pozdravujem tebe, Lurdská, Raduj se a

vesel, K nebesům dnes zalet' písni, Vstalt' jest této chvíle, Aleluja, Máti Páně, Ó, srdce Páně,
K nebesům se orla vzletem, Pozdravena bud', Již s radostí, srdce moje, Vítej, vítej, Nastokrát
bud' pozdravena, Ó matko Páně, Bože, cos ráčil, Ejhle oltář a Česká a Slovenská státní hymna.⁸⁵

---

⁸⁵ Notový archív DH Mrákotinky